

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. marts 2001**

Torsdag den 29. marts 2001 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 143/01 Orlov
- 72/01 Medlemsforslag om udlændingepolitikken
- 67/01 Medlemsforespørgsel om parkeringsordning
- 136/00 Borgerrepræsentationens mødeplan for 2001
- 83/01 Den Sociale Ankestyrelse
- 97/01 Skatteankenævnet
- 541/00 Billedskolen
- 7/01 Lokalplan "Christiansmindevej"
- 65/01 Lokalplan "Skoleholdervej"
- 121/01 Lokalplan "Redmolen"
- 127/01 Lokalplan "Østamager III" med Kommuneplan
- 112/01 Lokalplan "Lundedalsvej" med Kommuneplan
- 102/01 Låneoptagelse til byfornyelse
- 111/01 Byens fysiske planlægning
- 130/01 Grundvandsplanen
- 144/01 Oprydning af jordforurening ved 125 børnehaver
- 108/01 Kontrakt selskabslikning
- 393/00 Erhvervspolitisk Strategi og Handlingsplan
- 126/01 Tilbagekøbsrettigheder
- 124/01 Behandling af personoplysninger
- 110/01 Medarbejdere med etnisk baggrund
- 106/01 Godkendelse af plan
- 137/01 Repræsentantskabet for ATP
- 115/01 Idrætsfaciliteter i Heimdalsgade
- 116/01 Klubhusfaciliteter på Lossepladsvej
- 128/01 Renovering af Øbro Bibliotek
- 119/01 Administrationen af Den Brune Kødby
- 118/01 Bygninger i Den Brune Kødby
- 103/01 Dispensation fra Lov om butikstid
- 120/01 Fonden Kulturfabrikken
- 101/01 Strandparken I/S
- 131/01 DBC og DBC medier
- 140/01 Ankenævnet for De Københavnske Huslejenævne
- 142/01 Ansøgning fra Boldklubben Frem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

134/01	Ombygning af Heibergskolen
138/01	Midlertidig skole på Sjællandsgades Skole
133/01	Ungdomsklub i Heimdalsgade 39
132/01	Indretning af to fritidshjem
98/01	Deltagerbetaling på voksenuddannelse
122/01	Forsøgsperioden for tre enkeltfagskurser
100/01	Flytning af Fritidsklubben Teaterbutikken
136/01	Styrelsesvedtægten for folkeskolen
109/01	Budget 2001 - Overførsel til 2002
123/01	Det Centrale Udvalg om specialundervisning
139/01	Center for Specialundervisning for Voksne
114/01	Tomme pladser på Amagerbro
99/01	Voksne med særlige behov m.fl.
117/01	Medlemsforslag som følge af ARTE-sagen
113/01	Medlemsforslag om eliteidræt
141/01	Medlemsforslag om Comet-sagen
145/01	Medlemsforslag om retningslinier for anbringelse af unge
135/01	Medlemsforespørgsel om detailhandel
105/01	Vurderingsformand Sundby Østre
148/01	Midlertidig udvidelse af funktionerne som administrerende direktør
146/01	Forebyggelsesaftale om sundhedsfremme
147/01	Forebyggelsesaftale om rygeafvænnning
94/01	Valg af omsorgssystem
107/01	Godkendelse af rapport
125/01	Salg af ejendom
129/01	Indgåelse af lejemål

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Så er mødet er åbnet på behørig vis.

Jeg skal starte med at sige, at vi har en ganske omfattende dagsorden foran os, herunder et opdateret afstemningssystem. Begge forhold kan betyde, at dagsordenens omfang fører til, at vi får et ganske langvarigt møde. Jeg vil meget opfordre til, at vi alle sammen udviser fornøden selvdisciplin og disciplin, begrænsning, selvbegrænsning, hvad man nu kan bruge af udtryk i den sammenhæng.

Vi har modtaget meddelelse om, at Aage Pedersen udtræder af Dansk Folkepartis Gruppe og fortsætter sit arbejde i Borgerrepræsentationen som løsgænger. Det betyder røkeringer i salen, og der har vi fået valgt en ganske pragmatisk løsning, der betyder, at Lars Hutters og Aage Pedersen bytter plads. Det er den løsning, som berører færrest mulige personer og betyder en væsentligt mindre rokade end ellers.

Så er der afbud fra Lars Rimfalk Jensen, der på grund af sygdom ikke kan deltage i mødet i aften. Der har Det Radikale Venstre anmodet om, at Monica Thon indkaldes som stedfortræder. Monica Thon er rette stedfortræder, og betingelserne for indkaldelsen er opfyldt. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Jeg kan se, at Monica Thon alle-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

rede har indfundet sig til arbejdet her i salen, og jeg synes, vi skal byde Monica Thon velkommen.

(Forsamlingen rejste sig)

Så er der en betydelig dagsorden på 55 punkter, hvoraf de 5 sidste er på lukket dagsorden. Der er også en tillægsgagsorden med 4 punkter.

Det er den sag, der hedder 143/01, der handler om en anmodning fra Venstres Gruppe om orlov, idet Preben Bille-Brahe af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder 1 måned frem, og i den periode ønskes 1. stedfortræder, Lise Helweg, indkaldt.

Så drejer det sig om sag 148/01 om midlertidig udvidelse af funktionerne for den administrerende direktør i miljø- og forsyningsforvaltningen.

Det drejer sig om sag 146/01, standsningsret vedrørende en forebyggelsesaftale om sundhedsfremme gældende fra 1. april 2001.

Endelig drejer det sig om sag 147/01, der handler om forebyggelsesaftale om rygeafvæning.

Hvis sagerne optages på dagsordenen, så vil jeg foreslå, at sag 143/01, der vedrører stedfortræder og orlov i forbindelse med Preben Bille-Brahes arbejdsmæssige forhindring i at deltage i arbejdet, behandles som første punkt på dagsordenen, og at forsamlingen behandler sagerne 146/01, 147/01 og 148/01 efter punkt 50 på den ordinære dagsorden, og det vil sige umiddelbart inden dørene lukkes.

Så skal jeg foreslå efter drøftelse med forvaltningen, at sag 106/01 om inkassoplanen overføres fra lukket til åben dagsorden. Den sag vil jeg foreslå, at vi behandler efter punkt 20 på dagsordenen.

Så har jeg modtaget anmodning fra sundhedsforvaltningen om, at vicedirektør Lau Svendsen-Thune kan overvære forhandlingerne vedrørende sag 94/01, der behandles for lukkede døre, og fra økonomiforvaltningen, skatte- og registerforvaltningen, om, at skattedirektør Leif Normann Jeppesen overværer behandlingen af sag 107/01, der ligeledes behandles for lukkede døre.

Jeg skal høre, om der er nogen bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, og det betyder, at dagsordenen med de nævnte ændringer er godkendt.

Så skal jeg i øvrigt i forbindelse med projektet vedrørende transmission af BR-møder til nettet sige, at vi i aften kører et forsøg, hvor vi alene sender til kommunens interne net.

Jeg tror, man allerede har lagt mærke til, at der nu er afstemningsbokse på alle pladserne. Jeg tror, alle har kunnet se de 3 tårne, som var på skærmene som velkomtbillede. Vi kommer til at indvi de bokse i aften, og det kan man se er resultatet af den opdatering, der er sket af systemet.

Det nye er, at man kan se den aktuelle talerkø, at man kan se taletiden. Man kan se, hvilken runde vi er i debatmæssigt, man kan se afstemningsresultatet, og så kan man selvfølgelig stemme, og man kan trykke sig ind i talerkøen.

Når der skal stemmes, vil der komme et afstemningsbillede frem på boksen, og der skal man stemme ved at trykke med en finger på en af de små knapper, der har teksten »For«, »Imod« og »Undlader«. Jeg skal opfordre til, at man ikke bruger spidse genstande. Selv om man har en meget præcis mening om afstemningen, så skal man af hensyn til skærmens overflade trykke let og ikke med spidse genstande, og fingeren er sådan set det bedste redskab at bruge i den sammenhæng.

Hvis man fortryder den afgivne stemme, inden afstemningen er slut, så skal man trykke på en af de 2 andre knapper, som man ønsker at anvende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Så vil jeg opfordre til tålmodighed i aften, og måske vi skal bruge lidt flere kræfter på afstemningerne og lidt mindre tid på meget af det andet. Der går lidt tid, der går nogle tiendedele sekunder, måske også indimellem et par sekunder, inden den knap, som man har trykket på, bliver fremhævet. Det vil sige, at den bliver lys, og når afstemningen er slut, så bliver afstemningsresultatet vist på alle boksene ved hjælp af søjler.

Det vil naturligvis være sådan, at vi her og sekretariatets medarbejdere i salen vil være hjælpende undervejs med vejledning om – ikke hvad man skal stemme, men hvordan man trykker sig korrekt ind, og hvis der opstår problemer. Og så skal vi også prøve alle sammen at være lidt tålmodige og huske på, at øvelse også i denne sammenhæng gør mester.

1) BR 143/01. Orlov

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Preben Bille Brahe, V, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 29. marts 2001 og en måned frem. 1. stedfortræder Lise Helweg indkaldes.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Betingelserne i § 15, stk. 2, er opfyldt. Der er ikke nogen bemærkninger, så indkaldelsen er godkendt, og vi byder velkommen til arbejdet og til samarbejdet med Lise Helweg.

Indstillingen blev godkendt.

(Forsamlingen rejste sig)

=====

2) BR 72/01. Medlemsforslag om udlændingepolitikken

(Stillet af Peter Skaarup, Louise Frevert, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Aage Pedersen og Karin Storgaard (alle O)):

Forslag om folkeafstemning om udlændingepolitikken for Københavns Kommune.

Peter Skaarup (O): Jeg kan sige, at selv om man trykker 2 gange, så kommer man ikke på 2 gange. Det var bare en lille forbrugervejledning her til at starte med.

I Dansk Folkeparti har vi arbejdet med det her emne en del. Det kan I se på mængden af de bemærkninger, vi har vedlagt forslaget. Vi synes, det er et meget vigtigt emne, som optager mange københavnere. Vi tror, at det, man sidder og diskuterer mange gange hjemme ved middagsbordene, når man har lidt frie stunder, er: Hvordan håndterer vi den situation? Er vi ved at få et multietnisk samfund her i Københavns Kommune også?

Tallene er meget klare: Vi har knap 60.000 indbyggere her i kommunen, som er udenlandske statsborgere, og dertil kommer jo dem, der har fået dansk indfødsret. Det betyder ikke, at det er nogen katastrofe nødvendigvis, men det betyder, at vi stilles over for en masse udfordringer, som vi meget sjældent diskuterer herinde i Borgerrepræsentationen.

Grunden til, at vi har stillet dette forslag, er for det første, at vi herinde i Borgerrepræsentationen skal diskutere, hvad vi gør med den situation, at vi har f.eks. utrolig mange fremmedsprogede børn i skolerne, at vi er begyndt at få ønsker om etniske plejehjem, at vi i det daglige mødes med masser af ting, som vi skal tage stilling til inden for snart sagt alle områder, når det gælder det, at vi er ved at få et multietnisk samfund.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jeg skal allerede nu sige, at vi i Dansk Folkeparti ikke er tilhængere af det multietniske samfund. Vi mener, at det er en af de trusler, der er mod, at vi kan få vores velfærdssystem til at fungere. Vi mener, at det grundlæggende må være sådan, at vi først og fremmest sørger for at få det samfund til at fungere, som vi har i dag, med de indbyggere, vi har i dag.

Men vi skal passe på, samtidig med at vi har fået det her store antal indbyggere, som medfører mange konsekvenser for os, så hele tiden at tage nye til. Det er problemet med den udlændingepolitik, vi kender, at vi hele tiden får nye til.

I Københavns Kommune er der dog, som I ved, opnået den aftale, at Københavns Kommune ikke tager imod så vældig mange flygtninge. Vi tager imod mange familiesammenførte, men vi tager ikke imod så vældig mange flygtninge. Det er efter vores opfattelse vældig godt, fordi hvis vi bliver ved med at tage imod så voldsomt mange flygtninge, som vi hidtil har gjort, så vil problemerne blive endnu større og endnu sværere at løse for os med endnu flere fremmedsprogede børn eksempelvis i børnehaver og folkeskoler.

Der er en lille korrektion til forslaget fra Dansk Folkeparti. På side 1 i 2. spalte står der, at de fastsatte kommunekvoter for årene 1999, 2000, 2001, 2002 og 2003 betyder, at Københavns Kommune har påtaget sig 0 flygtninge i alle årene. Det er ikke helt rigtigt. F.eks. i 2000, når det gælder 11 måneder af året, modtog vi alt i alt 18 flygtninge. Det er jo ikke et stort tal, men det er et anderledes tal, end vi har skrevet, altså 0.

Det, der er problemet her, er som sagt ikke flygtningeantallet i størrelse, fordi det udvides ikke, men det, der er problemet, er, at vi får familiesammenføringer til flygtninge og til indvandrere, og det er altså det, der medfører alle de store problemer.

Vi synes, at vi skal prøve at hæve denne her diskussion ud over de der meget måske politiske meldinger, der kan være omkring udlændingepolitikken. Selvfølgelig kan vi alle sammen komme med dem, og jeg er også kommet med nogle af dem her, men det, vi også synes, er, at når det er et så vigtigt spørgsmål, som diskuteres meget, så synes vi, det vil være rigtigt at spørge borgerne, hvad de mener, fordi det er en så fundamental ændring af strukturen i København, af befolknings sammensætningen i København, at det medfører alle de her problemer, som jeg har nævnt.

Det kan godt være, at der er nogle af os, som ikke føler det som det store problem, fordi vi måske har muligheden for at sætte vores børn i en privatskole. Det er jo desværre det, der er blevet løsningen for mange borgere i København, at man opgiver på forhånd og siger: Vi vil ikke være med til det her. Vi sætter vores børn i en privatskole og så får betalt de her ca. 85 pct. af det, det koster, af det offentlige, og så betaler man så selv resten.

Men der er mange, der ikke har de midler, der skal til for at kunne sætte sine børn i privatskole, og det medfører som sagt nogle utrolig store konsekvenser, at der er mange af de børn, der ikke kan sproget ordentligt, når de møder op i folkeskolen. Det betyder også, at der i virkeligheden er mange af anden etnisk oprindelse end dansk, der sætter deres børn i privatskoler og så, eksempelvis muslimske privatskoler, og det er dybest set et problem, som vi er nødt til at forholde os til også.

Så vi synes, at vi her i Borgerrepræsentationen har behov for som sagt at vide, hvor vores befolkning, vores vælgere står, tage en åben debat om det her i perioden fra nu og frem til kommunalvalget og påføre det og gerne for os andre emner end det her på stemmesedlerne, sådan at vi får et indblik i, hvor befolkningen står i det her spørgsmål. Vi tror, det er vigtigt, at vi holder debatten i åbne fora, ude omkring på møderne, i stedet for at stikke noget under stolen, som vi nok synes har været tilfældet i lang tid. For det er meget alvorlige problemer, der er på det her område, uanset om man kan lide det eller ej.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Overskridelsen af taletiden i 1. runde vil blive fratrukket i en eventuel 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Lars Engberg (A): Man kan mærke på mange ting, at det snart er valgkamp, og der plejer der jo fra nogle partier at komme paradedforslag. Det her er ikke nogen undtagelse.

Jeg vil godt sige fra Socialdemokratiets side, at vi ikke har i sinde at glæde Dansk Folkeparti ved at stemme for det, og vi har heller ikke i sinde at stemme for en udvalgshenvisning.

Vi har faktisk en aftale med regeringen om fordelingen af flygtninge, en slags kvoteordning, og det er en ordning, som vi er glade for, og den vil vi egentlig gerne beholde. Vi har også en aftale, og den ønsker vi også at overholde. Det er i øvrigt en solidarisk aftale mellem kommunerne, den er meget retfærdig. Så vi må tage vores del af ansvaret i København for de flygtninge, der kommer til landet.

Vi synes i Socialdemokratiet, at det ville klæde Dansk Folkeparti, hvis man i stedet havde stillet forslag, der forbedrer integrationen af flygtninge og indvandrere i vores samfund.

Vi har i øvrigt også en familiesammenføringslov, som vi i Socialdemokratiet synes er rimelig, og vi har ikke noget ønske om at udfordre den ved at sætte til folkeafstemning et spørgsmål, der i øvrigt er reguleret ved lov, og hvor vi er enige i den lov, der er.

Grundlæggende mener vi faktisk i Socialdemokratiet, at Danmark bør tage sin del af verdens flygtninge, og det er måske nok den afgørende forskel mellem vores opfattelse og opfattelsen i Dansk Folkeparti.

Borgmester Søren Pind: Man kunne et ganske kort øjeblik føle sig fristet, føle sig fristet til egentlig at prøve det her, føle sig fristet, fordi jeg tror, at københavnernes ville stemme modsat Dansk Folkepartis forventninger.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, og den diskussion har jo også udspundet sig lidt i medierne, at jeg selv og Dansk Folkeparti, i hvert fald i de diskussioner, der har været fremme i avisen fra Peter Skaarup, nok ser noget forskelligt på denne sag.

Mit syn er sådan set forholdsvis pragmatisk. Jeg mener, vi har det multietniske samfund i Danmark. Jeg mener, det er kommet for at blive. Om det er noget, jeg støtter, hvilket jeg er blevet citeret for i Weekendavisen og har påpeget over for journalisten, at det i hvert fald ikke er korrekt, er en anden diskussion. Men det er kommet for at blive. Jeg tror ikke, det bliver anderledes, og jeg mener, det er at foregøgle befolkningen, særlig den københavnske befolkning, hvis man prøver på at sige til den, at det bliver anderledes.

Jeg har mærket mig, at overborgmesteren i Aktuelt i marts sidste år ligefrem har proklameret det multikulturelle samfund i København. Der vil jeg sige, der går min grænse. Altså offentlig støtte til særlige kulturer er vi ikke så varme tilhængere af i Venstre. Det er vi faktisk lodret imod. Vi går slet ikke ind for positiv særbehandling. Så når det her er sagt, så må jeg jo sige til Peter Skaarup, at vi ikke kan støtte dette forslag.

Jeg må også sige, at hvad er det egentlig, man forestiller sig, der skal ske, hvis nu resultatet af en folkeafstemning måtte blive det modsatte af, hvad jeg forventer? Ja, det er så angivet her. Bl.a. er det angivet, at Borgerrepræsentationen skal skærpe kravene i forbindelse med familiesammenføringstilladelser. Der må jeg sige, at det ikke er min opfattelse, at Borgerrepræsentationen råder over magtmidler af den pågældende karakter, som kan sørge for, at vi skal gøre netop det.

Så jeg mener i det hele taget, at den diskussion rent faktisk hører til i en anden sal, som ikke ligger så langt væk herfra, nemlig på Christiansborg, hvor jeg i øvrigt for nylig har måttet skuffe overborgmesteren med, at jeg ikke sådan agter at indfinde mig lige med det samme.

Så nu er diskussionen her. Vi vil stemme nej til Dansk Folkepartis forslag. Vi synes ikke, det er holdbart, hvad man kommer med her. Sådan ligger landet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jens Johansen (F): Vi er imod det multikulturelle samfund, siger Dansk Folkepartis ordfører. Tja, hvad skal vi så gøre? Skal vi behandle indvandrere, flygtninge og mennesker med en anden etnisk baggrund end den danske, som jøderne er blevet behandlet op igennem historien, anbringe dem i ghettoer, gasse dem eller forjage dem?

I SF kan vi ikke tilslutte os det her forslag. Vi mener faktisk, at man skal gå en helt anden vej, nemlig at Københavns Kommune skal tilbyde at tage en større andel af flygtninge, end kvotematematikken kræver, svarende til boligplaceringsbekendtgørelsens § 114. Det vil vi tage op i de forhandlinger, vi i øjeblikket har i gang, om boliger til alle.

Det blev nemlig med integrationsloven vedtaget, at flygtninge skulle boplaceres rundt i alle landets kommuner. Det er også en fordel, at alle kommuner bidrager til at løse opgaven med at støtte flygtninge, så de kan blive integreret i det danske samfund.

Det er imidlertid ikke uproblematisk med sådan en ordning. Det er umiddelbart i modstrid med principperne i menneskerettighedskonventionerne, og det vil det forslag, som Dansk Folkeparti her stiller, også være. FN's komiteer for henholdsvis racediskrimination og menneskerettigheder har begge i deres seneste rapporter om forholdene i Danmark udtrykt tydelig bekymring over den danske praksis med tvangsplacering af flygtninge og mener, at den er problematisk i forhold til menneskerettighedskonventionerne. De henstiller begge, at Danmark sørger for, at praksis for placering af flygtningen sker i overensstemmelse med konventionerne.

Denne udmelding kan bedst forstås som at ordningen i sig selv ikke er i modstrid med konventionerne, men at det er afgørende, hvordan ordningen praktiseres, underforstået, at den skal praktiseres i forhold til flygtnings ønsker og behov.

Det er et særligt problem, at en del kommuner, der i forvejen har mange flygtninge, har nulvoter og dermed normalt ikke modtager flygtninge. Det vil selvsagt ofte være i de kommuner, flygtninge har familie, slægtninge og andre personer, de har tilknytning til.

Alle undersøgelser viser, at der er markante problemer med netop det, der forudsættes som en ret for flygtningene: Hensyntagen til deres ønsker og behov ved boligplacering. I rapporten »Udlændinges egen opfattelse af deres situation og integrationsprocessen i Danmark«, som er lavet af CowiConsult, giver 26 pct. af flygtningene udtryk for utilfredshed med deres boplace- ring. Det hedder bl.a. i rapporten, at en enkelt udtrykker sig på denne måde:

»Jeg troede, det var et frit land, jeg var flyttet til, men det, at jeg ikke selv må bestemme, hvor jeg bor, giver mig et andet indtryk.«

Dækkende for de problemer, som flygtningene oplever med kvoteordningerne og ved at bo i mindre kommuner, siger en af de interviewede:

»Jeg bryder mig ikke om at være tvunget til at bo det samme sted i 3 år, ikke fordi jeg ikke kan lide byen, mulighederne for at finde arbejde er små, sprogskolen er dårlig, og det er meget svært at komme i kontakt med danskerne. Jeg er utilfreds, men det har ikke noget at gøre med, hvor jeg bor, men hvad mulighederne er. Jeg føler mig psykisk syg her. I mit hjemland havde jeg en butik og mødte mange mennesker. Her føler jeg mig indelukket.«

Vi mener derfor i SF, at København skal tage imod flere flygtninge, end vi allerede gør, netop fordi mange har særlige ønsker om at komme her til byen.

Mikkel Warming (Ø): Det kan ofte være interessant at opleve, hvordan andre politiske kræfter ser på verden. Det at give indblik i, hvad der skaber det verdensbillede, andre politiske strømninger har, kan føre til en bedre forståelse for, hvad det er der motiverer dem.

På den baggrund er Dansk Folkepartis forslag om en folkeafstemning om udlændingepolitik interessant, og kun derfor. Dansk Folkeparti ønsker en folkeafstemning for at piske en fremfjendtlig stemning op, for at sætte andre københavnere i gabestok, for at vinde stemmer.

De 3 ting, Dansk Folkeparti foreslår skal være konsekvensen af en folkeafstemning – og jeg er enig med Søren Pind i, hvordan jeg også tror, den ville falde ud, skulle man holde den –

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

er det rene sludder og vrøvl. Mener Dansk Folkeparti ikke, at fordeling af flygtninge er en landsdækkende opgave, som kan og bør varetages på landsplan? Mener Dansk Folkeparti ikke, at Københavns Kommune i dag følger lovgivningen, når det gælder krav i forbindelse med familiesammenføringen? Hvis man ikke mener det, kunne man ærlig talt godt komme med noget dokumentation i stedet for bare at påstå det.

Når man så kigger i begrundelsen for Dansk Folkepartis forslag, så ser man en bunke løsrævne citater fra avisartikler tilsat en smule fordrejet statistik, som tilsammen tegner et billede af vores by, som er en gang sludder og vrøvl. Et par eksempler:

Det nævnes i forslaget afsnit om de delte bydele, at på Vesterbro er 34,5 pct. af de unge i alderen 16-18 år udlændinge, og det konkluderes, at København om ganske få år vil være overtaget af udlændingene. Vi, der bor på Vesterbro og går med barnevogn ned i Istedgade, kan ikke genkende den fornemmelse.

Men hvorfor er det egentlig også, at man kun har tal for de 16-18-årige? Jo, for når vi går ned og kigger i bilagsmaterialet, så ser vi, at procentdelen falder, jo yngre børnene er. Så billedet er ikke rigtigt. Det er den slags, der kaldes at manipulere med tal for at give et misvisende billede.

Det bliver nu ikke bedre, når man læser videre i det pågældende afsnit. Her bruges Ekstra Bladet som sandhedsvidne på, at generalforsamlinger i Mjølnerparken foregår på arabisk, og araberne har overtaget afdelingsbestyrelsen. Et klokkeklart eksempel, siger Dansk Folkeparti, på, hvad der sker, når de fremmede kommer i overtal.

Hvad er det, virkeligheden er? Der var ikke tale om en artikel i Ekstra Bladet. Der var et læserbrev den 23. november af en Jørgen Hansen fra Nørrebrogade 51. Denne person bor ikke i Mjølnerparken, kan ikke have været til stede på generalforsamlingen. Af Lejersbos blad fremgår det, at generalforsamlingen var på dansk, at dirigenten, som er Tina Waldorff, er dansk, at regnskabsføreren, Bent Olsen, er dansk. Ingen af disse kan arabisk. Generalforsamlingen foregik på dansk med arabisk tolk.

Det klokkeklare eksempel er forkert, er noget vrøvl. Sådan går det, når man lader uddrag af Ekstra Bladet og udsnit af statistikker definere sit verdensbillede. På den måde er vi måske alle sammen blevet lidt klogere på, hvad der definerer Dansk Folkepartis verdensbillede.

Dansk Folkepartis forslag er usympatisk, ubehageligt. Det har ikke særlig meget med den virkelige verden at gøre. I Enhedslisten vil vi selvfølgelig stemme imod. Vi ser det multietniske samfund som en positiv udfordring, som noget, der kan gøre vores dagligdag som københavnere bedre. Det er måske den positive indgangsvinkel til livet, som Dansk Folkeparti burde overveje, om de ville have. Men det gav måske ikke så mange gode overskrifter og stemmer.

Helle Sjelle (C): Dansk Folkepartis forslag om, at vi skal afholde en folkeafstemning om udlændingepolitikken i Københavns Kommune, er et populistisk forslag. Der bør ikke være tvivl om, at et forslag om, hvorvidt København skal modtage flere flygtninge og indvandrere, selvfølgelig skal stemmes ned.

Men det er vigtigt, at vi tager debatten om mængden af flygtninge og indvandrere i København og i resten af landet. Det er bare ikke en debat, der egner sig til en folkeafstemning.

Hvad bliver det næste? At vi skal stemme om, hvor mange unge vi ønsker, hvor mange ældre, der skal være i Københavns Kommune, eller om vi ønsker rødhårede eller sorthårede? Nej, det er simpelt hen alt, alt, alt for langt ude med en folkeafstemning.

Dertil kommer, at jeg synes, at man lige skal huske afstemningen om bydelsrådene. Her var der en stor debat om afstemningstemaet både før, under og efter afstemningen, og stor tvivl om, hvad det egentlig var, københavnere havde stemt om, bagefter. Informationsniveauet til borgerne var under al kritik, så der var god grund til, at mange borgere var i tvivl om, hvad det egentlig var for noget, der var til afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Og med hensyn til folkeafstemningen om bydelsrådene så tror jeg godt, vi kan blive enige om, at det ikke ligefrem var en afstemning, der var til gavn for Københavns Kommunes image.

Derfor tør jeg heller ikke tænke på, hvor meget mudder der kan opstå i forbindelse med en folkeafstemning om et så følelsesladet emne som flygtninge-indvandrere. Derfor bør Københavns Kommune selvfølgelig ikke udskrive en folkeafstemning om flygtninge-indvandrere.

Preben Møller Hansen (P): Det, der undrer mig, er, at man bruger nøjagtig samme fremgangsmåde, når man skal tage stilling til et forslag stillet af et andet politisk parti. Så kommer man med alle mulige argumenter om, hvorfor man ikke kan stemme for ditten og datten, noget der slet ikke har noget med forslaget at gøre.

Der er ikke en af de foregående talere, der har diskuteret det her, der har undladt at sige, hvad det går ud på. Her er der et ganske enkelt forslag, som går ud på, at man skal have en folkeafstemning.

Det parti, jeg repræsenterer, har i sine vedtægter, at man nøjagtig som i Schweiz skal bruge folkeafstemninger til næsten alle spørgsmål, idet vi mener, vi ikke er bedre vidende. Vi repræsenterer folket, og hvad folket siger, er det, vi skal arbejde på, hvis det er i overensstemmelse med de synspunkter, vi ellers har.

Vi har også i vores vedtægter, at vi skal tage imod reelle politiske flygtninge. Vi skal værne om dem og sikre dem, som om det var vores eget øjeæble, og hjælpe dem på alle leder og kanter. Her kan der altså ikke være nogen tvivl.

Men det, vi oplever, er jo, at der ikke er en af de politiske partiers repræsentanter, der nu har været heroppe, der er demokratisk indstillet. De frygter folket, selv om Søren Pind og en anden gav udtryk for, at der sikkert ville blive et helt andet afstemningsresultat end det, som Peter Skaarup fornemmer.

Det kan da godt være, men hvis man har den fornemmelse, at forslaget bliver forkastet af befolkningen, jamen hvorfor så ikke tage en folkeafstemning og vise ens demokratiske sindelag? Det er jo derfor vi er her, og det er derfor vi altid skal sikre, at befolkningen tages med på alle råd.

Vi har lige drøftet i et andet udvalg den nedskæring, der skal ske af vores ældres hjemmehjælp osv. Her oplever vi i realiteten det samme: Man snakker om alt muligt uden at gøre rede for, hvordan man sikrer, at vores ældre ikke bliver pint og plaget, hvad der ellers lægges op til.

A. Ben Haddou (D): Det er jo ikke nogen hemmelighed, at CD er dybt uenig med Dansk Folkeparti i det spørgsmål, så jeg skal ikke stå heroppe og begynde et skænderi med Dansk Folkeparti, men blot sige, at jeg erkender, at det at en by får flere flygtninge og indvandrere selvfølgelig medfører flere sociale problemer. Det er jo normalt. Men samtidig må man jo også se i øjnene, at det, der måske er årsagen, og det ved jeg langt hen ad vejen, simpelt hen er den måde, man i Danmark har tacklet problemet på politisk. Det er simpelt hen manglende integrationspolitik igennem hele 70'erne og 80'erne, blødsødenhedspolitikken, hvor man bare lod de forskellige flygtninge og indvandrere passe sig selv og modtage bistandshjælp.

At et multietnisk samfund kan fungere, har vi klart set et eksempel på under vores udvalgsrejse til London. Så jeg vil foreslå, at gruppeformanden for Dansk Folkeparti tager en tur til London og ser, hvordan et multietnisk samfund, hvis man gennemfører en god integrationspolitik, kan lykkes, og også i mange andre europæiske byer.

Så for mig at se tror jeg, at hovedproblemet ligger i den måde, vi har tacklet vores integrationspolitik her i Danmark på, nemlig at vi siger til folk, der kommer udefra: I skal bare sætte jer ned i et hjørne, vi skal nok sørge for jer. Men i andre lande siger man til dem: Værsgo, kom indenfor, og så lad os udnytte det, I er gode til, inden for selvstændig virksomhed osv., osv., osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Netop når vi nu taler om det negative, og vi er inden for det med selvstændige erhvervsdrivende, så har jeg heroppefra erkendt, at der har været nogle sociale problemer i forbindelse med flygtninge og indvandrere i dette land. Men så synes jeg også, at Dansk Folkeparti må erkende, at der også har været noget positivt ved at have de fremmede her i landet. Bl.a. kunne man måske gå til et supermarked og købe et kilo tomater og derefter gå hen i en etnisk forretning og tilsvarende købe et kilo tomater eller pistacienødder. Så ville man nok kunne finde ud af, at flygtninge og indvandrere på det område i hvert fald har gavnet det danske samfund en del.

Men kort sagt kan jeg kun sige, at CD selvfølgelig ikke kan gå ind for en folkeafstemning. Det er oven i købet ren luft i en ballon at komme herop og sige, at vi skal have en folkeafstemning om et område, som sådan set ligger i Folketingets hænder. Hr. Peter Skaarup ved jo selv fra Folketinget, at familiesammenføring ligger i Folketingets hænder suverænt, så vi kan intet gøre på det område. Vi kan måske sende et brev til Folketinget og bede dem om at gøre noget ved det, men heller ikke mere.

Henrik Morgen (B): Der er sagt mange fornuftige ting fra talerstolen, efter at forslagsstillerne har været oppe og præsentere deres forslag.

Jeg må fra radikal side sige, at vi betragter det her forslag som et useriøst og populistisk forslag. Man dækker sig oven i købet ind under ædle principper omkring folkestyre, deltagelse og afstemninger og folkevilje. Jeg synes, det er dybt, ja, skal jeg være pæn og sige problematisk, at stille det forslag her, og jeg bryder mig slet ikke om substansen.

Så må jeg jo sige, da jeg hører Preben Møller Hansen, gamle sømandsboss, som på sine gamle dage selv er blevet så solidarisk med byens gamle, det er jo rørende. Men at der skulle være en direkte sammenhæng imellem at gøre noget godt for vore ældre medborgere og så lade andre befolkningsgrupper så at sige betale prisen helt ud over, synes jeg simpelt hen er så uanstændigt.

Jeg håber ikke, der er nogen, der er i tvivl om, hvad Det Radikale Venstre mener om udlændingepolitikken og om integrationsproblematikken. Ellers vil jeg bare nøjes med her at sige: Ja, vi har nogle problemer, der skal løses integrationsmæssigt. Men vi har også et stærkt kulturelt dansk samfund, som har den stærke danske folkesjæl, som er rustet til at tage imod andre kulturer og integrere dem i vores eget samfund og dermed bibringe endnu flere mennesker de værdier, som vi tror på, og som vores samfund bygger på, nemlig demokrati, nemlig folkestyre, nemlig oplysning, selv om nogle ved gud godt kunne bruge noget mere af det.

Så må jeg til sidst sige, at vi har jo repræsentativt demokrati i Danmark, og det gælder også her for kommunen. Vi har valgt en Borgerrepræsentation, som på fortræffelig vis, håber jeg, kan tage de nødvendige beslutninger, der er af både behagelig og mindre behagelig art omkring integrationen af flygtninge og indvandrere i samfundet. Vi behøver ikke en folkeafstemning til den slags ting, og så er det i øvrigt slet ikke et kommunalt anliggende at føre udlændingepolitik.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde. 2. runde. Peter Skaarup, som har godt 4 minutter.

Peter Skaarup (O): Bortset fra fra Preben Møller Hansen var det en slem medfart, forslaget fik. Der var flere, som var lidt skeptiske, for at sige det mildt, over for forslaget, og det synes jeg egentlig ikke, der er nogen grund til. Det kan godt være, man ikke er enig i Dansk Folkepartis udlændingepolitik, det forlanger jeg ikke, men man kunne dog i det mindste være enig i, at det er vigtigt, at vi spørger vælgerne om meget af det, de går op i.

Det er derfor, man har folkeafstemninger om EU-forhold. Det er da bl.a., fordi det er noget, mange danskere selvfølgelig skal involveres i, når man overfører suveræniteten fra Danmark til andre lande. Hvorfor ikke tage en folkeafstemning om det her, på samme måde, som man havde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

om bydelene? Det var også noget, mange gik op i, og vi havde brug for nogle holdningstilkendigelser fra vælgerne.

Jamen hvorfor da ikke få dem i stedet for at male os ned i skyttegravene, sådan at vi ikke får den dialog i gang, som nok er nødvendig på dette område.

Faktisk tror jeg, at de indvandrere og flygtninge, der er kommet til Danmark, ville have utrolig god gavn af, at vi fik rejst en diskussion af, om man måske skulle sætte en stopper for mange af dem, der kommer til Danmark her i fremtiden. Fordi jeg taler med mange flygtninge og indvandrere, tro det eller lad være, og mange af dem har faktisk den holdning, at det er noget, der går ud over dem, at der kommer den evige tilstrømning hvert eneste år af det antal, der kommer.

Nok om det, det kan vi ikke blive enige om med hensyn til udlændingepolitikken. Men jeg synes da, det kunne være skønt nok, hvis vi kunne være blevet enige om at gøre noget i forhold til at få en dialog i gang med borgerne, og det ville en folkeafstemning jo gøre. Hvornår kan vi ellers diskutere politik her i landet ud over partipolitik? Det er jo ved, at vi har folkeafstemninger. Tænk på, hvor gode vi er i Danmark til at vide noget om EU i forhold til de andre lande. Det er fordi vi har folkeafstemninger. Det har de andre lande stort set ikke, så derfor er det en god idé at have det.

Så siger både Lars Engberg og Venstre, Søren Pind, og det er der faktisk flere, der siger: Det er slet ikke vores bord med hensyn til familiesammenføringerne. Det er Folketinget, der tilrettelægger det. Jo, det er rigtigt. Reglerne for, hvordan familiesammenføringer tildeles, fastlægges af Folketinget, men i reglerne står der jo, at Borgerrepræsentationen og kommunalbestyrelsen har en afgørende rolle at spille.

Det er eksempelvis kommunalbestyrelsen, eller Borgerrepræsentationen i dette tilfælde, som tager stilling til, om de, der skal opnå familiesammenføring, har en samlever her i landet, der kan forsørge dem. Det er jo et krav, at man skal have en samlever, der kan forsørge.

Det er også Borgerrepræsentationen, det er jo forvaltningen, men det er under Borgerrepræsentationens indflydelse, der tager stilling til, om de nye boligkrav, som var et led i den lille stramning, men stramning, der blev lavet i forbindelse med det sidste forslag, der blev vedtaget i Folketinget på udlændingeområdet, er opfyldt med hensyn til boliger til personer, der ønsker at opnå familiesammenføring. Det er altså § 9, stk. 5 og stk. 13 i udlændingeloven, der regulerer det her.

Uanset om vi kan lide det eller ej, så er det Borgerrepræsentationens domæne, og det er faktisk en meget stor del af familiesammenføringsreglerne, der reguleres af kommunalbestyrelsen på dette område.

Så vil jeg sige til De Radikale, men også Enhedslisten, at det er jo egentlig skægt nok, at når vi hører de 2 partier argumentere for flere folkeafstemninger og at det er vigtigt, at vi inddrager vælgerne, så gælder det åbenbart ikke i denne sag.

Altså jeg husker jo Niels Helveg Petersen som radikal både formand og senest udenrigsminister og nu mere tilbagetrukket. Jamen hver eneste sommer siger han jo, at nu vil De Radikale også arbejde for flere folkeafstemninger. Det er sådan en sommerballon, der popper op, og man har fået det skrevet ind i partiprogram og alt muligt. Men når det gælder dette område, så vil vi ikke have flere folkeafstemninger.

Der skal mit spørgsmål være til De Radikale, men også til Enhedslisten: Hvilke områder er det så, vi skal have folkeafstemninger på, hvis ikke vi skal have det på dette område, som diskuteres utrolig meget hjemme ved middagsbordene? Det forstår jeg ikke.

Afslutningsvis vil jeg sige tak til Ben Haddou for den lille åbning, der kom i Ben Haddous indlæg, nemlig at vi kunne sende et brev til regeringen om nogle af de her ting. Men som jeg har nævnt her, så er det faktisk ikke engang nødvendigt, fordi vi har rigtig stor indflydelse selv på,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

hvordan vi vil tilrettelægge familiesammenføringsreglerne. Uanset om vi kan lide det eller ej, så er det faktisk kommunalbestyrelsen og Borgerrepræsentationen, der regulerer det.

Jeg har ikke mere taletid, jeg kunne godt have brugt det dobbelte, men nu stopper jeg her.

Preben Møller Hansen (P): Det var for så vidt ikke min mening at tage ordet igen, men når Henrik Morgen direkte trækker mig ind personligt og giver udtryk for, at jeg på mine ældre dage tager mig lidt af de ældre.

Jeg synes, det er noget frækt at udtale sig om en person, som man ikke kender ret meget til, andet end fra den sladder, han måske har læst i aviserne. Men jeg kan gøre gældende følgende: Da jeg blev forbundsformand for Sømændenes Forbund, var det første, jeg gjorde, at stille forslag om en ændring af vedtægterne, således at alle afstemninger skulle foregå blandt søfolk over hele verden. De havde 6 måneder til deres rådighed for at finde frem til, hvad de ville stemme på og sende brevene hjem til et revisionsinstitut, idet vi ikke anerkendte, at afstemningerne skulle foregå på Sømændenes Forbunds kontorer, men derimod af et revisionsinstitut.

Så det er ikke noget unaturligt for mig i at gå ind for en demokratisk afstemning i den københavnske befolkning.

Så blev jeg også taget ind med hensyn til de ældre. Jeg kan sige, at i det parti, som jeg i sin tid var med til at stifte, udarbejdede jeg vedtægterne, og dem kan man læse i dag. Der er der en paragraf, der siger, at det er Fælles Kurs' medlemmers absolut øverste opgave at sikre, at vores ældre har økonomisk og social tryghed, og vi skal sikre dem i alle ender og kanter. Men det står der sgu ikke i Det Radikale Venstres program. Der rager de bare til sig, alle de politiske pamperer, der sidder rundt omkring i systemet.

Nu har vi lige i dag haft et møde, hvor der manglede 41 mill. kr. til de ældre, og der er forslag om at skære ned på ditten og datten. Der stillede jeg et konkret forslag som den eneste, at man optog et lån og sikrede, at man kunne dække, så alle de ældre fik den hjemmehjælp osv., som de har behov for.

Samtidig sagde jeg, at ved de forligsforhandlinger, der skal være nu, skal man sikre sig, at alle de luksusrejser og drukfester, som medlemmerne her holder i løbet af et år, stoppes én gang for alle, og pengene bruges til at sikre vores ældre det, de har behov for. Jeg gav også udtryk for, at alle de rejser til udlandet og skidt og lort, som man foretager, den tid må være forbi, hvor vi sidder herinde som bedrevidende idioter og bare rager til os gennem udvalgsposter og hvad ved jeg.

Vi er sat her for at sikre, at den befolkning, der bor i København, har økonomisk og social tryghed, ikke, at vi bare skal rage til os. Derfor har jeg også sagt, at jeg skal have hverken det ene eller det andet. Jeg har aldrig deltaget i et ædegilde overhovedet eller luksusrejser, for jeg synes, det er noget forbandet svineri. Især når man kaster med kartoffelsalat i flyvemaskinen og hvad fanden de nu ellers laver i deres branderter. Det er fuldkommen latterligt, at noget sådant kan foregå. Vi er ikke bedre end de andre, vi er en del af københavnerne, og vi skal sikre, at disse københavnerne har økonomisk og social tryghed.

Og sådan skal det være, og det kan jeg godt sige til ham der den radikale abekat, som troede, at han var så skide smart, men det er han altså ikke – han er et dumt svin.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det sidste må jeg anholde. Det første udtryk tror jeg ikke, Henrik Morgen tog fortrydeligt op, men det sidste det er klart over strengen.

Wallait Khan (V): Først og fremmest vil jeg sige tak til mange politikere og mange kolleger, som har været her og har sagt nogle fornuftige ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Så vil jeg også sige til min ven Peter Skaarup, at vi savner nogle forslag. Du snakker om udfordringer, du snakker om problemer. Vi vil meget gerne have nogle forslag til, hvordan vi kan løse alle disse problemer.

F.eks. har jeg også nogle positive erfaringer med din partikammerat Louise Frevert, som sidder sammen med mig i forskellige udvalg. Jeg har haft et rigtig godt samarbejde med hende omkring skoler og hvordan vi kan dygtiggøre vores børn inden skolestart og den slags ting. Og det er meget, meget positivt.

På den anden side kan jeg godt se, at det jo snart er kommunevalg, og så er det også vigtigt for jer at markere jer, men det grænser. Jeg synes, det ville være godt for os alle sammen, hvis vi fortsætter et godt samarbejde i forskellige udvalg. Og kom med nogle forslag, som kan løse alle disse problemer, i stedet for bare at sige: Nej, vi skal ikke have den slags mennesker, de er bare nogle mærkelige mennesker.

Måske det kan give nogle stemmer, men på den anden side er det også vigtigt, at vi løser de opgaver, som vi står over for, og du er som BR-medlem for hele København, du er også vores BR-medlem.

Vi håber, vi kan få nogle rigtig gode forslag, at vi også kan fortsætte samarbejdet i forskellige udvalg i stedet for at råbe til hinanden. Vi skal bare finde nogle løsninger på, hvordan vi kan gå videre med et København, hvor der er plads til os alle sammen, og hvor vi kan løse alle de opgaver, vi har.

A. Ben Haddou (D): Det var faktisk lige det område, jeg vil fortsætte med. Jeg mener, et bystyre, især når vi taler om en stor by, består af så mange forskellige mennesker, så vores opgave er sådan set at forsøge på at få samlet de her grupper af mennesker i en enhed og ikke at prøve på at opsplitte dem i grupper. Det er det, jeg føler, at Dansk Folkeparti forsøger på med det her.

Vi skal forsøge på at kæmpe for de hjemløse, vi skal forsøge på at kæmpe for indvandrere og flygtninge osv., osv. inden for de områder, som vi kan komme til. Men vi skal ikke forsøge på at komme med forslag, der opsplitter befolkningen i grupper og måske kan være med til at skabe had mellem vores forskellige grupper.

Vi må erkende, at vi efterhånden er blevet en storby, som er sammensat af forskellige mennesker, og vores opgave i fremtiden er at forsøge på at få dem til at elske deres by, uanset hvilken baggrund de har.

Det er rigtigt nok, hvad Peter Skaarup siger heroppefra, at det er den enkelte kommune og dermed vores forvaltning, der i forbindelse med familiesammenføringer skal afgøre og behandle sagerne, i henhold til – husk det – til den lov, der kommer fra Folketinget, i henhold til den lov. Det glemte Peter Skaarup.

Det vil sige, at hvis vi her i Borgerrepræsentationen beslutter, at vores forvaltning skal stramme op omkring behandlingen af sager i forbindelse med familiesammenføringer, så vil vi meget hurtigt få Folketinget på nakken, fordi vi overtræder rent faktisk loven, så bliver Københavns Kommune lovovertræder.

Så på den måde opfordrer Peter Skaarup sådan set til, at vi skal overtræde den lov, som han sådan set er med til at lave i Folketinget – godt nok ikke stemt for den lov sidste gang, men er med til at vedtage i hvert fald en hel del love i Folketinget.

Altså jeg synes ikke, det er nødvendigt med en folkeafstemning. Jeg synes, at Peter Skaarups parti må jo bare se og afvente, og måske, hvis de en dag kommer op over 60 pct. af stemmerne, så har de fået opbakning. Vi behøver slet ikke at have en folkeafstemning. Dansk Folkeparti holder sig til omkring de 13, 14, 15 pct. af stemmerne, og hvis I kommer op omkring 30-40 pct., så kan vi måske diskutere folkeafstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Peter Skaarup (O): Nu har hørt det med. Det kræver åbenbart, at et vist parti skal have en vis opslutning, for at man kan begynde at diskutere en folkeafstemning. Jeg kan ikke rigtig se, hvad sammenhæng det har.

Altså det, der er det grundlæggende her, er: Vil man være med til, at nogle af de afgørelser, vi skal tage stilling til herinde, nogle af de ting, vi diskuterer herinde, supplerer vi vores diskussioner med, at vælgerne, de, der skal stemme her i november måned til kommunalvalget, også får lov til at tage stilling til det? Det er sådan set hovedspørgsmålet.

Det er ikke, om nogle partier har en vis tilslutning eller man mener det ene eller det andet om emnet. Nej, det, det handler om, er, vil man være med til at holde en folkeafstemning om det emne, som jeg i hvert fald oplever er et emne, der bliver diskuteret rundt omkring middagsbordene, og som også bliver diskuteret i indvandrer kredse, hvor man mener, eller hvor mange mener, at det er et problem for dem, at der hele tiden er den nye tilstrømning hvert eneste år. Det er jo ikke en bestemt mængde, vi taler om her, det er en ny tilstrømning hvert eneste år. Så det er umuligt at løse de problemer, det har, bl.a. på skoleområdet. Gå ud og snak med nogle af skolelærerne, nogle herinde er måske skolelærere, prøv at se, hvilke enorme problemer det har.

Så vil jeg godt lige spørge SF, Enhedslisten og De Radikale, som alle sammen meget argumenterer for folkeafstemninger: Mig bekendt står det ligefrem i jeres programmer, at man vil have folkeafstemninger. Hvilke emner er det så, I vil have folkeafstemning om, når I ikke vil have det om det her, måske et af de mest oplagte emner? Det har jeg svært ved at se. Det synes jeg ikke, jeg har fået noget svar på her i 2. runde. Jeg håber, det kommer her i 3. runde.

Så siger Preben Møller Hansen nogle ting, og jeg kan egentlig godt forstå, at Preben Møller Hansen bliver gal og Fælles Kurs bliver gal over det her, fordi det er sådan en eller anden form for overlegenhed, nogle talere har, at det skal vi ikke diskutere, og det er nærmest sådan lidt nedladende. Man siger, at det gider vi ikke snakke om, det er alt for jordnært til at snakke om. Men skulle vi ikke engang imellem også snakke om lidt jordnære ting herinde, noget af det, der bekymrer borgerne? Det synes jeg, vi skulle.

Så siger Ben Haddou, at vi allerede nu overtræder loven med hensyn til familiesammenførselsreglerne i Københavns Kommune. Det har jeg svært ved at se, at vi gør. Jeg kunne godt tænke mig at høre et bevis på, hvor det er vi overtræder de regler, det har jeg svært ved at vurdere.

Vi overtræder vel ikke reglerne hverken mere eller mindre ved at sige til forvaltningerne, at det er meget vigtigt, at de kontrollerer hundrede procent, om dem, vi giver familiesammenføring, også rent faktisk kan forsørge de mennesker, der kommer hertil, at de også har de rigtige boliger for at kunne tage imod de mennesker, der kommer hertil.

Det er faktisk de to ting, hvis man lægger mærke til det, som diskuteres utrolig meget, om vi er stramme eller for slappe, eller hvordan lovgivningen nu er indrettet. Det er den administration, der foretages i Københavns Kommune, der er afgørende for, hvordan man regulerer det her. Jeg ved godt, der er en lovgivning, men den måde, lovgivningen er reguleret på, administreres af kommunen, og derfor er det her også et vigtigt emne.

Men under alle omstændigheder synes jeg, at man skulle overveje at lave en folkeafstemning om det. Man behøver ikke at være for eller imod. Det, det handler om, er: Lad vælgerne, medlemmerne af Københavns Kommune, skatteyderne, vide, hvad det er de mener, så vi herinde kan tage hensyn til de opfattelser, der er ude i befolkningen.

Grete Henius (C): Jeg vil sådan set slet ikke tage stilling til det pjankede forslag om en folkeafstemning om indvandrere. Det har min partifælle Helle Sjelle også gjort udmærket rede for og udtalt, at det kan vi naturligvis ikke stemme for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Skaarup. På side 4 i indstillingen under pkt. 4 om kriminaliteten i Københavns Kommune står der i 2. afsnit: »90-95 pct. er af udenlandsk herkomst«. Jeg vil gerne vide, hvor mange led man skal ned i, før man ikke skal have den betegnelse klistret på sig.

Jeg vil gerne spørge, om Herman D. Koppel er af udenlandsk herkomst. Det kan jeg sige ja til, han er andengenerationsindvandrer. Hvad med Niels Bohr og hans efterkommere? De er også indvandrere. Er det også »udenlandsk herkomst«? Stephan Hurwitz, verdens første Ombudsmand, vi betragter ham som dansker og praler af, at han var dansker. Hvad med hans efterkommere? Er de af udenlandsk herkomst? Hvis en af dem laver noget kriminelt, skal de så tælle med i gruppen af dem med udenlandsk herkomst?

Hvad med kronprinsen, han er jo også af udenlandsk herkomst? Hans far er franskmand, og dronning Margrethe er svensk, hun er også af udenlandsk herkomst. Og uden sammenligning med kongehuset vil jeg sige, at jeg er af fransk herkomst, mine forfædre var franske huguenoter. Tak for i aften.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Og jeg er af tysk herkomst. Peter Skaarup, en meget kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Jeg fik et spørgsmål, så jeg svarer i en kort bemærkning. Det er det eneste, jeg må, får jeg at vide af formanden.

Jamen svaret er meget enkelt. De tal her Danmarks Statistiks tal. Det er andengenerationsindvandrere bl.a., det er udenlandske statsborgere selvfølgelig, det er personer, der har fået dansk indfødsret ... (*Afbrydelse af Grete Henrius*). Nej, de er ikke med i de her tal, men det er Danmarks Statistiks officielle tal, man bruger, så de skulle være skudsikre. Det er også nogle, De Konservative normalt anerkender.

(*Uro i salen*)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er mere af hensyn til tilhørerne, jeg siger, at det er første gang store dele af forsamlingen ser på en skærm, og det er derfor der er disse udladninger hernede i salen. Det er en stor oplevelse, det medgiver jeg, når man ser det første gang.

Et af Peter Skaarup (O) stillet forslag om medlemsforslagets henvisning til Økonomiudvalget blev forkastet med 43 stemmer imod 5.

For stemte: O og P.

Imod stemte: A, V, F, Ø, C, B, L, D og U.

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 43 stemmer imod 5.

For stemte: O og P.

Imod stemte: A, V, F, Ø, C, B, L, D og U.

3) BR 67/01. Medlemsforespørgsel om parkeringsordning

(Stillet af Peter Skaarup, Birthe Nødgaard, Louise Frevert, Poul Nielsen, Aage Pedersen og Karin Storgaard (alle O)):

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Hvilke oplysninger kan Bygge- og Teknikborgmesteren og overborgmesteren give om Trafikministeriets afgørelse i forhold til ulovligheden af den københavnske parkeringsordning; herunder om borgmesteren vil sørge for, at de indbetalte beløb tilbagebetales, samt at der gives en undskyldning til de trafikanter, der har betalt penge, de ikke skulle have betalt?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at denne sag er en forespørgsel og ikke et forslag til beslutning, og derfor skal vi ikke stemme, når debatten er afsluttet, idet der ikke i denne sammenhæng på nuværende tidspunkt er noget at tage stilling til.

Peter Skaarup (O): Forespørgslen handler om, at vi for efterhånden et stykke tid siden vedtog en ny parkeringsordning for brokvartererne. Det er selvfølgelig noget, alle har fulgt med stor interesse, hvordan det egentlig gik med hensyn til parkeringsforholdene i de kvarterer fremover.

Situationen har jo været, at der har været ret kaotiske tilstande, det tror jeg roligt, man kan sige omkring selve ordningens tilblivelse. Der har jo også herinde været et stort mindretal. Jeg ved, at Konservative, Venstre, Dansk Folkeparti og CD i hvert fald har været imod det forslag til parkeringsordning, som er.

Derfor har det været meget omdiskuteret, hvordan det egentlig ville blive strikkes sammen, og hvordan virkningerne af det ville blive.

Så har Nørrebro Handelsstandsforening klaget til Trafikministeriet og faktisk fået medhold vedrørende dele af ordningen, nemlig den, der vedrører de private veje. Det har medført, at vi har haft en diskussion, om ordningen i det store og hele kunne sige at være ulovlig, og det spørgsmål er siden af forvaltningen er sendt til Indenrigsministeriet, fordi man åbenbart ikke er enig i tolkningen. Indenrigsministeren behandler i øjeblikket sagen og er ikke vendt tilbage med en melding endnu.

Men vi er jo fra Dansk Folkepartis side selvfølgelig interesseret i at høre, hvor vi står henne med denne sag, og vi mener, det er vigtigt, at der her i Borgerrepræsentationen kommer en tilkendegivelse af, om man vil sikre, at en eventuelt ulovlig ordning bliver stoppet omgående. Det har en masse negative konsekvenser for erhvervsdrivende, men også for folk, der bor i brokvartererne, og vi har alle sammen gode forslag til, hvordan man måske kunne rette det op.

Det, vi også er interesserede i at høre, er så, hvis det er, at den er ulovlig, hvad vi tror, den er, så ønsker vi, at der skal betales penge tilbage til dem, der ud fra en ulovlig ordning er blevet opkrævet urimelige beløb, og også gives en undskyldning. Det er det ønske, vi har til debatten i dag kan blive resultatet af denne sag.

Vi mener grundlæggende, det er helt tosset med den måde, man har strikkes parkeringsordningen sammen på. Den er bilfjendsk, men den er også menneskefjendsk, fordi den jager erhvervsdrivende og beboere væk fra vigtige områder i København.

Borgmester **Søren Pind**: Storkøbenhavns Samvirkende Handelsforeninger har indklaget Københavns Kommune for Indenrigsministeriet. Det har de, fordi de mener, at parkeringsordningen i brokvartererne er ulovlig, specielt hvad angår erhvervslicenserne.

I den anledning har Indenrigsministeriet sendt sagen til Trafikministeriet og forespurgt, om parkeringsordningen er i overensstemmelse med Trafikministeriets lovkompleks. Ministeriet har i et notat den 8. december 2000 fremsendt sine bemærkninger til Indenrigsministeriet med kopi til Københavns Kommune. Af de bemærkninger fremgår det, at Trafikministeriet vurderer, at kommunens ordning på de private fællesveje er ulovlig. Det er kommunens advokat ikke enig med Trafikministeriet i, og det er jeg heller ikke selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Man kan have meget imod parkeringsordningen, det vil jeg meget gerne dele med Peter Skaarup, men problemet er, at for det første er det altså Indenrigsministeriet, der er tilsynet i forhold til Københavns Kommune, om der er begået ulovligheder. Dernæst, ja, så er jeg som sagt ikke enig, og jeg skal vende tilbage til hvorfor.

Men først og fremmest er der sket det, at bygge- og teknikforvaltningens advokat efter modtagelsen af kopi af brevet fra Trafikministeriet har sendt et brev til Indenrigsministeriet, hvor dette oplyses og vores uenighed begrundes. Denne henvendelse har ført til, at Indenrigsministeriet har fremsendt Trafikministeriets høringssvar til kommunens formelle kommentering. Det svar er blevet behandlet i Bygge- og Teknikudvalget og er tiltrådt fra udvalgets side.

I brevet argumenterer kommunens advokat for ordningens lovlighed også på de private fællesveje. Begrundelsen er i virkeligheden den meget enkle, at der er tale om en privatretlig aftale. Det vil sige, at der i virkeligheden er tale om, at der er indgået en aftale mellem kommunen og dem, der ejer vejene, fuldstændig frivilligt indgået. Da vi har aftalefrihed i Danmark, at 2 parter kan indgå en aftale om for så vidt lovlige forhold, ja, så har jeg meget vanskeligt ved at se, at ordningen i sin substans skulle være ulovlig.

Dertil kan tilføjes, at ordningen i øvrigt er fuldstændig i overensstemmelse med en tilsvarende ordning, som har fungeret i mange år på Frederiksberg Kommunes private fællesveje.

Nu må vi så afvente Indenrigsministeriets svar. Jeg forventer, at Indenrigsministeriet vil give kommunen medhold. Indtil vi får svar fra Indenrigsministeriet, ja så agter jeg ikke at foretage mig yderligere i denne sag.

Får kommunen medhold i sagen, således at ordningen, som vi forventer, ikke er ulovlig, ja, så vil ordningen jo, medmindre vi politisk beslutter noget andet, fortsætte, indtil vi endegyldigt når frem til, hvad den evaluering, vi skal foretage, vil medføre, og der vil vi så tage stilling til, hvad der skal ske med parkeringsordningen.

Hvis den bliver erklæret ulovlig, så vil jeg med det samme foranledige, at der opsættes skilte ved alle private fællesveje, der tydeliggør, at de pågældende veje ikke er med i kommunens parkeringsordning.

Såfremt ordningen bliver erklæret ugyldig på private fællesveje, vil jeg naturligvis også, og det har jeg sagt tidligere i offentligheden, sørge for, at de, der har fået pålagt en parkeringsafgift på de private fællesveje, og som kan dokumentere det, får pengene tilbage, naturligvis med en medfølgende beklagelse – altså af kommunens adfærd, ikke af, at vi skal betale pengene tilbage.

Hvorvidt kommunen skal acceptere Indenrigsministeriets svar, ifald Indenrigsministeriet måtte konkludere, at der er tale om en ulovlighed, og jeg erindrer i al stilfærdighed om, at Indenrigsministeriet kun kan gribe ind, hvis man vurderer, at der er tale om et forhold, der er klart ulovligt, ja, så må Borgerrepræsentationen jo tage stilling til, om man ønsker en domstolsafgørelse, eller om man ønsker at fortsætte som hidtil

Ole Hentzen (C): Jeg opfatter Peter Skaarups spørgsmål her som værende, kan man sige, indledningen til at få bekræftet: Vil partierne her også sørge for at få rådet bod på de ulovligheder, der i givet fald måtte være opstået her?

Der skal fra konservativ side overhovedet ikke være tvivl om, at hvis Indenrigsministeriet erklærer denne parkeringsordning eller dele deraf ulovlig, og som borgmesteren lige sagde, det er jo et ret skrap grundlag, de i givet fald skal gøre det på, så er meldingen fra konservativ side helt uendelig klar: Så skal man ikke igennem nogen retsafgørelser, fordi så har Indenrigsministeriet truffet den afgørelse, der er nødvendig, og så skal der ske tilbagebetaling til disse mennesker, som er blevet pålagt denne afgift, uden at kommunen har haft lovmedholdelighed dertil.

Det, vi kunne diskutere, var selvfølgelig, om de ud over det undskyldende brev også skulle have en godtgørelse, en rentegodtgørelse eller lignende, men den tager vi til den tid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Men ingen tvivl om, at de skal have pengene tilbage, hvis kommunen uretmæssigt har opkrævet nogle penge, som man troede, man var berettiget til. Det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 2. runde.

Peter Skaarup (O): Jamen jeg havde nok forventet, at der var flere, der ville sige noget i denne debat, men det er der åbenbart ikke. Det er da glædeligt. Det tyder på, at man måske er enig i, at der er rejst denne forespørgsel.

Det, der er det afgørende for os, som sagt, at hvis den erklæres ulovlig, så har kommunen nogle handlinger, de også følger op med. Jeg forstod også på den ansvarlige borgmester, at man sørger for at betale de penge tilbage, men også sikrer, at det beklages, at der har været en ordning, som ikke var lovlig.

Men jeg kunne godt tænke mig i tillæg til det, som borgmesteren sagde heroppefra, spørge, om det virkelig skal være sådan, at den skal erkendes klart ulovlig, eller hvis det er sådan, at Indenrigsministeriet som tilsynsmyndighed kritiserer og siger, at det her er uacceptabelt, det er ulovligt eller noget, der ligner, vil borgmesteren så ikke godt sige heroppefra, at det også vil udløse, at man foretager de nødvendige initiativer her fra kommunens side? Fordi det kan vel ikke være så afgørende for vores forhold til vores borgere, om det er klart ulovligt eller det bare er ulovligt og uacceptabelt.

Borgmester **Søren Pind**: Til det sidste, Peter Skaarup spørger om, vil jeg blot sige, at det er Borgerrepræsentationens afgørelse. Indenrigsministeriet har udelukkende magtmidler over for Københavns Kommune, ifald man måtte mene, at ordningen er klart ulovlig.

Hvad min holdning er til parkeringsordningen, kender Peter Skaarup jo godt, og ifald Indenrigsministeriet måtte komme frem til, at ordningen er ulovlig, ja, så har modstanderne af parkeringsordningen naturligvis et ekstra argument for at ønske den afskaffet. Men det må de politiske partier jo altså tage en diskussion om på det pågældende tidspunkt.

Så vil jeg i øvrigt godt sige, og det fik jeg ikke sagt, men det vil jeg godt slutte af med at sige på Peter Skaarups forespørgsel og i relation til den enighed, som øjensynligt udfolder sig, at jeg vil godt takke for forespørgslen, for jeg mener, den har bibragt en afklaring af, hvad kommunen vil foretage sig, ifald Indenrigsministeriet måtte komme frem til en eller anden afgørelse. Det gør de jo.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var klart. 3. runde.

Peter Skaarup (O): Jeg er meget tilfreds med det, som borgmesteren siger her. Men jeg vil da godt spørge Socialdemokratiet, som jo må siges at være et relativt stort parti herinde og har en vis magt og en vis indflydelse på, hvad der foregår, hvor Socialdemokratiet står, hvis Indenrigsministeriet bekræfter Trafikministeriets opfattelse, nemlig at der er tale om en ulovlig ordning. Vil man så godt, uanset om det er klart ulovligt eller bare ulovligt, sikre, at pengene bliver tilbagebetalt, og at der kommer en beklagelse?

Sagen blev drøftet.

=====

4) BR 136/2000. Borgerrepræsentationens mødeplan for 2001

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Indstilling om ændring af Borgerrepræsentationens mødeplan for 2001.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den ændring, der er foreslået, mener jeg er klart motiveret i forhold til budgetproceduren. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Der er ikke tilfældet. Så er ændringen tiltrådt.

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 83/01. Den Sociale Ankestyrelse

Meddelelse fra Socialistisk Folkepartis gruppe om, at Søren Stilbo, Guldbergsgade 25, 2200 København N., udtræder som medlem af Den Sociale Ankestyrelse, samt at Henrik Off, Strandgade 34, 2., 1401 København K., indtræder som nyt medlem af Ankestyrelsen.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

6) BR 97/01. Skatteankenævnet

Meddelelse fra Socialistisk Folkepartis gruppe om, at Søren Stilbo, Guldbergsgade 25, 2200 København N., udtræder som medlem af Skatteankenævnet, samt at Sven Milthers, Hvedevej 6, 2700 Brønshøj, indtræder som nyt medlem af Nævnet.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

7) BR 541/2000. Billedskolen

Meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Louise Frevert udtræder som medlem af Billedskolen, og at Karin Storgaard indtræder som nyt medlem af Billedskolen.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

8) BR 7/01. Lokalplan "Christiansmindevej"

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen »Christiansmindevej« med de i indstillingen under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 6, stk. 2, b) og d).
(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en sag, som blev tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget i mødet den 25. januar 2001.

Manja Sand (A): Jeg skal ikke tærse langhalm på denne sag. Jeg vil bare sige, at denne sag har gjort det, at den er blevet principiel, fordi det har været en debat omkring udskiftning af vinduer og hvilke materialer man kunne bruge ved udskiftning af vinduer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jeg vil godt lige i den anledning sige, at det, der sker i forbindelse med, at vi vedtager denne lokalplan, har betydet, at retningslinjerne for facader og skilte i København også er blevet ændret. Men ændringen er ikke så radikal, fordi der står stadig væk i retningslinierne, at man anbefaler, at man istandsætter de gamle vinduer og sætter koblede rammer på.

Den eneste ændring, der faktisk er sket, er, at vi lukker op for, at nu kan borgerne i København vælge alternative muligheder, hvis ikke de ønsker at bevare de gamle trævinduer. Det er ikke sådan, at vi pålægger alle borgere i København, at de skal udskifte til nye vinduer. De har stadig væk muligheden for at istandsætte de gamle vinduer, hvis de ønsker det.

Fortsat er det sådan, at alle udskiftninger af vinduer skal godkendes af forvaltningen, således at de nye vinduer, der eventuelt bliver sat i, ligner de gamle vinduer så optimalt som overhovedet muligt, således at bygningens arkitektoniske udtryk ikke bliver ødelagt.

Det var det, jeg ville sige.

Mikkel Warming (Ø): Vi synes, det er en trist sag, fordi Socialdemokratiet ikke har brugt den ekstra betænkningstid, de påtvang sig selv og os andre, til at komme på bedre tanker. Tværtimod virker det, som om enhver tvivl om, at det er fornuftigt at lempe bestemmelserne – for det er det, man har gjort – for vinduesudskiftning, åbenbart er blevet fejlet af banen.

Vi finder det grundlæggende en lille smule trist, at en række AAB-afdelinger bestemmer byens generelle politik, når det gælder vinduesudskiftning, og derfor vil vi stemme imod denne lokalplan.

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer imod 8.

For stemte: A, V, F, O, C, B med undtagelse af 1 medlem (Monica Thon), P, D og U.

Imod stemte: Ø og L.

Undlod at stemme: 1 medlem af B (Monica Thon).

=====

9) BR 65/01. Lokalplan "Skoleholdervej"

Indstilling om, at lokalplan »Skoleholdervej«, efter den nu gennemførte supplerende høring, vedtages endeligt med de i indstilling vedrørende sag BTU 46/2001 på udvalgets møde den 24. januar 2001 foreslåede ændringer, samt den under sagsbeskrivelsen beskrevne ændring af § 9, stk. 3, og lokalplantegning nr. 27.400.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

10) BR 121/01. Lokalplan "Redmolen"

Indstilling om, at der i forbindelse med etablering af en færgeterminal i Mellembassinet og en deraf følgende besejlingsmæssigt nødvendig afgravning af spidsen af Redmolen meddeles dispensation fra lokalplan nr. 160, § 4, stk. 4, om fastlæggelse af bevaringsværdig bebyggelse med henblik på nedrivning af en ca. 150 m² stor bevaringsværdig bygning (toldvagt 15) under forudsætning af, at dispensationen først vil kunne udnyttes ved endelig vedtagelse af lokalplan »Pakhusvej«.

(Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Mikkel Warming (Ø): Hvordan behandler vi de bevaringsværdige bygninger i denne by, og hvordan behandler vi byens kulturarv? Det er vel egentlig det grundlæggende spørgsmål. Denne sag, som i virkeligheden er 2 sager, hvor Borgerrepræsentationen har indflydelse på den ene og ingen indflydelse på den anden, handler jo om, at Københavns Havn gerne vil skære dele af forskellige moler, der er tæt ved den nye færgeterminal i Mellembassin. Det kommer til at betyde, at Havnen vil fjerne spidsen af Redmolen og Langeliniebølgebryderen, og det har konsekvenser.

På Langeliniebølgebryderen ligger et lidt berømt lille fyrtårn, som er et meget yndet sted at slutte en spadseretur ved. Om det skal fjernes eller ej, er ikke noget, denne Borgerrepræsentation kan beslutte. Det er nemlig Havnens bestyrelse, der tager den slags beslutninger.

Her ser vi nu, at overborgmesteren, byens alfader, er kommet på banen og vil arbejde for, at fyrtårnet flyttes, altså at det bevares. Det er fint, om end lidt sent, og det er da lidt ærgerligt, at der skal offentlighed til, før de ærede havnebestyrelsesmedlemmer kommer på den tanke.

Det, Borgerrepræsentationen skal tage stilling til i aften, er Havnens ønske om at fjerne spidsen af Redmolen og dermed fjerne den lille bevaringsværdige Toldvagt 15, for det kræver dispensation fra den lokalplan, der er for området.

Bygningen har høj bevaringsværdi, den er en – om end lille – del af byens kulturarv. Derfor burde det være et krav, en forudsætning for at skære spidsen af molen, at bygningen bliver bevaret, altså flyttet. Men nej, med den sproglige elastik i allerhøjeste gear siges det i indstillingen, at bygningen ikke har umistelige kvaliteter. Så er vi derude, hvor stort set alting kan fjernes. Der er vel ikke meget i denne by, som har umistelige kvaliteter. Det er heller ikke det, vi normalt bruger som udgangspunkt, når man diskuterer, om en bygning skal bevares eller ej. Det handler om, hvorvidt bygningen har bevaringsværdi. Det har Toldvagten, høj bevaringsværdi.

Den rigtige forklaring kommer da også senere i indstillingen. Her anslås det, at det vil koste 4-5 mill. kr. at flytte bygningen, og det vil Havnen altså ikke, altså bruge de penge.

I Enhedslisten synes vi, at byens kulturarv skal værnes og bevares. Selvfølgelig skal den toldbygning bevares. Så må det koste Havnen de par millioner at flytte den.

Vi anerkender, at Havnen også skal have mulighed for at bruge det nye færgeleje, og det betyder, at spidsen af Redmolen skal fjernes. Men vi er uenige i den dispensation, Socialdemokratiet og de borgerlige har givet i Bygge- og Teknikudvalget. Det er derfor, sagen er blevet standset.

Bygningen skal bevares, og kun med den betingelse kan man overveje, om det er en god idé at fjerne den. Vi skal derfor foreslå som ændringsforslag:

»Det stilles som vilkår over for Københavns Havn, at Toldvagt 15 flyttes til en anden placering.«

Jens Johansen (F): I SF er vi ikke i tvivl om, at vi ønsker færgetrafikken flyttet fra østbroen og herud. Det er af hensyn til den voldsomme trafikbelastning af Indre By, som den nuværende placering af færgetrafikken betyder. Men vi synes ikke, det er godt gjort, at det skulle være nødvendigt at nedrive Langelinies bølgebryder med det lille fyrtårn eller toldvagtbygningen. Jeg vil derfor gerne spørge borgmester Søren Pind, om han kan oplyse om det nødvendige i at skulle nedrive denne mole.

I øvrigt vil jeg sige, at vi støtter Enhedslistens forslag om at bevare bygningen og at sikre dens fortsatte eksistens.

Ole Hentzen (C): Nu ved jeg godt, at det er Socialdemokratiet, der opererer med søjler og SF med baggrundsgrupper. Jeg har nu forstået, at SF's baggrundsgruppe ikke har været sammen i lang tid, eller også har ordføreren ikke været til stede i lang tid. Fordi jeg ved da, at en af dem, der er relativt højt placeret på den nye liste, tidligere borgerrepræsentant Sven Milthers, har et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

indgående detailkendskab til denne sag, som jeg ved, at Jens Johansen ville have nydt godt af, hvis de nu havde været i samme rum og havde snakket om det samme emne.

Fordi hr. Sven Milthers har nemlig fuldt og helt forståelse for, at denne færgehavn ikke kan besejles, og det skal jo være en færgehavn til afløsning af disse færger, vi har nede ved den anden bro, altså der hvor vi har Bornholmeren og Oslofærgen liggende. Den kan ikke besejles, undtagen der sker en nedrivning af dette område.

Det ved jeg også, Jens Johansen vil bekræfte, hvis han nu tænker sig om. Når han har snakket med Sven Milthers, hvad jeg forstår på hans hovednikken, at han har gjort – og jeg forudsætter selvfølgelig, at han er lige så vågen, som han plejer at være, når han er sammen med mig – så er der ingen tvivl om, at han er fuldt dækket ind i sagen om, at man kan overhovedet ikke lave en flytning af færgerne derudtil, undtagen man er nødsaget til at fjerne den del af Redmolen.

Tilbage står selvfølgelig så det mere eksakte: Er der nogen, der pekuniært skal betale for at flytte denne bygning, som er det store folkeejede, virkelig en bygning, som befolkningen, ikke mindst på Indre Østerbro, elsker og nyder, når de dagligt spadserer rundt om den?

Med til billedet hører selvfølgelig også, at det er en bygning, der er klart bevaringsværdig. Det er en bygning, befolkningen overhovedet ikke kan komme til, ikke har kunnet komme til, idet den ligger i et totalt afspærret område og derved ikke har kunnet nydes af den gode københavnske befolkning, undtagen man har haft kikkert med, eller man er kommet med en af disse tidligere jernbanefærger og godsfærger, som har besejlet området, og så har fået lov til at stå på den side af færgen og egentlig kigge på den med en kikkert.

Det skal man selvfølgelig heller ikke udelukke, at nogle enkelte har kunnet gøre, herunder matroser og lignende, som et enkelt medlem her i forsamlingen måske har fået henvendelser fra derom. Men som nytteværdi for befolkningen i København, og herunder på Østerbro, er det det rene galimatias.

Jeg sammenligner denne sag med en fredning af plankeværket rundt om Kommunehospitalet, eller da nogle entusiaster fredede en bygning ude i Københavns Lufthavn, hvorefter den blev rullet væk for et tocifret millionbeløb over til et andet afspærret område, hvor den nu ligger totalt afspærret for de mennesker, som skulle beundre den kunstneriske værdi og alt muligt andet.

Det her er pjat, det er plåt, og vi stemmer selvfølgelig for, at denne dispensation skal gives.

Borgmester Søren Pind: Det er sjældent, at jeg har noget at tilføje, når Ole Hentzen har været på talerstolen, og det føler jeg kun bekræftet her i aften. Jeg kan til fulde tilslutte mig min næstformands betragtninger i denne forbindelse.

Så når jeg derfor alligevel går på talerstolen, så er det for at besvare hr. Jens Johansens direkte spørgsmål: Er det nødvendigt? Ja, det er nødvendigt. Alle de simulationer, der har været lavet, viser, at hvis ikke vi gennemfører det her, så vil der ske påsejlinger. Det er i hvert fald ret afgørende for vores stillingtagen. Det kan ikke lade sig gøre, medmindre dette forslag gennemføres.

Da vi er ret optaget af at få flyttet færgerne af alle håndte årsager, som jeg mener, det vil føre lidt for vidt at gennemgå her, der tror jeg faktisk, SF er enig med Venstre her, ja, så vil vi altså stemme for dette forslag.

Henrik Morgen (B): Vi har haft en del overvejelser om det her og er nået frem til den erkendelse, at det vigtigste i denne sag er det glædelige i, at færgetrafikken er flyttet fra Indre By, og at vi fortsat har en funktionsdygtig havn i Københavns Havn, som også kan håndtere nutidens større skibe.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Der må vi så i den forbindelse også sige, det er jo vel derfor, Københavns Havn ønsker at bruge penge på at fjerne molen herude, at det må være, fordi der er et forretningsmæssigt perspektiv i det. Det er også en vigtig ting for København at have en levende havn.

Selve huset var jo principielt værd at bevare, men vi har svært ved egentlig at anerkende til fulde, at der skulle være en stor historisk eller arkitektonisk værdi i det. Det er i bedste fald, så vidt vi overhovedet kan vurdere, af begrænset historisk og arkitektonisk værdi. Det er i hvert fald ikke, så vidt vi kan se, et umisteligt gode, som retfærdiggør, givet kommunens alvorlige økonomiske problem, en flytning.

Vi har også hæftet os meget ved bemærkningerne, der ses i sagsbeskrivelsen, hvor der netop gøres opmærksom på, at bygningen er angivet som bevaringsværdig i den forstand, at den ud fra en helhedsbetragtning rummer de her værdier og kvaliteter. Men når man så river molen ned, så er spørgsmålet, hvor helhedsbetragtningen er henne.

Så vi må, delvis med beklagelse, sige, at vi kan støtte indstillingen om at imødekomme Havnens ønsker.

Lars Hutter (L): Har myndighederne i sig selv en fuldstændig ubegrænset ret til at bøje love og paragraffer efter forgodtbefindende? Når jeg nævner det i denne forbindelse, så undrer det SOL kolossalt meget, at denne dispensation ikke er indeholdt i den lokalplan, som Borgerrepræsentationen behandlede for 2 måneder siden.

Så jeg vil gerne bede borgmester Søren Pind om at redegøre for, hvorfor denne dispensation ikke var med, da vi drøftede lokalplanforslaget og det efterfølgende blev sendt ud til høring.

Foreligger der her en hemmelig dagsorden, som forsøger at forhindre, at befolkningen – jeg skal ikke lægge skjul på ikke mindst i Indre By og på Østerbro – kan få indflydelse på medindsigelser, hvordan og hvorledes denne sag skal behandles?

Fra SOL's side undrer det os også, at man overhovedet ikke forholder sig i denne her anmodning om dispensation til, hvordan og hvorledes f.eks. ScanLink, der jo har sejlet der fuldstændig uden nogen som helst hindringer frem og tilbage igennem mange år, har kunnet sejle der. Hvorfor kunne ScanLink sejle der, og hvorfor kan færgerne, som vi har en opfattelse af skal ligge derovre i Mellembassinet? Hvad er der sket af ændringer?

Vi savner også, at Søfartsstyrelsen, som jo sådan set er en myndighed, der tager besejlingsforhold meget seriøst, overhovedet ikke er blevet hørt i denne sag. Derfor vil jeg gerne spørge borgmester Søren Pind fra Venstre, hvorfor man har undladt systematisk at drøfte denne sag med Søfartsstyrelsen ... (*Afbrydelse*). Ja, det vil jeg gerne bede om, det vil jeg gerne bede om.

Så vil jeg gerne spørge formanden for Københavns Havns bestyrelse, overborgmester Jens Kramer: Hvorfor kommer denne sag først frem nu? Hvorfor sørgede formanden for Københavns Havns bestyrelse eller andre medlemmer af Københavns Havns bestyrelse ikke for, at det indgik planmæssigt i det lokalplanforslag, vi behandlede for 2 måneder siden?

Jeg skal i øvrigt henlede Borgerrepræsentationens medlemmers opmærksomhed på et spørgsmål, som er stillet i Folketinget af Søren Kolstrup fra Enhedslisten til trafikministeren, som jo sådan set har hovedansvaret for statens nye selskab, Københavns Havn. På anmodning om, at man undlader at gennemføre denne her dispensation, svarer trafikministeren, at trafikministeren er meget opmærksom på, at inden man træffer beslutning om en dispensation, så følger man de høringsmuligheder, skriver trafikministeren, som er så afsindigt vigtige for befolkningen. Derfor undrer det mig naturligvis også, at man fra borgmester Søren Pinds side, fra flertallets side, slet ikke forholder sig til høringsmulighederne.

Jeg skal derfor stille følgende ændringsforslag:

»Borgerrepræsentationen pålægger sine repræsentanter i Københavns Havns bestyrelse at arbejde for Langelinies bevaring.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Som det sikkert er Borgerrepræsentationen bekendt, så fik jeg jo frataget muligheden for at være med i bestyrelsen på grund af et brud på en vis form for aftale ... (*Afbrydelse*). Nå, det er en del af et komplott, nå for pokker da.

For det andet:

»Der rettes henvendelse til Søfartsstyrelsen med henblik på Søfartsstyrelsens vurdering af mulighederne for færgernes besejling i Mellembassinet.«

For det tredje:

»Dispensationen fra lokalplan 160 sendes til høring efter planlovens § 20, stk. 1.«

Jeg skal gøre opmærksom på, at hvis ikke man ønsker at følge dette, som jeg tolker, at trafikministeren, som jo har ansvaret for Københavns Havn, vil, så vil jeg efterfølgende indbringe sagen både for trafikministeren og for miljøministeren med anmodning om, at man annullerer den pågældende beslutning med krav om, at det så bliver genbehandlet, således at befolkningens helt legitime interesser igennem en høring kan blive varetaget.

Jeg skal selvfølgelig også gøre opmærksom på, at det er en sag, der optager f.eks. Østerbro's befolkning utrolig meget. Det er meget sjældent, at et helt enigt bydelråd på Indre Østerbro anmoder om, at man følger det her. Jeg kan også oplyse om, at der er nedsat flere komiteer, som er i gang med en storstilet underskriftsindsamling.

Så det her er ikke noget ligegyldigt spørgsmål. Det er et fantastisk væsentligt spørgsmål, som har stor interesse for lokalbefolkningen, og som naturligvis indgår i den kommende kommunale valgkamp.

Martin Günter (F): Det store spørgsmål i denne sag er jo, om det er nødvendigt af hensyn til færgetrafikken til Midterbassinet at rive det yderste af Redmolen og det yderste af Langelinie med fyrtårnet ned. Til det slår borgmester Søren Pind fast, at alle simulationer viser, at det er nødvendigt med nedrivningerne.

Nu har jeg lige været oppe og se i sagsmappen heroppe, borgmester Søren Pind. Der ligger ikke ét papir til orientering for medlemmerne, og det går jeg så ud fra må være fordi medlemmerne af Bygge- og Teknikudvalget heller ikke har set sådanne papirer. Der foreligger ikke et eneste papir, som dokumenterer disse simulationer, som viser, at det er nødvendigt, som viser, at der er nogle analyser, som viser, at der er nogle målinger.

Når jeg har min tvivl om, at det kan være rigtigt, at Oslofærgen ikke kan gå ind mellem Redmolen og det yderste af Langelinie, så skyldes det, at jeg har nøje på kort opmålt afstanden mellem det yderste af Redmolen og det yderste af Langelinie, fyrtårnet, og det er ca. 200 m.

Går man længere ind i indsejlingsforløbet, så er der kun 140 m, nemlig hvis man går ind og måler en afstand mellem Langelinie og den red, der går ud ovre på den anden side, som ikke har noget navn, men hvor Marmorvej forløber helt ud til vandet. Der er der 140 m.

Hvad er det, der gør, at Oslobåden ikke kan komme ind i en afstand, hvor der er 200 m, men at den godt kan sejle igennem umiddelbart efter, hvor der er 140 m? Hvad er det for nogle simulationer, hvad er det for nogle mærkelige strømme, der går på de her steder? Hvor der er 200 m, kan Oslofærgen ikke komme ind, men hvor der er 140 m lidt længere fremme, kan den komme ind?

Der hvor Oslofærgen ligger i dag, er ved Kvæsthusbroen i Kvæsthusgraven. Kvæsthusgraven er 65 m bred, lige knap nok, mellem 60 og 65 m bred. For at komme ind til Kvæsthusgraven, hvor Oslofærgen altså kan komme ind i dag, så skal den forbi bl.a. Nordre Toldbod, og indsejlingen mellem Nordre Toldbod og pontonerne, der ligger derude som afskærmning over mod Holmen, er ca. 110 m.

Hvad er det, der gør, at Oslofærgen i årevis har kunnet sejle forbi dette sted på 110 m og køre lige så stille ind i Kvæsthusgraven på 65 m bredde? Hvad er det så, der gør, at den ikke kan komme forbi Redmolen og fyrtårnet, hvor der er 200 m? Hvad er det for nogle simulationer,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

hvad er det for nogle målinger, hvad er det for nogle analyser, som gør, at det her pludselig ikke kan lade sig gøre?

Har Københavns Havn udsat gæsterne på Oslofærgen i årevis for livsfare ved at lade dem sejle ind i Inderhavnen, ved at lade dem sejle ind mellem 110 m og helt ind til 65 m? I Kvæsthusgravens 65 m er en tredjedel af, hvad der i dag er ved Redmolen og det yderste fyr, hvor man altså ikke kan komme igennem.

For mig ligner det her mest af alt et forsøg på fra Havnens side at bruge flytningen af færgerne til at komme uden om en forpligtelse, som man tidligere er blevet pålagt fra kommunens side.

Jeg synes, at med det materiale, der ligger her i aften, er det fuldstændig urimeligt at træffe en beslutning som denne her. Derfor vil jeg foreslå, at man ved forhandlingernes afslutning tilbageviser sagen til Bygge- og Teknikudvalget med henblik på at få dokumenteret og godtgjort, at færgen ikke kan gå ind på en afstand af 200 m, når den tidligere har kunnet gå ind mellem henholdsvis 110 og 65 m.

Borgmester Søren Pind: Efter de to sidste indlæg var det nødvendigt for mig at gå hen, kravle ind under gulvtæppet og lede: Var der noget gemt, lå der noget, er der en stor skandale på vej i Københavns Borgerrepræsentation, som kan godtgøre disse meget udmærkede og tekniske redegørelser for den nuværende længde og bredde i Københavns Havn?

Jeg ledte længe, men jeg behøvede faktisk ikke at lede så længe, for som det fremgår af den lokalplan, der henvises til, nemlig lokalplanen for Pakhusvej, så er der tale om, at de færger, der i øjeblikket besejler, er skiftet ud med nye færger, der er 30 m længere, og derved falder alle Martin Günters beregninger jo sådan set bort. Det kunne hr. Martin Günter have sikret sig ved at læse den lokalplan, der ligger til grund for dispensationen i dag. Der er ikke forholdt nogen oplysninger, det står glasklart og tydeligt.

Så jeg vil tillade mig, hr. Martin Günter, at lade være med at svare yderligere på hr. Martin Günters indlæg.

Til min gode ven Lars Hutters vil jeg sige, at jeg er glad for, at jeg har fundet en løsning, der gør, at Lars Hutters kan være med til at stemme det her igennem. Ja, det kan godt lyde overraskende, men det er i al sin enkelhed, fordi denne dispensation jo er hæftet op på, at den først kan gennemføres, altså indholdet af dispensationen, når vi endelig vedtager lokalplanforslaget for Pakhusvej.

Denne lokalplan vil først foreligge til endelig beslutning for Borgerrepræsentationen i midt juni. På det tidspunkt vil vi have haft rig mulighed for at forespørge i Søfartsstyrelsen, hvordan tingene hænger sammen.

Så jeg vil godt bede Lars Hutters, det var jo en afgørende præmis for de ting, Lars Hutters sagde, nemlig at jeg går ud fra, at han i grunden er enig i denne udflytning, der skal ske fra Sankt Annæ Plads ud i Nordhavn, at når vi nu i midt juni kan tage den endelige beslutning om lokalplanforslaget, og vi i mellemtiden har fået Søfartsstyrelsens udtalelse, som vil bekræfte det, der også blev oplyst over for Bygge- og Teknikudvalgets medlemmer, nemlig at dette her var en forudsætning for at gennemføre udflytningen, at denne her sag blev vedtaget, at der var foretaget simuleringer af den pågældende karakter, og at der ville ske påsejlinger, hvis ikke man gennemførte forslaget.

Når jeg nu rækker hånden ud til Lars Hutters og siger: Lad os få Søfartsstyrelsens ord for det her. Stem for i aften, og så kan vi i øvrigt træffe afgørelsen i midt juni, når vi vedtager, endeligt vedtager, forudser jeg, lokalplanforslaget for Pakhusvej. Så er tingene på plads, Lars Hutters er glad, og vi er alle sammen glade. Det er jo det, vi alle sammen altid stræber efter i denne slags sager.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Lars Hutters (L): Jeg er selvfølgelig glad for, at borgmester Søren Pind, om end indirekte, giver mig ret i, at før sagen blev behandlet i aften i Borgerrepræsentationen, så burde der have foreligget dokumentation fra Søfartsstyrelsen. Så spørger borgmesteren, om jeg, når han nu lover det, så vil stemme for dispensationen i aften.

Borgmesteren Søren Pind ved jeg vil altid have fuglen i hånden, før borgmesteren går ind for forslag, og jeg skal meddele borgmesteren, at Lars Hutters og SOL er af samme kaliber. Vi vil gerne have Søfartsstyrelsens redegørelse, før vi eventuelt vil gå ind for den pågældende lokalplan.

Jeg skal dernæst i øvrigt konstatere, at der måske er en sammenhæng, at det måske ikke er gået så voldsomt meget op for dele af Borgerrepræsentationen og slet ikke måske i befolkningen, at det lokalplanforslag, som uskyldigt hedder, at man flytter færgeterminalen fra det nuværende sted til Mellembassinet, at det er i den tro, at så sejler man med de samme former for færger, som man gør i dag.

Jamen altså jeg siger bare, det er måske da muligt og det så derfor er baggrunden for, at man lister det her ind efterfølgende. Fordi det kunne jo godt tænkes, at der blev fokuseret betydeligt mere på lokalplanforslaget, hvis man opdagede, at konsekvensen af, at færgerne bliver større, er, at man ødelægger Langelinie og alle mulige andre ting. Så kunne det jo godt tænkes, at det vakte ret så stor modstand.

Fordi jeg spørger bare forsamlingen – og jeg ville også gerne have spurgt formanden for Københavns Havn, overborgmester Jens Kramer, jeg synes nu, det havde været passende, hvis overborgmesteren havde været til stede i denne store sag for befolkningen i København, det er jeg meget ked af, det skal jeg beklage: Er det ikke sådan, at Borgerrepræsentationen f.eks. i lokalplanen kan fastsætte, at færgerne ikke må blive større? Der er jo ingen grund til, at vi skal have ødelagt vores by, fordi der er kapitalinteresser i DFDS, der åbenbart mener, at de kan tjene flere penge, hvis færgerne bliver større.

Jeg har med stor interesse faktisk fulgt forholdene op i Oslo Havn, og de er også meget stærke modstandere af, at man får store færger. Jeg synes, vi skal give Oslos borgere en håndsrækning og sige, vi ønsker det heller ikke hernede i København, det skal jeg bekendtgøre med det samme. Jeg vil herfra, og så længe jeg overhovedet kan slås politisk, gå imod, at de færger bliver større. Jeg vil kæmpe for, at når vi endelig behandler det til sin tid i juni måned, så giver vi en betingelse om, at de færger ikke skal være større, end de er i dag, således at vi ikke ødelægger Langelinie eller en lang række af de historiske huse, vi har liggende ude ved havnen.

Havnen tilhører ikke DFDS eller andre storkapitalistiske interesser. Den tilhører københavnernes. Det vil I komme til at mærke. Hvis ikke man lytter efter københavnernes, så er der god grund til, at vi får udskiftet det flertal, som bare sjosker i hælene på alle mulige, der står og vifter med nogle guldmønter i hånden og lover guld og grønne skove, men det er københavnernes, der skal betale.

Så jeg må sige til Søren Pind, at jeg bliver mere og mere uenig i denne plan. Jeg vil ikke, jeg gør det ikke, jeg står sammen med befolkningen også i denne sag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det lyder godt, Lars Hutters. Så er det Ole Hentzen ... undskyld, Søren Pind har lige bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Tak, formand, for den udviste fleksibilitet.

Jeg vil blot sige til hr. Lars Hutters, at det måske er lidt svært at indføre en dispensation i et lokalplanforslag, og det er sådan set det, Lars Hutters lægger op til. Det er jeg nødt til at sige ikke kan lade sig gøre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Og når Lars Hutters spørger, hvorfor man ikke bare gjorde det i lokalplanen, så er det sådan set, fordi den eksisterende lokalplan stammer fra begyndelsen af 1990'erne.

Ole Hentzen (C): Nu ved jeg godt, at sådan nogle tekniske detaljer ikke bekymrer Lars Hutters, så det synes jeg, han må afklare med borgmesteren selv. Jeg mærker hos Lars Hutters en ægte Østerbro indre modstandskraft mod, at tingene ændrer sig. Den synes jeg, han skal holde fast i.

Det, der kaldte mig herop, var egentlig, at Martin Günter som nr. 2-ordfører heller ikke havde talt med Havnens repræsentant fra den samme partigruppe, som står så højt placeret på den kommende SF-liste, og som er manden, der ved alt om det her.

Jeg kan så bare konstatere, at så har backinggruppen i SF i hvert fald i det lille interesseområde spillet fallit, og det er jeg lidt ked af, fordi nu er det det område, jeg repræsenterer. Jeg ved da, at Jens Johansen ofte har siddet og læst ordret op af baggrundsgruppens formands notater på møderne, så det plejer at have en vis vægt. Men det har det åbenbart ikke i denne sag.

Til Martin Günter vil jeg også sige, jeg har en gang i min meget unge karriere haft noget med en havn på Sejerø at gøre, som skulle udbygges på Sjællandssiden, i Havnsø. Der havde vi også en sparekassedirektør i bestyrelsen – ligesom vi kunne kalde os en bestyrelse her for hele havnen – han kunne også sejle med færger ved at lege, at det var en tændstikæske og sådan nogle tegninger, og så kunne han få denne her færge til at manøvrere ganske fantastisk. Det var helt vidunderligt, som han kunne få den til at svinge, uden at den lavede påsejlinger af nogen art.

Jeg fornemmer, at Martin Günter har den samme, bare ud fra en juridisk vinkel, den anden var altså sparekassedirektør, og jeg kan sige til Martin Günter, det hjalp ham altså ikke, han duede heller ikke til det. Det vil jeg påstå, at det gør Martin Günter heller ikke som jurist. Det bliver man altså ikke kvalificeret til at sejle færger af.

Fordi når man nu får den oplysning, som Martin Günter har fået, at der faktisk har været brug for alle eksperter i denne sag, inklusive de eksisterende kaptajner på Oslofærgeren, der har været inde i disse simulatorer, og de alle sammen laver påsejlinger, så er jeg ikke sikker på, at DFDS tager imod tilbuddet, hvis Martin Günter kommer og siger: Den klarer jeg sgu, godt nok kun med en juridisk embedseksamen, men den klarer jeg.

Jeg tror ikke på det, Martin Günter, det er tom snak. Jeg er ked af at sige det. Man skulle have spurgt i baggrundsgruppen, for der var alle oplysninger tilgængelige om, at det ikke kan lade sig gøre.

Så kan man have den principielle holdning, at man stemmer imod sit medlem fra SF, der sidder i Havnens bestyrelse, og som er gået ind derfor. Det ville jeg have stor respekt for, men det er bare ikke det budskab, Martin Günter og Jens Johansen står her og kommer med fra talerstolen.

Mikkel Warming (Ø): Det er borgmester Pind i rollen som den store frister, der får mig herop. Han kommer jo lokkende og dragende over for Lars Hutters: Stem for, stem for, så kigger vi på det til juni.

Altså hvis det er sådan, at Søren Pind gerne vil medvirke til at skaffe mere præcis dokumentation for, at det er nødvendigt, at disse moler afkortes, hvorfor så vedtage denne dispensation i aften, hvorfor så ikke vente? Lad den ligge og slumre i Bygge- og Teknikudvalget indtil juni måned, hvor lokalplanforslaget for Pakhusvej kommer op. Det ville da være det eneste logiske.

Derfor må man da gå ud fra, når Søren Pind er oppe og garantere, at han vil arbejde for at skaffe yderligere oplysninger, der kan overbevise Lars Hutters, at så vil Søren Pind selvfølgelig støtte en tilbagevisning af sagen til udvalget. Det vil vi i hvert fald i Enhedslisten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Det sidste, jeg vil sige, er sådan set til den, der ikke er her – hvor fanden er overborgmesteren? ... beklager. Fordi overborgmesteren har været ude i Jyllands-Posten og fortælle, hvordan han ville arbejde for at sikre fyrtårnet. Ca. 5 minutter før debatten går i gang, forsvinder han lige ud af døren. Det virker ærlig talt lidt mærkeligt, og jeg kan godt forstå den frustration, bl.a. Lars Hutters har, over ikke at kunne få svar fra det ledende medlem fra denne forsamling i Havnens bestyrelse, fordi vedkommende er gået sin vej. Er det den valgstrategi, Socialdemokratiet har, at man går ud i pressen, og så dukker man sig, når debatten kommer?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at Mikkel Warmings argumentation er jo fuldstændig korrekt og stjerneklar. Så vidt jeg har forstået – det står i indstillingen, og det har borgmester Søren Pind også bekræftet – er denne dispensation på ingen måde nødvendig, før den lokalplan, som er til høring, reelt bliver drøftet grundigt igennem, og der bliver taget stilling til indsigelser og vedtaget her i Borgerrepræsentationen.

Hvis man er fuldstændig åben og ærlig, hvis der ikke er noget lus i denne sag, hvis ikke der er nogen specielle interesser, som Borgerrepræsentationen ikke har kendskab til, jamen hvorfor så ikke seriøst behandle denne sag igen i Bygge- og Teknikudvalget? Borgmesteren har jo indrømmet i aften, at den afgørende dokumentation fra Søfartsstyrelsen, som er den afgørende, saglige styrelse omkring det her, ikke foreligger. Borgmesteren har indrømmet denne fejl. Jamen hvorfor skal Borgerrepræsentationen, måske igennem nogle underlige aftaler, som åbenbart heller ikke tåler dagens lys, have denne her sag igennem i aften?

Jeg vil anbefale, hvis man er seriøs i det her, og man vil være helt sikker på det, så send dog sagen tilbage til Bygge- og Teknikudvalget. Den skal jo ikke bruges i morgen til noget som helst. Den skal jo først bruges, hvis, såfremt, ifald lokalplanforslaget bliver vedtaget i juni måned. Så det skal være min allerstærkeste anbefaling.

Hvis man alligevel trumfer det her igennem imod befolkningens opfattelse, imod manglende saglig dokumentation, imod, at overborgmesteren som formand for Havnens bestyrelse har haft mulighed for at klargøre, hvorfor pokker Havnens bestyrelse har tvunget denne her dispensation igennem Bygge- og Teknikudvalget, så er der simpelt hen så meget, der ikke tåler dagens lys.

Så er der heldigvis det tilbage forhåbentlig, at en lang række partier her i Borgerrepræsentationen, som føler sig i den grad tilsidesat af en usaglig måde at behandle tingene på og befolkningens støtte, må appellere til den minister, der har ansvaret for, at Havnens bestyrelse under fordækte forhold tvinger en borgmester Søren Pind fra Venstre til at få gennemført, uden at vi egentlig har fået forklaringer, og uden at befolkningen er blevet hørt, trumfer det igennem i aften i Borgerrepræsentationen, og anmode trafikministeren om at henstille til Havnens bestyrelse, at det skal slutte med det.

Endvidere vil jeg selvfølgelig, som jeg tidligere har sagt, samtidig anmode miljøminister Svend Auken om at annullere beslutningen, da man ikke opfylder planlovgivningen i denne sag.

Martin Günter (F): Det er Ole Hentzen, der får mig til at tage ordet igen, og selvfølgelig delvis også Søren Pind.

Ole Hentzen mener, at alle oplysninger i denne sag har ligget fremme for SF's baggrundsgruppe. Det ved jeg ikke noget om, og jeg ved heller ikke, om det er som tidligere personalechef, at Ole Hentzen har den her viden, for jeg kan forstå, at ens civile stilling eller betegnelse er meget afgørende i denne sag, eller om det er som tidligere personalechef, at Ole Hentzen i Bygge- og Teknikudvalget ikke har fået disse oplysninger, ikke har fået at vide, hvad det egentlig er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

der er grunden til, at en færge, som er 30 m længere end de nuværende færger, skal have 3 gange så bred en indsejling.

Og ikke nok med, at den skal have en mere end 200 m bred indsejling for umiddelbart efter kun at have 140 m at sejle ind på. Hørte borgmester Søren Pind det? Hvad er det, der sker på disse ca. 50-100 m sejlads, som gør, at man ikke kan nøjes med 200 m mellem Redmolen og fyrtårnet, men trods sine 30 m ekstra kan klare sig med ca. 140 m mellem Langelinie og Marmorvej? Er det strømmen, der bevæger sig, eller hvad har man nu tænkt sig der? Har man fået sænket farten på bølgegangen så meget?

Nu ser borgmester Søren Pind fiffig ud, for nu har han været oppe og spørge sine embedsmænd. Det vidste han nemlig heller ikke. Han er bare gået ind for dette. Endnu en gang må han op og spørge: Hvad er det egentlig, der gør, at vi skal træffe denne beslutning i dag?

Jeg synes, at der er god grund til, at den bliver behandlet en ekstra gang i Bygge- og Teknikudvalget, så vi også i indstillingen til Borgerrepræsentationen ikke skal spørge De Konservatives personalechef om, hvad min baggrundsgruppe ved, men kun sige, jeg har ikke i Borgerrepræsentationen fået de oplysninger. Jeg har heller ikke i sagsmappen fået de oplysninger, som gør, at jeg kan se, hvorfor der skal mere end 200 m til ude ved den yderste spids.

I øvrigt vil jeg gerne bede Søren Pind, som nu skribler og skribler, fortælle mig, hvor mange meter bliver indsejlingsmundingen efter nedrivningen af henholdsvis den yderste spids af Redmolen og efter nedrivningen af den yderste spids af Langelinie. Hvor meget bredere bliver indsejlingen så?

Borgmester Søren Pind: Der er jo en masse mennesker, der pludselig er blevet så kloge. Der er sådan et godt gammelt ordsprog, der siger, at ét er skib at føre, et andet søkort at forstå. Det er sjældent, jeg har følt det mere velvalgt at bruge end netop om denne debat her i aften.

Jeg må sige, at jeg grundlæggende har tillid til, at når Københavns Havn henvender sig til Københavns Borgerrepræsentation og til Bygge- og Teknikudvalget, lader meddele, at man har foretaget alle hånd simulationer, der viser, at man vil altså få et resultat af påsejling, uanset hvad man måtte gøre, hvis ikke man følger dette forslag, når vi oveni har den situation, at vi tager stilling til en lokalplan midt i juni, som er forudsætningen for hele det her, så har jeg meget, meget, meget svært ved at se de store vanskeligheder.

Jeg må sige, at jeg havde egentlig regnet det for en udstrakt hånd, at man kunne henvende sig til Søfartsstyrelsen og derved naturligt få bekræftet, hvad der er blevet sagt her omkring simulationerne. Men jeg må samtidig sige, at jeg ser det ganske klart fra mindretallets side som en helt unødigt trætte, det, man er i færd med nu. Derfor vil jeg ikke gennemføre den høring af Søfartsstyrelsen naturligvis, medmindre de pågældende partier tilslutter sig dette. Så må man selv henvende sig, og så kan man få det undersøgt der.

Jeg mener, sagen ligger klart belyst for Borgerrepræsentationen, og jeg mener trygt, man kan stemme for den pågældende indstilling, som også har været grundigt behandlet i Bygge- og Teknikudvalget.

Ole Hentzen (C): SF har selvfølgelig ingen pligt til at konsultere deres faglige medlemmer, der ved noget om det her. Det skal jeg blande mig helt uden om.

Men det er selvfølgelig ikke i egenskab, hr. Martin Günter, af personalechef, at jeg udtalte mig om denne her lille forhistorie med sparekassebestyreren, der vidste alt om færgesejlad. Det var i egenskab af at være formand for et færgeselskabs bestyrelse. Der oplevede jeg en sparekassebestyrers faglige formåen ved at sejle med tændstikæsker på tegninger i den tro, at det var færgers manøvreedygtighed, man kunne bevise dermed.

Jeg tror ligesom Martin Günter har fået forlæst sig på det her med antal meter og så tror, at det kan man overføre til en almindelig indkørsel til bilen eller til cyklen, og så er det det. Men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

når man har noget, der hedder skibe, så er det noget med, at det tager et stykke tid for dem at vende og dreje og stoppe. Derfor er vinklen i forhold til de færgelejer, som er mulige, altafgørende for indsejlingsforholdene. Og så er det ikke et spørgsmål, om færgerne egentlig bliver 10 m længere, 20 m eller 30. Det har selvfølgelig noget med vendediameteren at gøre; det er det altafgørende.

Det håber jeg selvfølgelig, at også Martin Günter vil forstå, når han nu ligesom får snakket med Sven Milthers fra sin baggrundsgruppe, fordi så kommer fakta ligesom lidt mere til deres ret.

Jeg er også ked af selvfølgelig, at Martin Günter ikke føler, at informationerne er kommet til Københavns Borgerrepræsentation. Det skal jeg ikke rigtig gøre mig klog på. Jeg ved, at det har stået fuldt optrykt i enhver henseende, da lokalplanforslaget vedrørende Pakhusvej var til behandling i denne her forsamling, inden det blev sendt ud i offentlig høring. Der stod det anført decideret, hvad det var, DFDS ville med de nye færgelejer derude, herunder, at man agtede at have et færgeleje bl.a. til en ny linie, idet man ønskede at konkurrere på Polen. Derudover, at de eksisterende Oslofærger skulle udskiftes med nogle, som var væsentligt længere. Det stod anført på tryk. Det kan Martin Günter selvfølgelig også få bekræftet, hvis han læser sagen igennem igen.

Om man skulle have genoptrykt det her i denne dispensation, at man i relation til lokalplanen for Pakhusvej, hvor dette lille, specifikke punkt også var nævnt havde relation til denne dispensation, er en vurderingssag, men det har egentlig ikke noget med det her at gøre, for det har været fuldt oplyst, da forsamlingen behandlede lokalplanen vedrørende Pakhusvej.

Jens Johansen (F): Jeg vil ikke takke Søren Pind for svaret på mit spørgsmål. Jeg synes ikke, at der foreligger den tilstrækkelige dokumentation til, at vi kan træffe en sikker beslutning i dette spørgsmål. Jeg synes, at det er oplagt at sende sagen tilbage, så vi kan få det materiale, som Ole Hentzen så udmærket taler om, på bordet, og vi kan få dokumenteret, at det er nødvendigt at flytte og udgrave og afskære molen.

Der er ingen tvivl om, at færgelejet skal flyttes. Det er en klar forbedring af den trafikale situation i Indre By, og hvis prisen er, at der skal udgraves og fjernes mole, jamen så må vi betale den, fordi det betyder klare miljøforbedringer i det indre København.

Hvis et flertal i aften beslutter at gøre det, så vil jeg, da overborgmesteren ikke er her, stille det forslag, som overborgmesteren jo altså i Jyllands-Posten har sagt, at han ville stille, nemlig:

»Det stilles som vilkår over for Københavns Havn, at fyrtårnet flyttes til en anden placering.«

Johannes Nymark (A): Nu synes jeg, at vi længe nok har hørt på en sammenblanding af en sag, som angiveligt er i offentligheden, nemlig Langelinie, med den sag, vi faktisk behandler i aften. Ligeftrem at stille forslag vedrørende en sag, som vi ikke behandler, må formanden klart afvise.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jens Johansen kan ikke stille det ændringsforslag, han har stillet, fordi det ikke er det, denne sag omhandler ... (*Jens Johansen*: Det fremgår af side 2 i sagen). Jeg skal lige have at vide endnu en gang, hvor det står ... (*Afbrydelse*). Ja, formanden kan godt se, at Jens Johansens forslag er ganske udmærket. Det er i hvert fald regulært nok til at blive optaget her som et forslag.

Ole Hentzen (C): Jeg tvivler slet ikke på, at forslaget kan være udmærket. Hvad jeg stiller mig noget tvivlende over for, er, at formanden for forsamlingen kan sætte det til afstemning under en lokalplan, der hedder nr. 160, Redmolen. For hvis alt, hvad der står af brødtekst, for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

fremtiden giver anledning til, at man kan stille ændringsforslag om nogle helt andre arealer i byen, så betyder det helt nye krav til udformningen af betænkninger fra udvalgene. Så må der aldrig stå noget, der beskriver nogen lokalitet uden for det pågældende område.

Jeg beder formanden genoverveje, om man kan lave ændringsforslag til en helt anden lokalplan end den, der er til behandling her i aften.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal blot for god ordens skyld sige i forlængelse af det, Ole Hentzen har meddelt, at det forslag, der er stillet, intet har med denne sag at gøre og kan derfor naturligvis ikke behandles.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Konsekvensen af at vedtage denne her dispensation vil være en nedrivning af fyrtårnet og bølgebryderen på Langelinie. Det står der ganske tydeligt i sagen. Der er ikke tale om nogen anden lokalplan, der er ikke brug for nogen lokalplan for at fjerne bølgebryderen. Derfor skal vi have sikret, at det lille fyrtårn bevares – færdig.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg holder fast i min tidligere beslutning. Jeg mener også, at det er en del af sagen.

Der er ikke flere på talerlisten. Forhandlingerne er afsluttet.

Et af Martin Günter (F) stillet forslag om sagens tilbagevisning til Bygge- og Teknikudvalget blev forkastet med 27 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O, L og U.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Lars Hutters (L) stillede følgende 3 ændringsforslag:

1. ”Borgerrepræsentationen pålægger sine repræsentanter i Københavns Havns bestyrelse at arbejde for Langelinies bevaring.”
2. ”Der rettes henvendelse til Søfartsstyrelsen med henblik på dennes vurdering af muligheden for færgernes besejling i Mellembassinet.”
3. ”Dispensationen fra lokalplan 160 sendes til høring efter Planlovens § 20, stk. 1.”

1. ændringsforslag blev forkastet med 25 stemmer imod 20.

For stemte: F, Ø, O, L og U.

Imod stemte: A, V, C, P og D.

2. ændringsforslag blev forkastet med 27 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O og U.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

3. ændringsforslag blev forkastet med 27 stemmer imod 19.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

For stemte: F med undtagelse af 1 medlem (Kaja Jacobsen), Ø, O, L og U.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: 1 medlem af F (Kaja Jacobsen).

Mikkel Warming (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

”Det stilles som vilkår over for Københavns Havn, at Toldvagt 15 flyttes til en anden placering.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 20.

For stemte: F, Ø, O, L og U.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Jens Johansen (F) stillede følgende ændringsforslag:

”Det stilles som vilkår over for Københavns Havn, at Fyrtårnet flyttes til en anden placering.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 25 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, P og D.

Undlod at stemme: B.

Herefter blev indstillingen godkendt med 32 stemmer imod 16.

For stemte: A, V, F med undtagelse af 3 medlemmer (Martin Günter, Hellen Hedemann og Bo Asmus Kjeldgaard), C, B, P og D.

Imod stemte: 3 medlemmer af F (Martin Günter, Hellen Hedemann og Bo Asmus Kjeldgaard), Ø, O, L og U.

Lars Hutters (L) ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”SOL har stemt imod, idet dispensationen vil ødelægge havnens umistelige herligheder og det forhindres ulovligt, at befolkningen bliver hørt.

SOL vil indbringe sagen for Trafikministeren med henblik på at standse dispensationen.”

=====

11) BR 127/01. Lokalplan "Østamager III" med Kommuneplan

Indstilling om, at forslag til lokalplan »Østamager III« og det hertil hørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalpresse.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Manja Sand (A): Jeg vil bare sige, at det er glædeligt at opleve, at der nu endelig bliver udarbejdet en lokalplan for de gamle industriområder på Østamager. De har henligget som brak igennem mange, mange år. Så det er glædeligt, at de nu bliver udnyttet til nogle boliger i en pæn størrelse, fordi Amager har overvejende små boliger i forhold til resten af byen. Så det er glædeligt, at vi kan opleve, at der nu sker en udvikling på det område.

Så har vi haft et spørgsmål om skolekapaciteten i området. Der har vi nu fået det svar, at selv om området bliver udbygget helt og holdent med boliger, så skulle der være plads inden for den skolekapacitet, der er på de 6 folkeskoler, der ligger i området, og det har vi jo så taget til efterretning.

Jens Johansen (F): Jeg skal blot høre, hvornår fristen for at aflevere mindretal er.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Fristen for at indlevere mindretal er mandag den 2. april 2001 kl. 12.

Mikkel Warming (Ø): Enhedslisten har en række synspunkter, som er meget tæt på det modsatte af Manja Sands, var jeg lige ved at sige, om, hvad vi gerne kunne bruge de her tidligere industrigrunde til i forhold til, hvilke typer af boliger, hvilke typer af uddannelsesinstitutioner, vi mener er nødvendige. Det vil vi godt have lov til at vente med at debattere til høringsperioden, og derfor vil vi gerne aflevere et mindretal.

Henrik Morgen (B): Vi har som udgangspunkt det meget fint med forslaget, som det ligger, men har 2 bemærkninger.

Den ene er en generel bekymring for den, man kan sige cykelmotorvej, som lægges ned mellem boligområderne. Det er nok en detalje, som vi efter vores opfattelse skal være lidt opmærksom på i lokalplanforslag fremover, at det egentlig ikke bliver en veritabel cykelmotorvej til gene for gående osv. Men som det ser ud nu, tror vi på, at det kan fungere.

Derimod har vi et måske større problem, og det vil jeg så formulere som et spørgsmål til borgmesteren. Vi ser en risiko for med nogle af de formuleringer, der er her, at der med vedtagelse af det her forslag vil være en konsekvens, som er, at der ikke bygges boliger.

Det, jeg godt vil henvise til – hvis jeg havde fået det rigtige papir med herop – er § 10, stk. 2. Der fremgår det, at der skal etableres et parkeringshus i område IC, som er et tilstødende areal, og som det er formuleret, er det en forudsætning for boligbyggeriet, at der etableres et parkeringshus på dette område.

Lokalplanen anfører jo, som vi ser det, at bebyggelsen ikke må tages i brug, før det her parkeringshus er etableret, det står der i § 11. Der er det, at vi har modtaget underretning om, eller i hvert fald nogle signaler om, at det ikke er sikkert, at den bygherre egentlig har tænkt sig at opføre et parkeringshus på denne her parcel, IC. Der kan måske være et problem ved, at parkeringshuset for det første forudsættes placeret på en anden mands grund, og det vil vi egentlig gerne bede om en forklaring på.

Det andet er, at kan der, hvis den betingelse ikke opfyldes, så være en risiko for, at der ikke vil blive bygget boliger på de øvrige parceller og dermed, at projektet overhovedet ikke kommer til at hænge sammen økonomisk?

Borgmester **Søren Pind**: Nu er min gode ven Henrik Morgen næsten lige så temperamentsfuld som jeg selv, og derfor skal han ikke fare unødigt op, når jeg siger, at jeg ikke har nogen lyst til at deltage i en ekstra udvalgsbehandling her i Borgerrepræsentationssalen. Jeg synes – med respekt naturligvis for Morgens bemærkninger – at han må spørge sit udvalgsmedlem om sådanne sager.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jeg vil bare overordnet sige omkring parkeringshus kontra bygning, at det er helt klart rigtigt læst, at det er en forudsætning for, at man overhovedet får lov til at lave byggeriet, at der også etableres et parkeringshus. Det er rigtigt set, og det er også meningen. Det er hensigten at sikre en ordentlig parkeringsdækning.

Sådan har vi gjort før, og det synes jeg bare, at Henrik Morgen skal tage og støtte, for ellers er alternativet, at vi kan risikere at ryge ud i en situation, hvor der overhovedet ikke er nogen ordentlig parkeringsdækning i det pågældende område. Der ved jeg, at vi plejer at have nogle gode venner i Det Radikale Venstre, der støtter det synspunkt.

Monica Thon (B) deltog ikke i behandlingen af denne sag.

Indstillingen blev godkendt.

Enhedslisten tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen.

1. næstformand fastsatte mandag den 2. april 2001, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

=====

12) BR 112/01. Lokalplan "Lundedalsvej" med Kommuneplan

Indstilling om, at forslag til lokalplan for et område ved Lundedalsvej og det hertil hørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder bortset fra juli måned, samt at offentliggørelse annonceres i områdets lokalpresse.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

13) BR 102/01. Låneoptagelse til byfornyelse

Indstilling om, at den i indstillingen beskrevne stedfundne og foreslåede låneoptagelse godkendes, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende de ændringer i hovedstolene, som tilsagnsgivningen måtte give anledning til.

(Bygge- og Teknikudvalget).

Indstillingen blev godkendt.

=====

14) BR 111/01. Byens fysiske planlægning

Indstilling om godkendelse af koncept for dialog med borgerne om byens fysiske planlægning, at der til delvis dækning af Bygge- og Teknikforvaltningens merudgifter gives en tillægsbevilling for 2001 på 0,7 mill. kr. finansieret af Økonomiudvalgets konto 6.51.3 til uforudsete udgifter, at konceptet evalueres efter 2 år, samt at der hermed er taget stilling til det af Mikkel War-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

ming (Ø) og Jens Kjær Christensen (Ø) stillede forslag til beslutning (BR 125/2000) om afholdelse af borgermøder med deltagelse af politikere fra Bygge- og Teknikudvalget i forbindelse med alle forslag til lokalplan.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Jeg havde jo egentlig forestillet mig, at man ville høre en socialdemokratisk ordfører – man tør næsten ikke tro, at overborgmesteren vil deltage i nogen debatter herinde i aften – der ville fortælle lidt om de visioner, Socialdemokratiet har med byens fysiske udvikling og dialogen omkring det. Den fornøjelse får vi så ikke.

Hvordan københavnernes får mere indflydelse på byens udvikling, er et spørgsmål, der i mange år har hængt i luften over dette Rådhus og dets ret tykke mure. Det dialogkoncept, vi har foran os nu, er da et lille fremskridt, det er det, specielt selvfølgelig for de københavnere, der har adgang til IT.

Det afgørende for os i Enhedslisten er at give københavnernes mulighed for at være med til at lave planerne, ikke bare blive hørt om dem, men være med til at udarbejde dem, for her er den reelle indflydelse. Det er vigtigt at finde måder at høre folk på, men det er ikke helt nok. Så er det ikke nok at have høringer og høre, hvis man ikke hører efter, og her kniber det oprigtigt talt nogle gange fra det flertal af socialdemokrater og borgerlige, der er herinde.

Vi kan ikke overlade alt til teknikken. Intet kan erstatte mødet ansigt til ansigt, den samtale, der foregår mellem mennesker. En mail i en IT-dialog er forholdsvis nem at slette, det kræver blot at trykke på en knap. Det er ikke så nemt, det er sværere at slette det menneske, der står foran en og fortæller en, hvad det er man gerne vil have lavet om i de planer, der er.

Derfor ser vi – for nu at komme frem til sagens kerne – de borgermøder, vi for snart lang tid siden stillede forslag om, som en central måde at sikre dialog mellem mennesker på.

I Enhedslisten er vi da glade for, at overborgmesteren igen er trådt ind og har reddet sine udvalgsmedlemmer i Bygge- og Teknikudvalget til at være bare en lille smule mere positive over for tanken om borgermøder.

Vi vil ikke desto mindre gerne helt principielt have en afstemning om vores oprindelige forslag om, at der skal være borgermøder hver eneste gang. Men ellers synes vi, hvis det ikke kan gå igennem, og det kunne vi være bange for, det ikke gør, at det da er fornuftigt nok der, hvor overborgmesteren har fået landet tingene i forhold til det.

Dialog er samtale, samtale mellem mennesker er det centrale. Ved at komme ud af det her Rådhus og møde københavnernes kan man få mere samtale, mere dialog og måske en lidt anden måde at udvikle byen på.

Manja Sand (A): Må jeg sige til Mikkel Warming, at vi synes, det her er et spændende oplæg, og vi glæder os til at komme i dialog med københavnernes omkring byens fysiske planlægning.

Der er mange gode intentioner i dette forslag, og der er også lagt op til, at vi, hver gang en sag skal til høring, skal tage stilling til, hvorledes dialogen med borgerne skal foregå. Det synes vi er en god måde at gøre det på, fordi der er sager, som er så små, så de faktisk kan køre igennem, uden at der overhovedet er nogen borgere, der interesserer sig for det. Det fremgår også af indstillingen.

Men vi er meget indstillet på, at vi vil i dialog med borgerne, og vi er meget indstillet på at lytte til borgerne. Det har vi altid været, det er det, høringerne er til. Men at lytte til borgerne er ikke det samme som altid at rette sig efter, hvad borgerne kommer med af indsigelser, fordi det er i sidste ende os, der skal træffe de beslutninger, der gør, at byen kan hænge sammen planmæssigt, også på tværs af bydelsgrænserne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Men vi synes, det er et spændende oplæg, og vi glæder os til dialogen. Vi er allerede i gang nu omkring kommuneplanen, hvor jeg personligt har deltaget i ret mange af de borgermøder, der er omkring kommuneplanen. Det er spændende at deltage i, og det er spændende at høre borgernes indsigelser. Men igen må jeg sige, at det er os, der i sidste ende træffer den endelige beslutning ud fra, hvad der er fysisk muligt.

Borgmester **Søren Pind**: Åh, jeg er efterhånden træt af det flagrende hykleri, der simpelt hen omgiver den her debat om dialog og øh dialog med borgerne og ih, og vi skal lytte, og der er ingen grænser for, hvor mange der vil kaste sig i grams for at høre hvert et lillebitte halmstrå, der måtte falde til jorden, om det så var i den yderste afkrog af kommunen. Og respekt for det. Hvor er det flot.

Jeg er sikker på, at der er utroligt mange af jer, der har deltaget i den store succes, der i øjeblikket hedder kommuneplanhøringen, hvor den københavnske befolkning står i lange køer ved alle de forsamlingshuse. Der er simpelt hen ikke plads nok. Det er synd, vi ikke har 17 haller, hvor vi kunne proppe alle dem, som har lyst til at komme og diskutere byens udvikling med hele den her fremragende forsamling, sådan at de kan blive hørt.

Nej, det er jo desværre ikke sandheden, det er jo desværre ikke sandheden, jeg lige har stået her og sagt. Jeg har faktisk stået og løjet på Borgerrepræsentationens talerstol. Det er rystende, formanden burde gribe ind. For hvad er sandheden? Sandheden er, at der er 15-20 mennesker, der dukker op til de høringer, og det er simpelt hen massivt hykleri at sige, at man skal gennemføre sådan noget helt generelt. Derfor er jeg præcis enig med mit udvalgsmedlem i, at det naturligvis er en konkret afgørelse fra gang til gang. Det, man lægger op til her, er en helt generel regel.

Jeg er også hamrende træt af, at overborgmesteren kommer og generer et ellers enigt udvalg på nær Enhedslisten og SF ... (*Afbrydelse*). Var SF med? Enhedslisten, var I med? SF, I var med også? Nå o.k., SF og Enhedslisten. De var faktisk enige om, at man skulle lave en helt fornuftig ordning, der hed, at man selvfølgelig tog konkret stilling. Pludselig kommer overborgmesteren så ind og blander sig og siger: Nej, det er sandelig ikke nok. Det skal være normalt, at vi afholder borgermøder ved alle de lokalplaner, vi behandler. Og så laver man sådan en gang miskmask, som jeg desværre er nødt til at tilslutte mig, sådan at det ikke ser fuldstændig tåbeligt ud i beslutningsprotokollen.

Jeg er nødt til at sige, at jeg synes, det er hamrende uansvarligt. Det er også irriterende, at overborgmesteren ikke engang værdiger denne sal, sine udvalgsmedlemmer af partiet den respekt at være til stede under drøftelser, hvor han direkte har blandet sig i Økonomiudvalget omkring denne sag. Det er klart utilfredsstillende.

Jeg synes, at man burde ændre den beslutning. Jeg synes, man burde gøre det, Manja Sand præcis siger, nemlig at man lod Bygge- og Teknikudvalget som en pligt, hver eneste gang der var en lokalplan, tage stilling til, om det var noget, der skulle foretages borgerhøringer om. Det vil jeg gerne stille som et konkret forslag, og det bliver jo desværre nok ikke vedtaget. Nu er overborgmesteren her selvfølgelig ikke, så jeg kan jo håbe, at Socialdemokratiet gør det, deres ordfører egentlig mente.

Men ellers bliver jeg jo nødt til at stemme for det, der står her. Men jeg synes, det er en kæmpe gang hykleri, og jeg synes, det er at gøre grin med de ressourcer, vi bruger i denne her by, som vi ellers kunne bruge på andre og mere fornuftige ting.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Hvis Søren Pind stiller et ændringsforslag, skal vi lige have det skriftligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jens Johansen (F): Denne her er en af 3 sager, som er i debat i øjeblikket, og som handler om, at Økonomiudvalget handler i sager, som er indstillet fra andre udvalg.

Det er i dagens aviser blevet sagt, at det i det ene tilfælde var ulovligt, men der var ikke nogen, der sagde noget for nogle uger siden, da vi i Økonomiudvalget fremsatte 2 »at«-er, nemlig:

»at der normalt afholdes borgermøder med deltagelse af politikere i forbindelse med forslag til nye lokalplaner og kommuneplantillæg,

at Bygge- og Teknikudvalget ved hvert lokalplanforslag som et selvstændigt led i behandlingen tager konkret stilling til, om der afholdes borgermøder herom.«

Det kalder Søren Pind nu at køre over udvalgsmedlemmer og Bygge- og Teknikudvalget. Det ligner jo til forveksling det, som et flertal i Økonomiudvalget gjorde her i tirsdags. Det kalder ulovligt. Det her kan ikke være ulovligt.

Vi har en lignende sag, nemlig når vi skal behandle Den Brune Kødby. Der stillede Per Bregengaard, U- & U-borgmesteren, et ændringsforslag, som et flertal nægtede at sende tilbage til høring i U- & U-udvalget. Det blev bare vedtaget. Sådan er det... (*Afbrydelse*). Så kan det være lige meget, hvad det er vi stemmer om? Jamen jeg tror gerne, det er den socialdemokratiske logik, at det er lige meget, hvad det er, vi stemmer om; vi stemmer, som mester siger.

Derfor vil jeg gerne anmode om at få delt afstemning om de 2 »at«-er, der er stillet som ændringsforslag i Økonomiudvalget, nemlig at der normalt afholdes borgermøder, det er det ene, og at Bygge- og Teknikudvalget tager stilling ved hvert lokalplanforslag. Det skal vi have delt afstemning om, fordi det er selvfølgelig ikke en anbefaling. Det er en beslutning, det skal besluttes regulært i Borgerrepræsentationen. Så det stiller vi som 2 »at«-er. Det står på side 2 under »Økonomiudvalgets beslutning«, hvis sekretariatet skulle være i tvivl, når vi nu skal have afstemningen.

Ole Hentzen (C): Vi er jo inde i et valgår, og det kan man også mærke på en hel del af disse ideer, der kommer frem. Vi skal virkelig komme hinanden ved og ikke mindst folket. Og folket i denne sag er jo så alle dem, som Enhedslisten og Dansk Folkeparti og SF egentlig kan få trommet sammen til nogle borgermøder.

Jeg har selv nu haft fornøjelsen af at deltage bl.a. sammen med Lars Hutter i nogle af disse borgermøder vedrørende kommuneplanen. Når man så kigger ud over den forsamling, som nu har bevæget sig ned til disse møder – jeg vil gerne sige, jeg har ikke været i Kongens Enghave, hvor jeg forstår, der har været et stort fremmøde, men til de øvrige har fremmødet vel, hvis man skal være lidt venlig, kunnet betegnes som beskedent.

Ud af det beskedne fremmøde kunne man vel egentlig dele fremmødets deltagere op i sådan 3, hvis man nu holdt teknikerne og politikerne ude af det, så var det de frelste, det var altså dem, som allerede var involveret fra lokalrådet eller erhvervsforeninger, de, der har stillet nogle forslag, som var aktuelle i området. Jamen det er klart, de er der.

Så var der alle embedsmændene og deres backingfolk, og dem var der mange af. De kunne sådan være interesserede i noget med toge eller metroer, og var der noget særligt vedrørende havne og lignende, ja, så var der også opdækning embedsmandsmæssigt på det.

Så var der den reelle vare, den rene vare, altså denne godtroende borger, som havde læst i dagspressen, at nu kom vi ud til folket med den rene vare, fuld opdækning, 6, 8, 10 politikere, som oven i købet blev nægtet ordet før til sidst, hvis borgerne ellers havde nogen spørgsmål til dem.

Jeg er meget spændt på denne spørgeskemaundersøgelse, som gudskelov bliver gennemført samtidig. For jeg tror ikke, at det koncept er så givtigt hverken for politikerne eller for embedsmændene, heller ikke for dem, som i forvejen er dybt inde i sagerne, altså den frelste flok ude i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

området, men, hvad der nok er vigtigst, for disse 10-15 – ikke vildfarne, for de havde jo læst en annonce – velbjærgede borgere, som nu var gået ned for egentlig at få tingene sat på plads.

Jeg tror, at disse ressourcer kan bruges langt bedre på noget andet. Derfor er det en gang pølsesnak af overborgmesteren, selvfølgelig i demokratiets navn uden at informere Manja Sand, som står heroppe og tror, man kan tage stilling til det hver gang. Det kan man ikke, Manja Sand. Jeg er ked af det, overborgmesteren har overtruffet deltagerne i Bygge- og Teknikudvalget inklusive Manja Sand og Johannes Nymark. Det må jo være kedeligt, men sådan er livet.

I skal ud til folket, hvad enten I vil det eller ej, og hvis folket ikke vil høre på jer, så har vi et nyt problem, som overborgmesteren så tager stilling til. Det må vi så forholde os til til den tid, fordi det må da også være forfødeligt for overborgmesteren, hvis folket heller ikke vil komme til os, nu når vi tvinges til at komme ud til dem. Det bliver nok noget med direkte breve med adresser og navne på, at nu kommer vi, og nu kommer I vel også til os, for ellers er det jo ikke nogen succes.

Jeg håber stadig, at der sker denne evaluering efter et par år, sådan så vi kan finde ud af, om det er de indforskrevne folk, som nu kommer til os, eller om vi skal opgive det og så blive lidt moderne og så tro på, at folket også skal rette henvendelse til os, og vi måske også er voksne nok til at finde ud af, hvad det er der er interessant i lokalområdet, eller ikke. For der er jo meget, der er interessant ud fra et embedsmandssynspunkt og måske også ud fra enkelte politikeres synspunkt, men som jo rager lokalbefolkningen en høstblomst, undtagen måske lige den enkelte frelste ude på Indre Østerbro. Men han kender vejene i forvejen ind til forvaltningen og politikerne og kan derved altid få dem i tale, det er nødvendigt.

Så jeg tror, man skal overveje disse ressourcer. Men som det er sagt af borgmester Søren Pind: I demokratiets navn er det, som overborgmesteren oplever det, opfatter det og udtrykker det, ja, så stemmer vi selvfølgelig også for det her møg.

Peter Skaarup (O): I Dansk Folkeparti er vi helt klart for, at borgerne får mulighed for at møde frem så tit, som det er muligt for dem at gøre det. Der er ikke nogen forpligtelse til, at borgerne møder frem, men der er muligheden, og det skal der være.

Derfor støtter vi det forslag, som er fremkommet her fra Enhedslisten, og vi støtter også de hensigtserklæringer, der lå efter Økonomiudvalgets beslutning den 27. februar 2001. Vi synes faktisk, det vil være rigtigt, at borgerne har muligheden for at møde frem.

Så vil jeg godt sige i forhold til den debat, der har været om de borgermøder, vi ser i øjeblikket, hvor der er nogle, der mener, at de skulle være udtryk for, hvordan interessen i virkeligheden er, at der tror jeg nok, man skal tage det med et gran salt, fordi som jeg forstår på dem, der møder op, henholdsvis de, der måske gerne ville møde op, men ikke føler at være blevet gjort bekendt med, at møderne er, så er vi nok for dårlige til her i Borgerrepræsentationen og i Københavns Kommune at få det budskab ud, at der er møde for det første, men også sikre, at det materiale, der ligger til grund for møderne, er nemt at få fat i, fordi langt hovedparten af de mennesker, man taler med her i København, har ikke hørt, at der er de pågældende møder.

Så er der selvfølgelig nogle, der kan sige, jamen det burde de have læst i den lokale avis, eller det burde de have gjort sig bekendt med. Men nu er det jo ikke det, som travle mennesker går allermest op i, at læse små henvisninger rundt omkring i lokalaviserne til, om der er de pågældende møder.

Så vi skal, samtidig med at vi giver muligheden for, at der er borgermøder, også være bedre til at informere om, at de findes, og bedre til at sikre, at det materiale, der ligger til grund for møderne, kommer ud.

Der kunne en mulighed, og det er noget af det, vi vil arbejde videre med, være, som man har gjort f.eks. i Odense, hvor man har været god til i de lokalaviser, der er i de forskellige områder, at lave et indstik på 4-8 sider, hvor man løbende informerer om kommunens arbejde. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

er ofte ikke nok, at der er en dato for, at der er møde i Borgerrepræsentationen, og der er møde i forbindelse med en lokalplan. Der skal også bagefter være et lille referat af, hvad der egentlig er foregået, hvad det egentlig er man har besluttet, og så skal det ikke være sådan en rosenrød fremstilling, hvor det nærmest har karakter af reklame for kommunen. Det må godt være lidt om, hvad har det egentlig af konsekvenser, også nogle af de negative, for, hvad borgerne kommer ind til.

Så i det hele taget synes jeg, at det her er et godt initiativ fra Enhedslisten, og det skal følges op af, at kommunen bliver bedre til at informere om de initiativer, som er fornuftige, der foretages af kommunen.

Lars Hutter (L): Ja, så kan man jo altså se, hvem der egentlig hylder folkestyrets principper og værdier, og hvem der er bange for folket. Det går krystalklart igennem Borgerrepræsentationen.

Jeg vil indrømme, at jeg forstår ikke borgmester Søren Pind og da slet ikke Ole Hentzen fra De Konservative. Det må da være alle tiders mulighed, hver eneste gang befolkningen ønsker at drøfte sagerne med os, at komme ud og drøfte det med borgerne. Er det, fordi man er bange for, at nogle af alle de ting, som man bare trumfer igennem herinde på Rådhuset, skal befolkningen opleve?

Så bringer borgmester Søren Pind de møder ind, der har været afholdt om kommuneplanen. Der kan jeg bare sige til borgmester Søren Pind, og Ole Hentzen for den sags skyld også, at der er en enorm utilfredshed ude i befolkningen med, at man aldrig nogen sinde på forhånd hører noget som helst det hav af lokalplaner, der bliver fremsat om de forskellige bydele. Der er en kraftig kritik, og man beder om, stort set samlet fra alle dem, der møder frem til borgermøderne, om ikke man på forhånd har mulighed for at blive hørt, inden vi formulerer de pågældende lokalplanforslag.

Der er en meget, meget, meget stor interesse i at indgå i en direkte dialog med det valgte bystyre her i København. Det er borgerne parate til, men borgmester Søren Pind siger nej til dialog, Ole Hentzen fra De Konservative siger nej til dialog. Det synes jeg, at man skal bemærke, og vi må jo fremover på de resterende borgermøder om kommuneplanen underrette om, at det åbenbart er de pågældende partiers holdning. De vil ikke i dialog, de vil forsøge at gøre alt muligt for at forhindre det.

Jeg er helt enig med Peter Skaarup, man har jo overhovedet ikke annonceret disse borgermøder på en sådan måde, så borgerne reelt, undtagen de, der er meget flittige læsere, er klar over, at der holdes disse borgermøder.

Man må jo også konstatere, at disse borgermøder bliver afholdt uden egentlig at få dem arrangeret sammen med de lokale kræfter, som helt anderledes har mulighed for at få underrettet alle de borgere, der reelt er interesseret i at komme til borgermøderne. Det hører vi den ene gang efter den anden.

Og så kan det ikke nytte noget, at borgmester Peter Martinussen ryster på hovedet. Jeg har ikke set borgmester Peter Martinussen til nogen af de her borgermøder, så jeg ved ikke, hvorfra borgmester Peter Martinussen kender de her ting.

Så vil jeg egentlig godt sige tak til Jens Johansen fra SF. Det er meget bemærkelsesværdigt, som Jens Johansen har fremdraget, at når det åbenbart er i overborgmesterens interesse, så er alting lovligt. Men når der er et eller andet, som ikke helt præcis går efter overborgmesterens og Socialdemokratiets mening og opfattelse, så bliver vi pludselig faldet i ryggen, vi der stiltfærdigt sidder og arbejder, fuldstændig som vi skal, møder op i Økonomiudvalget, træffer de beslutninger, der skal træffes i Økonomiudvalget.

Så får vi saftsusemig at vide, at der er en eller anden overdommer, som dømmes, at det er ulovligt – ikke det, der er her, fordi det var overborgmesteren helt med på, selv om overborgme-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

steren sådan set havde godkendt det, da vi traf beslutningen på økonomiudvalgsrådet, men efterfølgende får vi at vide, at det er ulovligt. Det synes jeg er en meget interessant sag, som slet ikke er færdigbehandlet i øjeblikket.

Jeg er glad for, at Jens Johansen trækker de her sager frem. Det er muligt, Indenrigsministeriet skal prøve at vægte, hvad det er der egentlig foregår, når man gør den slags ting. Jeg kan kun sige her fra talerstolen i Borgerrepræsentationen, at jeg vil gerne have mig frabedt, før det er grundigt undersøgt, at man farer ud i pressen og dømmer, hvad Økonomiudvalget træffer af beslutninger som ulovlige. Det vil jeg godt meget stærkt have frabedt mig; ellers må det få konsekvenser, hvis ikke der er hold i det her, for dem, der gør den slags ting.

Preben Møller Hansen (P): Det, der undrer mig, er, at man her fra denne talerstol giver udtryk for, at det med borgermøder er så som så. Nu er jeg formentlig den i denne sal, der har flest borgermøder, offentlige møder.

Forleden dag var jeg ude på Vestegnen. Der var 250 stole, alle var besat, og der stod i hvert fald 30-40 stykker op for at overvære de synspunkter og tage den debat med mig, der nu en gang var mulig.

Hertil kommer, at jeg kører fra Herlev, Rødovre, Hvidovre og hvor det nu ellers er, og der giver folk 165 kr. for at deltage i en køretur med undertegnede, hvor jeg fortæller lidt om mit svinske liv, og hvad jeg nu ellers kan finde på ... (*Afbrydelser*). Ja, jeg fortæller dem, at jeg har haft 36 gonoreer, og der er jo ikke noget unaturligt i, at man som sømand har haft sådan noget, det hørte jo med til faget. Det er det første sted i Danmark, hvor det blev betragtet som en erhvervs sygdom. Så kan I jo selv regne ud, hvad det drejer sig om.

Men der deltager jeg, og så kører jeg selvfølgelig forbi det her Rådhus og forbi Folketinget og Sømændenes Forbund, og hvor jeg nu ellers har gebærdet mig de sidste mange år. Folk giver altså 165 kr. for en sådan 2 timers køretur sammen med undertegnede. Så skal man ikke herfra give udtryk for, at borgerne ikke vil deltage i diskussioner, når det drejer sig om ting og sager, der vedrører dem. Det er jeg helt overtydet om, at det vil de gerne.

Når man herfra kan sige, at man ikke møder så mange, men kun sådan 15-20 frelste, så beror det på os selv, det beror ganske enkelt på os selv. Vi gør os ikke gældende, vi tør ikke andet end spille med på melodien, man indgår forlig på kryds og tværs med hinanden, og det hele kører bare derudad, og borgerne kommer til at betale prisen.

Det er ikke den måde, man får borgerne i tale på. Der skal man være stærk og konsekvent og fastholde de synspunkter, man har, også selv om der er nogle i denne her sal, der ikke bryder sig om at høre dem.

Nu har jeg fået en fantastisk god anledning til netop at få borgerne i tale i den kommende tid, og jeg har de første 4 møder på tegnebrættet. Her vil jeg fortælle lidt om det, der sker med borgmester Peter Martinussen. Ingen skal være i tvivl om, at jeg ikke er tilhænger af den hetz, nogle partier kan rette mod denne person. Man skal rette den mod de partier, der har været med i forligene omkring, hvor mange penge der skal være til det område, og ikke mod den enkelte person. Det er ikke personerne, der er afgørende, det er den politiske holdning til de enkelte problemer.

Der er en overborgmester eller hvem det nu ellers er, der bliver skældt ud. De er jo ikke kun enkeltpersoner. De repræsenterer et parti, og et parti har indgået nogle forlig med andre partier, og derfor skal man angribe og forklare, hvem der deltager i det hele, også selv om de ændrer standpunkt. Først går de ind for, at man lukker plejehjem, så står de op og hælder vand ud af ørerne, fordi befolkningen pludselig vender sig kraftigt mod det, og siger, jamen det kan godt være, vi har fået nogle forkerte tal, eller hvad det nu ellers er, de kan komme med af forklaringer. Og så siger folk: De er fandeme ikke rigtig kloge, de der – det måtte jeg godt sige, ikke? ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nej, jeg er jo ikke glad for det, Preben Møller Hansen.

Preben Møller Hansen (P): Nå, skide være med det. Jeg vil bare sige, at det er os selv, det afhænger af, og jeg har i hvert fald ikke nogen problemer med at få folk som diskussionsdeltagere eller lytte til, hvad vi har at sige. Og man kan godt regne med, at jeg fyrer saft ..., undskyld, jeg kører i hvert fald kanonerne i stilling, og der bliver skudt fra hoften. Det kan I godt regne med.

Johannes Nymark (A): Der har været en, synes jeg, fuldstændig uhyrlig ironisering over i hvert fald 2 forhold, som jeg vil kommentere.

Det ene er, at ikke mindst Ole Hentzen har beskrevet borgermøder i forbindelse med kommuneplanen som nærmest overflødige. Kommuneplanen er måske et af de dårligste eksempler, hvis man skulle begynde et sted. Det er rimeligt kompliceret, abstrakt stof. Hvis ikke der er en eller anden sag, der om man så må sige kører i området, ja, så er det ikke noget, der får folk til at myldre frem. Men omvendt ved vi jo også, at er der en konkret sag i et område, som optager sindene, så kommer mand af huse.

Så lad være med at bruge den abstrakte kommuneplan som udtryk for lyst eller ikke lyst til ved sit fysiske fremmøde ved borgermøder at kommentere og komme i dialog med os. Det er den ene ting.

Den anden er, at nogle af os her skulle nærmest være dikkende lammehaler. Vi har haft en lang debat om det her, og måske har vi nok haft en debat om ejerskabet, eller rettere, det har vi haft. Overborgmesteren kom i april og sagde noget om borgermøder osv. Enhedslisten tog ejerskabet, og vi har efterfølgende sagt: Hvor lander vi fornuftigt?

Jeg synes det da også med den sidste runde, og den er ikke særlig overraskende for undertegnede i hvert fald, for den er afhandlet. Det, der ligger konkret med de 2 pinde fra Økonomiudvalget, er en enig socialdemokratisk gruppe, som vil i dialog med borgerne, men vi vil også godt slippe for unødigt trætte. Derfor den lille ventil i forhold til det noget firkantede forslag, som Enhedslisten var kommet med.

Det, der ligger nu, opfatter vi som et regulært håndslag til københavnere om, at også fra socialdemokratisk hold ønsker vi dialogen, når som helst der er idé i den. Og lad være med at bruge kommuneplanhøringerne, som i øvrigt er nyttige og en god øvelse, lad være med at bruge fremmødeomfanget. Det er naturligt, at det er de lokale politikere, der kommer til en kompliceret politisk sag. Hvem skulle ellers gøre det? Men hvis det drejer sig om noget, der foregår i min baghave, så skal fru Hansen nok komme, og så skal vi diskutere med fru Hansen. Det er det, denne sag handler om.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Da det stod klart, at resultatet af denne drøftelse nok ville blive, at man ville vedtage, at der skulle afholdes borgermøder i et omfang, som Bygge- og Teknikforvaltningen inden for sin nuværende ramme ikke har mulighed for at løfte, har jeg ført samtaler med ordførerne for SF, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Solidarisk Alternativ. Andre, som har lyst til at tilslutte sig, er naturligvis velkomne. Man har tilsluttet sig et rammeløft. Jeg skal derfor stille følgende forslag:

»Der ydes i forbindelse med vedtagelsen om borgermøder en tillægsbevilling til udførelse på kr. 1 mill. i 2001 på kontoen for uforudsete udgifter og efterfølgende år et rammeløft på Bygge- og Teknikudvalgets driftsramme på kr. 1 mill.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jens Johansen (F): Jeg hæftede mig ved, at den socialdemokratiske ordfører kaldte Enhedslistens forslag firkantet. Som jeg husker det, så er det et ordret citat af den socialdemokratiske overborgmester. Det må være en forglemmelse hos Socialdemokratiets ordfører, at det forholder sig sådan. Det er bestemt ikke firkantet, det er klar tekst.

Der afholdes i øvrigt en hel del borgermøder om planer af forskellig art. F.eks. har der om sagen, som vi har haft behandlet i Bygge- og Teknikudvalget over et par møder, nemlig Bispebjerg Torv, været borgermøder, hvor borgerne har været stærkt kritiske over for, at politikerne ikke var til stede, hvor der kun dukkede embedsmænd op, som jo ikke kan give nogen tilsagn, men blot problematisere de bemærkninger, som kommer fra borgerne, og eventuelt ud af egen lomme komme med nogle overvejelser og ideer, hvor de da så vil love – måske lover de det knap nok – at forelægge borgernes bemærkninger for udvalget.

Derfor er det vigtigt, at Bygge- og Teknikudvalgets medlemmer og for så vidt også andre udvalg i sager, der vedrører borgerne, som har borgernes interesse, møder dem. Det er en kritik, som man må tage op, det har vi også drøftet i Bygge- og Teknikudvalget. Det er nødvendigt, at forvaltningen er opmærksom på, at politikernes tilstedeværelse ved høringer og møder om planer er ønsket af borgerne.

Derfor er det naturligt at træffe den beslutning, som Økonomiudvalget har truffet, og selvfølgelig skal der også penge til det. Derfor støtter vi Venstres ændringsforslag.

Mikkel Warming (Ø): Jeg kan da godt være enig med Johannes Nymark i, at overborgmesteren er firkantet, fordi det er hans ord, vi har brugt direkte og derved fået et firkantet forslag ud af det.

Problemet har jo været, at Den Socialdemokratiske Gruppe i Bygge- og Teknikudvalget aldrig har støttet det, aldrig nogen sinde. Hver eneste gang, det har været behandlet, har de været imod. Det var de også, da man behandlede det her koncept. Der var de også imod. Overborgmesteren havde dog så meget anstændighedsfølelse, valgkampkuller, det må man selv bestemme, til at gå ind og redde sine egne formuleringer og sine egne folk. Det synes vi da sådan set er fornuftigt.

Det ændrer ikke ved, at vi synes, vores forslag er bedre, fordi den lille vurdering kunne i skræks scenariet, som jeg ikke tror sker, håber det ikke i hvert fald ikke, hver gang udmærket bruges af Ole Hentzen, af Søren Pind, af Johannes Nymark og Manja Sand til ikke at ville: Nej, den her sker der nok ikke noget ved, det er nok for lidt. Det er jo den vurdering, dette flertal skal lave, som ikke har villet have nogen borgermøder på noget tidspunkt. De har bare aldrig stemt for det i Bygge- og Teknikudvalget.

Derfor vil vi gerne principielt have vores oprindelige forslag eller rettere sagt overborgmesterens oprindelige forslag til afstemning. Falder det, fordi Den Socialdemokratiske Gruppe stemmer imod overborgmesterens formuleringer, så kan vi leve med de ting, der er vedtaget i Økonomiudvalget.

(Kort bemærkning).

Johannes Nymark (A): Nu er Mikkel Warming jo en udmærket debattør, men den måde, han vrider og vender en hensigtserklæring på ... Det, vi står med her, er en udmøntning af et udsagn fra overborgmesteren, som vi er nået frem til, som vi opfatter som en regulær og operationel måde at gå ind for borgermøder på. Det skal ikke forvrænges på den måde, som Mikkel Warming lige har gjort.

Preben Møller Hansen (P): Det, der får mig til at tage ordet, er, at Søren svinger om sig med millioner, en million her og en million der. Vi har lige diskuteret, at man ikke havde penge nok til vores ældre. Det er åbenbart masser af penge, der ligger rundt omkring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jeg synes, det er fuldkommen vanvittigt at bruge 2 mill. kr. på at lave møder. Jeg tager aldrig en krone i honorar, men jeg får sgu masser af mennesker, der kommer til møder. Det er kun et spørgsmål om os selv. Fordi man bevilger 2 mill. kr., så er det jo ikke ensbetydende med, at Københavns Kommunes borgere kommer til møderne. Det er fordi de ... nå, undskyld, der var jeg lige ved at sige noget. Bente, jeg ved, du aldrig ville have smidt mig ned alligevel.

2. næstformand (**Bente Frost**): Tak til Preben Møller Hansen. Så hedder det for øvrigt *borgmester Søren Pind*.

Ole Hentzen (C): Jeg skal bare bekræfte, at fra konservativ side støtter vi naturligvis, at der bliver dækning for de omkostninger, man pålægger ved disse 20-25 møder om året, hvor man altså skal arrangere med hele sceneriet og selvfølgelig kvalificeret opstilling og højtaler og hvad der nu ellers hører til, for det hører til, hvis der skal være nogle ordentlige borgermøder.

Jeg er da sikker på, at det har man selvfølgelig glemt hos dem, der nu pludselig bryder ind og siger, at det er noget, der skal finde sted som noget helt nyt, uden at tænke på omkostningsdækningen. Så er det jo godt, at vi gør det for dem, og det kan denne forsamling selvfølgelig beslutte. Hvis der sker vedtagelse af de øvrige 2 »at«-er, jamen så sker der også vedtagelse af det.

Lars Engberg (A): Det er Søren Pinds forslag her i ellefte time, for ikke at sige klokken fem minutter i tolv. Så kommer Søren Pind pludselig i tanker om, at det her er der muligvis nogle udgifter forbundet med.

Jeg har nu lidt vanskeligt ved at se, hvordan man kan nå op på en million. Det må være noget med 200-300 lokalplaner om året. Så produktiv er Søren Pinds forvaltning nu trods alt ikke.

Men jeg synes, det er forbløffende, at man kommer her, jeg kan næsten ikke se det som andet end et ønske om at kaste grus i maskineriet, og stiller et forslag om en bevilling, eller også udnytter man en lidt vanskelig situation.

Jeg synes, det er urimeligt at komme og stille et forslag om at tage penge fra kassen, uden at økonomiforvaltningen eller for den sags skyld Økonomiudvalget har haft noget som helst med det at gøre eller har haft mulighed for at udtale sig. Jeg ved ikke, om det er i strid med styrelsesvedtægten eller hvad det er, men jeg synes i hvert fald ikke, det er en rimelig fremgangsmåde.

Jeg skal derfor foreslå, at vi stemmer for det i øvrigt udmærkede forslag, der ligger, men at ændringsforslaget sendes til behandling i Økonomiudvalget og derefter selvfølgelig tilbage her til. Jeg mener, vi skal have overstået selve dialogsagen. Derfor synes jeg, at vi skal stemme for hovedforslaget, men foreslår, at ændringsforslaget sendes til behandling i udvalget.

Søren Pind (V) stillede på vegne af Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Solidarisk Alternativ følgende ændringsforslag:

”Der ydes i forbindelse med vedtagelsen om borgermøder en tillægsbevilling til udførelse på kr. 1 mill. i 2001 på kontoen for uforudsete udgifter og efterfølgende år et rammeløft på Bygge- og Teknikudvalgets driftsramme på kr. 1 mill.”

Et af Lars Engberg (S) stillet forslag om ændringsforslagets henvisning til Økonomiudvalget blev forkastet med 24 stemmer imod 23.

For stemte: A, F, B, P og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Imod stemte: V, Ø, O, C, L og U.

Et af Mikkel Warming (Ø) stillet ændringsforslag, der er lig med det tidligere af Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming (begge Ø) stillede medlemsforslag om, at der afholdes borgermøder med deltagelse af politikere fra Bygge- og Teknikudvalget i forbindelse med alle forslag til ny lokalplan (BR 125/2000), blev forkastet med 25 stemmer imod 22.

For stemte: F, Ø, O, B, P, L og U.

Imod stemte: A, V, C og D.

Økonomiudvalgets anbefaling om, at der normalt afholdes borgermøder med deltagelse af politikere i forbindelse med forslag til nye lokalplaner og kommuneplantillæg, blev godkendt med 35 stemmer imod 12.

For stemte: A, F, Ø, O, B, P, L, D og U.

Imod stemte: V og C.

Økonomiudvalgets anbefaling om, at Bygge- og Teknikudvalget ved hvert lokalplanforslag, som et selvstændigt led i behandlingen, tager konkret stilling til, om der afholdes borgermøder herom, blev godkendt med 28 stemmer imod 20.

For stemte: A, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø, O, L og U.

Det ovenfor nævnte af Søren Pind (V) på vegne af flere partier stillede ændringsforslag blev godkendt med 45 stemmer imod 3.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, L, D og U.

Imod stemte: B og P.

Herefter blev indstillingen godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L, D og U.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Dansk Folkeparti og SOL udtaler, at ved lokalplansager skal borgernes mulighed for at få indsigt og et ord at skulle have sagt forbedres. Derfor støtter Dansk Folkeparti og SOL Enhedslistens forslag.”

=====

15) BR 130/01. Grundvandsplanen

Indstilling om godkendelse af ændringer i "Forslag til Grundvandsplan for Københavns Kommune, februar 2000".

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

=====

16) BR 144/01. Oprydning af jordforurening ved 125 børnehaver

Indstilling om kapitalbevilling på 8,2 mill. kr. til oprydning af forurenede jord på seks offentlige legepladser, en børnehave og legearealerne ved tre dagplejemødre samt udførelse af forureningsundersøgelser på de udendørs legearealer ved 125 børnehaver m.m.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Preben Møller Hansen (P): Det er kun et spørgsmål. Jeg er selvfølgelig indforstået med selve forslaget. Men det, jeg godt kunne tænke mig at vide, er, hvordan man har fundet frem til et beløb på 8,2 mill. kr. Man må på en eller anden måde have fået indhentet nogle tilbud eller sådan noget. Jeg synes, det er en helvedes masse penge, 8,2 mill. kr. Men der må vel være nogle, som kan svare på, hvordan man har fundet frem til beløbet.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, der vil prøve at svare på spørgsmålet.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg er meget, meget glad for, at Preben Møller Hansen, som sidder i Miljø- og Forsyningsudvalget, for første gang interesserer sig for spørgsmål, som vedrører dette udvalg. Nu har Preben Møller Hansen jo aldrig nogen sinde deltaget i et eneste udvalgsmøde, men der ville han have kunnet få svar, hvis han havde været til stede.

Det er altså sådan, at de her ting går ud i udbud og vi får priser på det, så vi er sikre på, at vi får det billigste tilbud. Sådan kører sagen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi går over til 2. runde, Preben Møller Hansen ... frafalder.

Indstillingen blev godkendt.

=====

17) BR 108/01. Kontrakt selskabsligning

Indstilling om, at kontrakten med Told- og Skattestyrelsen om, at skatteforvaltningen mod vederlag forestår selskabsligning mv. for størstedelen af de selskaber, foreninger og fonde mv., som har hjemsted i København, forlænges med 1 år frem til udgangen af år 2002.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 393/2000. Erhvervspolitisk Strategi og Handlingsplan

Indstilling om tiltrædelse af de i indstillingen beskrevne ændringsforslag til Erhvervspolitisk Strategi 2001-2004 og Erhvervspolitisk Handlingsplan 2001 på baggrund af den offentlige høring af Københavns Kommunes oplæg til Erhvervspolitisk Strategi og Handlingsplan.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

=====

19) BR 126/01. Tilbagekøbsrettigheder

Indstilling om, at beretningen for 2000 om Københavns Kommunes tilbagekøbsrettigheder tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

20) BR 124/01. Behandling af personoplysninger

Indstilling om, at der i forbindelse med ikrafttræden af Persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000) fortsat kan ske behandling af personoplysninger i medfør af denne lov for så vidt angår de i bilagene omtalte registre, at der kan ske anmeldelse af disse behandlinger til Datatilsynet, samt at Københavns Kommune tilslutter sig fællesanmeldelser i det omfang disse eksisterer og er dækkende vedrørende de enkelte behandlinger.

(Økonomiudvalget) (Standsningsret)

2. næstformand (**Bente Frost**): Er der nogen, der ønsker ordet? ... Nå ok, det er Morten Kabell, værsgo ... (*Afbrydelser*). Ja, ja, men det bliver trukket fra taletiden.

Morten Kabell (Ø): Jeg takker for salens tålmodighed, undskyld – og formandens, kan jeg høre bag mig; jeg takker også for formandens tålmodighed.

Enhedslisten har standset denne sag, fordi vi ærlig talt ikke er særligt trygge ved situationen. Vi anerkender, at selvfølgelig overgår forvaltninger til elektronisk behandling af sager, det er jo også sket i mange år. Vi anerkender også, at det er en naturlig udvikling, at selvfølgelig vil mere og mere overgå til, at man anvender indscanning af papirer, af dokumenter osv., og at man derefter låser de egentlige papirdokumenter inde og udelukkende behandler sager på baggrund af indscanningerne.

Vi er også helt på det rene med, at det var et EU-direktiv, der banede vej for persondataloven i maj 2000. Ifølge dette kan man fremover registrere en lang række følsomme oplysninger. Men der er ikke nogen, der siger, at vi som kommune skal registrere disse følsomme oplysninger.

Fra Enhedslistens side må vi på det skarpeste advare imod, tage afstand fra, at man åbner for den nærmest frie adgang til registrering af f.eks. seksuelle forhold, som forslaget lægger op til.

Vi har fået at vide, at det er færre medarbejdere end i dag, der får adgang til disse oplysninger. Det kan være, og hvis det er korrekt, så kvitterer jeg også herfor, så er vi ganske tilfredse med det.

Vi får også at vide, at oplysningerne er sikre, at der ikke er noget at frygte, at man jo skal begå ulovligheder for at kunne få adgang til disse følsomme oplysninger. Men nævn mig det edb-anlæg, nævn mig den server, som er 100 pct. sikker. Det kan ikke lade sig gøre. Selv NASA, Pentagon, FBI, andre steder, som jo bliver opfattet som sikkerhedens højborg, bliver udsat for hackerangreb i tidens løb, hvor oplysninger pludselig har flydt rundt omkring på nettet. Ærlig talt, selv med stor respekt for Københavns Kommunes medarbejdere, så tror jeg faktisk ikke, at Københavns Kommune overgår de her nævnte institutioner. Det må jeg altså ærligt indrømme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Der er mange embedsmænd, der har forsøgt at forklare mig meget om, hvad det er de her oplysninger skal bruges til. Det er også mange gange forsøgt at få at vide i Økonomiudvalget lige præcis hvad det er det her kommer til at handle om. Men hver eneste gang vi har spurgt ind til: Jamen hvad er det så, det her kommer til at handle om, hvem er det, der får adgang til det her, kan vi være sikre på, at f.eks. spørgsmålet om seksuelle forhold ikke kommer ud til en lidt større kreds af mennesker – så er der et relativt tåget svar.

Jeg er også blevet alarmeret af, at der decideret i indstillingen står, at oplysningerne skal kunne behandles systematisk, f.eks. af Statistisk Kontor. Når jeg så i avisen læser, at økonomiforvaltningens administrerende direktør siger, at man ikke skal være bange, der sker ingen systematisk behandling, så vil jeg altså bare sige, at jeg håber da, at det er det, Statistisk Kontor laver, og det er da det, jeg indtil nu har opfattet, at Statistisk Kontor gør, nemlig laver systematisk databehandling og sørger for at udlede ting og sager fra de papirer, vi har, med oplysninger om folk.

Jeg må indrømme, at jeg forstår ikke, hvorfor det, når vi snakker optagelse i en daginstitution, skal være nødvendigt og relevant at registrere seksuelle forhold. Jeg forstår ikke, hvorfor f.eks. Folkeregistret skal kunne registrere seksuelle forhold. Således er der i mange af de sager, der er nævnt i indstillingen, masser af oplysninger, hvor man ærlig talt kun kan spørge sig selv hvorfor. Svaret har indtil nu blæst i vinden, og det kan jeg ikke være tilfreds med.

Jeg synes, vi må anerkende, at det kan godt være, vi lever i et fredeligt samfund. Det kan godt være, vi lever i et samfund, hvor folk behandler hinanden pænt i et vist omfang, men der er ingen, der kan sige, om, hvorvidt den situation vil ændre sig. Der er ingen, der kan garantere mig, at vi ikke kommer i en situation, hvor netop det, at vi har edb-registreret følsomme oplysninger som politiske forhold, religiøs overbevisning, seksuel orientering osv., ikke kan falde i forkerte hænder.

I en situation, hvor netop de oplysninger vil være faldet i de forkerte hænder, så vil det også kunne danne baggrund for en massiv personforfølgelse. Den situation vil jeg gerne kunne forebygge, også når vi befinder os i en fredelig, samarbejdende tid. Jeg skal derfor stille forslag om, at i samtlige anmeldelser til Datatilsynet fjernes seksuelle forhold, racemæssig og etnisk baggrund, religiøs overbevisning og politisk overbevisning.

Peter Skaarup (O): Jeg vil bare sige, at vi er helt enige med Enhedslisten i, at det her er et problem for forslaget, og at vi skal huske, at det, der ligger til grund for det, var et direktiv, som Danmark generelt set var meget skeptisk over for at implementere.

Da sagen var til behandling i Folketinget, var man i det hele taget utroligt skeptisk over for de meget omfattende persondata, som nu bliver registreret på grund af det nye direktiv.

Det er for os at se også uhensigtsmæssigt og uheldigt, at man registrerer eksempelvis seksuel observans, politisk observans, alle mulige ting, som, hvis de, som Morten Kabell siger det, falder i de forkerte hænder på et tidspunkt, så er det altså ikke særlig behageligt.

Vi skal huske på, at det kan godt være, vi i øjeblikket har en situation, hvor vi kan være sikre på, at den slags oplysninger ikke bliver misbrugt, men vi kan også få en situation i fremtiden, hvor vi ikke kan være sikre på, at de oplysninger ikke vil blive misbrugt.

Derfor, når vi tilrettelægger den slags meget nærgående datasystemer, så skal vi sikre, at det ikke bliver på en måde, hvor man kan jage enkeltgrupper på grund af politisk observans, religiøs observans eller seksuel observans.

Så vi støtter ændringsforslaget fra Enhedslisten, og vi er ikke særligt tilfredse med de forklaringer, vi har fået fra forvaltningen. Det, der ligger til grund for det hele, er altså det her nye lovforslag, hvis baggrund er et direktiv, som Danmark i virkeligheden var meget klare skeptikere i forhold til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Så vi vil opfordre også dem, som måske på forhånd har sagt, at det her ikke er noget problem, til at tænke sig om en ekstra gang og i hvert fald støtte det ændringsforslag, som er fremsat, og på den baggrund tilkendegive, at man også er skeptisk over for den meget omfattende nye registrering, der kommer til at ske.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Preben Møller Hansen – for 3. gang i dag.

Preben Møller Hansen (P): Jeg har været så heldig i mit liv, at jeg har siddet 25 år i Bruxelles i noget, der hed 42-mands-udvalget. Når vi havde de møder, så gav vi også en middag til de embedsmænd, som var engageret i det foretagende derude.

Det er måske 20 år eller måske 15 år siden, hvor vi havde en middag sammen med dem, hvor de netop gav udtryk for, at der i EU – og det her er jo et EU-forslag – vil der komme noget hen efter det, man havde i Sydafrika og i Nazi-Tyskland, nemlig et Ausweis. Man ville begynde med et sygesikringsbevis; så har man fået det første, og så er det kun et spørgsmål om at køre resten ind, og så har de det over deres computersystem nede i EU og hvad det nu ellers er.

Vi hører, hvordan politiet nu giver udtryk for, at efter at grænserne er væk, så kan de via det her computersystem finde ud af, om der er en bil fra Spanien, der ikke er så heldig, som den burde være, og så kan de fange den pågældende.

Jeg er meget glad for Morten Kabells ændringsforslag, og det bør man i hvert fald stemme for. Så tager man i hvert fald det værste ud, nemlig det, som det danske politi brugte op til den 9. april 1940, hvor man kunne angive de danskere, der ville slås for vores land, og hvor mange af dem gik til i tyske koncentrationslejre, andre blev skudt i Ryvangen.

Man skal følge Morten Kabell og stemme for hans forslag. Det rigtigste ville være, at man stemte mod hele lortet, og så er man ude over alt det ... nå nej, da gik det sgu lige over der.

Morten Kabell (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

”I samtlige anmeldelser til datatilsynet fjernes

- seksuelle forhold
- racemæssig eller etnisk baggrund
- religiøs overbevisning
- politisk overbevisning”

I henhold til Forretningsordenens § 10, stk. 1, begærede Enhedslistens medlemmer afstemning om ændringsforslaget foretaget ved navneopråb.

Ændringsforslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 21.

For stemte: Per Bregengaard (Ø), Jens Kjær Christensen (Ø), Rikke Fog – Møller (Ø), Martin Günter (F), Preben Møller Hansen (P), Hellen Hedemann (F), Lars Hutter (L), Kaja Jacobsen (F), Marie Jeppesen (Ø), Jens Johansen (F), Morten Kabell (Ø), Bo Asmus Kjeldgaard (F), Marlene Krogh (F), Bente Møller (Ø), Poul Nielsen (O), Birthe Nødgaard (O), Aage Pedersen (U), Peter Skaarup (O), Karin Storgaard (O), Mikkel Warming (Ø) og Charlotte Wieth – Klitgaard (F).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Imod stemte: Leslie Arentoft (V), Jette Bergenholz Baurup (A), Ben Haddou (D), Winnie Berndtson (A), Lars Engberg (A), Bente Frost (V), Martin Geertsen (V), H. Thustrup Hansen (C), Mona Heiberg (A), Lise Helweg (V), Grete Henius (C), Ole Hentzen (C), Wallait Khan (V), Winnie Larsen – Jensen (A), Peter Martinussen (A), Henrik Morgen (B), Hanne Nielsen (A), Johannes Nymark (A), Bo Hindkjær Pedersen (V), Vagn Hindkjær Pedersen (V), Søren Pind (V), Finn Rudaizky (A), Manja Sand (A), Karen A. Hækkerup (A), Helle Sjelle (C), Monica Thon (B) og Erik Winding (A).

Herefter blev indstillingen godkendt med 31 stemmer imod 14.

For stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Mona Heiberg), V med undtagelse af 1 medlem (Vagn Hindkjær Pedersen), F, C, B og D.

Imod stemte: Ø, O, P, L og U.

Undlod at stemme: 1 medlem af A (Mona Heiberg) og 1 medlem af V (Vagn Hindkjær Pedersen).

=====

21) BR 110/01. Medarbejdere med etnisk baggrund

Indstilling om, at der fremstilles en statistik over medarbejdere opgjort efter etnisk baggrund, og at denne fremover fremstilles i forbindelse med det tilbagevendende personalepolitiske regnskab.

(Økonomiudvalget) (Standsningsret)

Peter Skaarup (O): Vi synes i Dansk Folkeparti, at det er tudetosset, at kommunen skal til at bruge en masse ressourcer på nu at finde ud af, hvem der i kommunens tjeneste er af anden etnisk oprindelse. Det synes vi er tosset.

Det betyder i øvrigt også, at man får bedre mulighed for at følge op på den politik, som et flertal herinde har vedtaget, nemlig at man skal have en form for etnisk ligestilling, hvor man mener, at antallet af ansatte af anden etnisk oprindelse end dansk skal afspejle antallet af borgere i København, altså det skal være på samme niveau, de her 15-16 pct. Det mener vi grundlæggende er problematisk, fordi med det gør man det jo til en ekstra kvalifikation at være af anden etnisk oprindelse end dansk.

Vi må i Dansk Folkeparti indrømme, at vi har meget svært ved at få øje på, at det skulle være en ekstra kvalifikation. Det er klart, at der er ansøgere af anden etnisk oprindelse end dansk, og de skal selvfølgelig også have de job, der er, hvis de har kvalifikationerne til det ud fra de ansøgninger, der er sendt ind. Men hvis der er 2, der står lige, så må det ikke være sådan, at fordi den ene ansøger er af anden etnisk oprindelse end dansk, så får vedkommende jobbet. Det mener vi ikke er rimeligt over for danske statsborgere.

Men altså grundlæggende er det vores opfattelse, at vi synes, det er en overflødig statistik. Vi mener, det er rene kvalifikationer, og det at være etnisk er ikke en kvalifikation, der skal være afgørende for, om man kan få et job i kommunen eller ej.

Der kan være nogle jobtyper, hvor det vil være sådan, at der er mange af anden etnisk oprindelse end dansk ansat, og i andre jobtyper vil det være på en anden måde. Det skal vi ikke have nogen politikker for eller blande os i i øvrigt; det skal være rene kvalifikationer, der afgør det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Så vores opfordring er altså, at man siger nej til det forslag, der er fremsat her. Vi håber da også på, at Venstre og Konservative vil besinde sig og melde rent ud og sige nej i stedet for det der lidt vattede, de har skrevet i deres protokol fra Økonomiudvalget.

Indstillingen blev godkendt med 45 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, L, D og U.

Imod stemte: O.

=====

22) BR 106/01. Skatte- og Registerforvaltningens inkassoplan for året 1. januar - 31. december 2001

Peter Skaarup (O): Der har faktisk været et flertal herinde, i hvert fald i Økonomiudvalget, jeg ved ikke, om det også var i Borgerrepræsentationen, der var skeptisk på et tidspunkt over for de ret høje gebyrer, som er over for kommunens borgere, hvis man f.eks. ikke betaler til tiden. Ikke fordi man skal selvfølgelig betale til tiden, men der kan være nogle situationer, hvor det er lige voldsomt nok det, som kommunen opkræver i gebyrer.

Med i den debat er jo lige præcis det forslag, vi behandler her i dag, og derfor er vores grundopfattelse, og vi har stillet en del spørgsmål om det, og vi havde egentlig også håbet, at det kom med ud sammen med de budgetbidrag, som skulle komme med, og de øvrige virkninger, det ville få for kommunens handlinger i år. Men det ser ikke ud, som om det har fået nogen virkning, for der er i hvert fald ikke sket nogen nedtrapning af gebyrerne. Det er stadig væk noget, man reelt budgetterer med, at der skal ret høje gebyrer ind på det her område.

Så vi har valgt at tage et forbehold i Økonomiudvalget, og det vil vi gerne have videreført, og det gælder i øvrigt også et par andre ting, vi nævner i det forbehold. Vi vil godt stemme for selve godkendelsen af planen, fordi vi mener, det er vigtigt, at der er en plan for det, så det støtter vi, men vi vil altså godt tage det forbehold, som er nævnt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Forstår jeg Peter Skaarup ret, at man vil have videreført protokolbemærkningen? (*Ophold*). O.k.

Morten Kabell (Ø): Enhedslisten har tidligere fra denne talerstol og andre steder kritiseret den automatik, hvormed der udskrives gebyrer i denne her kommune. Selv for relativt banale beløb, der skyldes kommunen, kan en borger blive udsat for, hvis man er uheldig, og hvis man ikke er opmærksom, eller hvis man er i en social situation, hvor det måske ikke lige er alting, man får taget sig sammen til at åbne – det tror jeg, der er masser af eksempler på – at der automatisk bliver pålagt utroligt høje gebyrer. Der bliver skredet meget hårdt ind fra kommunens side, hvor en faren med mere lempe nok ville være mere hensigtsmæssigt.

Også i forhold til bistandsklienter har vi oplevet sager og oplever stadig sager, hvor rådighedsbeløbet, der er tilbage, når inkassoafdelingen og andre har været der, er utrolig lavt, så lavt, at man må opleve nogle skæbner, som ikke er en civiliseret kommune værdig.

Det er Enhedslisten stadig kritisk over for, og vi vil også fortsat være det. Vi vil stadig forsøge at skabe et flertal, der gør, at man i denne her kommune optræder væsentligt mere civiliseret, optræder væsentligt mere humant over for dem af kommunens borgere, der er havnet i en uheldig situation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Der skal ikke være nogen tvivl om, at man naturligvis skal betale det, man nu engang skal, i skatter osv. og andre afgifter, og at man naturligvis også skal tilbagebetale beløb, man uretmæssigt har måttet få. Derom er der selvfølgelig ingen tvivl. Det er også relativt banalt.

Men derfor kan det offentlige jo stadig godt tillade sig at være i en situation, hvor man ligesom går ind og vurderer: Kan folk overleve på det beløb, der ender med at være tilbage til dem, eller stiller man i virkeligheden for høje krav fra kommunerne? Der har vi oplevet nogle gange, hvor Københavns Kommune er for hård.

Det signal skal i hvert fald lyde fra Enhedslisten i dag, at vi stemmer nok for inkassoplanen, men vi er opmærksomme på den situation, jeg har nævnt her. Og det signal må også gerne lyde til forvaltningen, at man i højere grad også får kommunikeret mellem de forskellige forvaltninger, får kommunikeret fra familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen til økonomiforvaltningen, til skatte- og registerforvaltningen, således at man sikrer sig, at vores borgere ikke er nede og leve på noget, der er under eksistensminimum. Det gælder ikke mindst børnefamilier, og det gælder ikke mindst kontanthjælpsmodtagere.

Indstillingen blev godkendt.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Dansk Folkeparti tager forbehold, idet Dansk Folkeparti ikke finder opkrævningen af ublu gebyrer rimelige. Det har karakter af en ekstra skat. Det bør tillige undersøges til bunds, hvorfor rådighedsbeløbene til eksempelvis bistandsklienter er forskellige, og om de nuværende rådighedsbeløb er tilstrækkelige til at kunne opretholde en rimelig tilværelse også for eventuelle børn.”

=====

23) BR 137/01. Repræsentantskabet for ATP

Indstilling om, at borgmester Winnie Larsen-Jensen og overborgmester Jens Kramer Mikkelsen over for Arbejdsministeriet indstilles som Københavns og Frederiksberg Kommuner fælles medlem af repræsentantskabet for ATP for perioden 1. april 2001 - 31. marts 2004. (Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

24) BR 115/01. Idrætsfaciliteter i Heimdalsgade

Indstilling om anlægsbevilling på 3,5 mill. kr. til etablering af idrætsfaciliteter i Nord Vest Centret, Heimdalsgade 35-37, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje). (Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

25) BR 116/01. Klubhusfaciliteter på Lossepladsvej

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Indstilling om anlægsbevilling på 4,3 mill. kr. til opførelse af klubhusfaciliteter på Lossepladsvej på Amager, samt at den kassemæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

26) BR 128/01. Renovering af Øbro Bibliotek

Indstilling om anlægsbevilling på 5,2 mill. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Administrationslokaler konto 3.50.3 (Folkebiblioteker) til ombygning og renovering af Øbro Bibliotek, Jagtvej 227, samt om den kassemæssige dækning.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

27) BR 119/01. Administrationen af Den Brune Kødby

Indstilling om, at de ejendomsadministrative opgaver vedrørende Den Brune Kødby overdrages fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til Kultur- og Fritidsudvalget pr. 1. januar 2001.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen behandlede under ét med:

28) BR 118/01. Bygninger i Den Brune Kødby

Indstilling om, at bygning 80 og 90 i Den Brune Kødby disponeres til brug for projektet "Byens Lys", samt at Vesterbro Lokalhistoriske Forening og Arkiv søges indplaceret i bygning 66.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, det er ikke noget, der varer så lang tid, det er bare et lille ændringsforslag fra Enhedslisten. De personer, der har fulgt med i debatten, vil ikke undre sig over, hvad det omhandler.

Det omhandler selvfølgelig det projekt, der hedder Byens lys, som skal indplaceres i bygning 80 og 90. Det er ikke, fordi vi i Enhedslisten har noget som helst indholdsmæssigt imod dette projekt. Vi tror godt, at det kan blive et spændende projekt, uanset at projektet overhovedet ikke i sig selv er knyttet til Vesterbro, men kunne placeres hvor som helst andre steder i denne by.

Årsagen til, at vi ønsker at fastholde en beslutning, vi har taget tidligere, er, apropos diskussionen om borgermøder, vi har haft her i aften, vi havde sidste år en, hvad man må kalde eksemplarisk demokratisk høring af borgerne på Vesterbro, om, hvordan disponeringen af Brune Kødby skulle finde sted. Utrolig mange mennesker deltog aktivt i denne debat og indsendte høringssvar. Der blev afholdt møder, og afslutningsvis, i juni sidste år, år 2000, vedtog Borgerrepræsentationen, vist i øvrigt næsten i enighed, en disponeringsplan for Den Brune Kødby, der bl.a. indebar, at Vesterbro Lokalhistorisk Forening og Arkiv blev indplaceret i bygning 80. Vi synes, det var en glimrende disponeringsplan, man lavede sidste år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Og nu er det altså, at der kommer et projekt på banen, så den beslutning, som var født ud af en ret god proces, vil man nu lave om på, uden at man af den grund ved præcis noget som helst om, hvor Lokalthistorisk Forening og Arkiv skal indplaceres. Selvfølgelig vil de skulle indplaceres i konkurrence med alle mulige andre organisationer og foreninger, som heller ikke endnu har fået tilbudt lokaler, fordi selvfølgelig, som det fremgår af indstillingerne, er en del af de faciliteter overhovedet ikke istandsat endnu. Men der er kamp om kvadratmeterne.

Derfor ønsker vi at fastholde beslutningen fra sidste år, hvad angår dette spørgsmål, og ændringsforslaget lyder i al sin enkelthed:

»Borgerrepræsentationens tidligere beslutning om, at Vesterbro Lokalthistorisk Forening og Arkiv indplaceres i bygning 80, fastholdes.«

Leslie Arentoft (V): Det er noget gedigent sludder, fordi spørgsmålet om, hvor Vesterbro Lokalthistorisk Forening og Arkiv skal placeres, står der jo. Det er i bygning 66; det er der slet ikke nogen diskussion om. De var med til det møde, hvor de selv sagde: Jamen vi synes faktisk, at bygning 80 kan vi godt afstå til andet formål. Der er ingen tvivl om, at Byens Lys er et godt initiativ. Det er, hvad vi har behov for i de her lokaliteter.

Jeg kan ikke forstå, at man fra Enhedslistens side er så bange for, at der ikke kommer den lokale inddragelse. Vi har et stort område, det, der hedder område A, i Den Brune Kødby, som vi stadig væk ikke har udmøntet, som ikke er blevet konkretiseret, men hvor der ligger en række bygninger, der skal varetage vesterbroernes lokale behov.

Jeg forstår ærlig talt ikke, hvad det er, Enhedslisten har imod det her ganske glimrende projekt, Byens Lys. Jeg fik ikke nogen forklaring. Jeg fik en sludder for en sladder om, at der var problemer med at placere dem i bygning 66. Vi taler om 55 m², foreningen beder om. Jamen altså, hvis man kender til bygning 66, så ved man jo, at der er masser af kvadratmeter at give af der.

Jeg forstår ikke indvendingen fra Enhedslisten, og jeg kan kun sige, at Venstre selvfølgelig vil være positiv over for den dobbeltindstilling, der ligger her.

Martin Günter (F): SF undlod at stemme vedrørende anvendelsen af bygning 80 og 90, da sagen var i Kultur- og Fritidsudvalget. Vi var enige med de lokale kræfter på Vesterbro i, at det ikke var nogen god proces, der havde været. Vi er også enige i dag med Enhedslisten i, at det er noget tosseri på en eller anden måde, at vi lavede en anvendelsesfordeling sidste år, og så kommer man kun et lille halvt år efter og vil forsøge at ændre på det. Derfor var vi faktisk noget sure i den indledende fase.

Høringen i Vesterbrokredsene, i de kredse, som sidste år kom med indstillinger vedrørende Brune Kødby, har først og fremmest gået netop på proceduren og ikke på substansen. Det vil sige, at der faktisk ikke har været væsentlige indsigelser imod, at Byens Lys fik lov til at prøve kræfter nede på hjørnet ved Halmtorvet.

Set i det lys har vi i SF drøftet sagen på ny, og vi tror, at det er i overensstemmelse med Vesterbros interesser, at Byens Lys får en chance. Jeg stillede selv i Kultur- og Fritidsudvalget forslag om, og det blev vedtaget, det er også blevet tiltrådt i Økonomiudvalget, at Byens Lys på en eller anden måde skal forpligte sig i forhold til lokalområdet, forsøge at indfange områdets problemstillinger ved at åbne for debatter, som opfanger disse problemstillinger, og så vidt muligt også være igangsættende vedrørende lokale revy- og kabaretaktiviteter. Det er måske faktisk noget af det allervigtigste, at der er nogen, der ville eventuelt gå ind og forpligte sig til at tage sådan nogle ting op. Det sætter vi vores lid til, at folkene bag Byens Lys så vil gøre.

I Økonomiudvalget kom der så fra Enhedslisten i øvrigt et forslag frem om, at der skulle arbejdes for, at bygning 90 efter aftale med Byens Lys kan stilles til rådighed for Teaterbutik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

ken, Musikskolen og Billedskolen til særlige aktiviteter 4 uger om året. Det synes vi faktisk i SF er en god idé.

Jeg vil så sige, at nu er der så meget diskussion om i disse dage, hvorvidt forslag, der kommer op i et andet udvalg end i fagudvalget, egentlig kan besluttes i det udvalg. Er det her egentlig et ulovligt forslag? Skulle det have været i Kultur- og Fritidsudvalget?

Jeg vil sige, at hvis nogen vil hævde, at det, der blev vedtaget om en bilfri lørdag forleden dag, skulle være en ulovlig beslutning, så er denne her superalvorligt ulovlig, klart ulovlig, idet der ingen tvivl er om, at der kun er ét udvalg, som i substansen behandler denne sag. Det er Kultur- og Fritidsudvalget. I den anden sag var der dog i det mindste faktisk 3 udvalg, der stod på spisesedlen til at være kompetente til at behandle sagen sideordnet.

Men vi kan godt tiltræde, at man forsøger på at snakke med Byens Lys om, at der måske i nogle stille sommermåneder før og efter sommerferien er nogle uger, hvor de andre kan komme til. Det synes vi er flot nok.

Så fra at have undladt at stemme i Økonomiudvalget vil vi i dag stemme for, at Byens Lys her får mulighed for at komme ind. Vi håber, at de vil påtage sig forpligtelse i forhold til Vesterbro og også gerne i forhold til nogle andre aktiviteter af kulturel art i Den Brune Kødbby.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Endnu en gang behandler vi her i Borgerrepræsentationen en sag vedrørende de fremtidige aktiviteter i Den Brune Kødbby. Senest vi havde Den Brune Kødbby på dagsordenen, var den 14. juni sidste år, hvor der i al væsentlighed blev truffet beslutning om områdets og bygningernes fremtidige anvendelse.

Nu foreligger der så 2 sager, der udspringer af en samlet indstilling fra kultur- og fritidsforvaltningen til Kultur- og Fritidsudvalget den 14. december sidste år.

I den ene sag foreslås det, at det administrative ansvar for Den Brune Kødbby overføres fra familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen til kultur- og fritidsforvaltningen. Dette er der for så vidt intet nyt i set i forhold til Borgerrepræsentationens beslutning den 14. juni sidste år. Blot foreslås overførslen nu fremskyndet til at ske allerede fra i år. Den del af sagen skal jeg ikke knytte yderligere bemærkninger til. Herom er der ingen tvist.

I den anden sag foreslås der en ændring af bygningsdisponeringen for så vidt angår bygningerne på hjørnet af Halmtorvet og Kvægtorvsgade, altså bygningerne 80 og 90, de såkaldte rejsestalde. Det er i alt 415 m², der foreslås anvendt til projektet Byens Lys. Lokalerne blev sidste år disponeret til brug for dels Øksnehallens udstillingsvirksomhed, dels Vesterbro Lokalhistorisk Forening og Arkiv.

Bygning 80 og 90 har en usædvanlig god beliggenhed, og det er nærliggende at søge en virkelig udadvendt og publikumsaktiv anvendelse placeret i bygningerne. Halmtorvet vil i de kommende år udvikle sig til et attraktivt byrum, der sammen med Den Brune Kødbby vil tiltrække mange mennesker. Netop på hjørnet af Kvægtorvsgade og Halmtorvet vil det være fint med et virkeligt trækplaster. Om Byens Lys er dette trækplaster, er jeg på nuværende tidspunkt ikke sikker på, men det må jo så komme an på en prøve. Sådan er det jo med alt nyt.

Noget andet er så de vilkår, Byens Lys skal fungere under. Lokalerne i bygning 80 og 90 rummer uden for enhver tvivl en betydelig udlejningsværdi, og på denne baggrund finder jeg det ikke rimeligt, hvis Byens Lys skal sidde lejefrit i lokalerne.

Hvis projektet bliver den publikumsattraktion, som nogle vil synes at mene, bør der også være basis for at indtjene dækningsbidrag, der kan betale en ordentlig husleje. Jeg skal ikke her udtale mig, om den ene eller den anden leje er passende, men som minimum må der betales husleje på linie med de omkringliggende bygninger.

Vesterbro Lokalhistorisk Forening og Arkiv skal som konsekvens placeres andetsteds. Jeg synes sådan set, det vil være udmærket med en placering i tilknytning til medborgerfaciliteterne. Det er mit indtryk, at foreningen til en begyndelse ikke er i besiddelse af meget omfattende ar-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

kivalier og samlinger, og at det primært er et fast tilholdssted, hvor man kan arbejde, der er behov for.

Jeg er sikker på, at foreningen nok skal få en tilfredsstillende løsning på problemet, og jeg er meget glad for det, som Martin Günter konkluderede, som peger i retning af, at SF også mener, at det nok skal vise sig at blive en god synergivirkning, vi får.

Lars Hutters (L): Det er jo en imponerende indsats, Københavns Kommunes Borgerrepræsentation og ikke mindst Kultur- og Fritidsudvalget har gjort omkring, at vi nu snart får et fantastisk område, Den Brune Kødby. Det vil være en af de ting, som jeg tror i fremtiden vil stå som et væsentligt resultat af Borgerrepræsentationens arbejde i denne periode. Det vil jeg godt have anledning til at sige. Jeg synes, det er fantastisk godt, det, der er sket.

Der har været mange diskussioner, og når man ikke er medlem af Kultur- og Fritidsudvalget, så kan det være lidt vanskeligt at skulle finde ud af, hvad der er ret, og hvad man desværre måske ikke helt på nuværende tidspunkt kan støtte. Men jeg skal da i hvert fald meddele, at SOL i denne sag følger Enhedslisten ved afstemningen.

Det, som jeg også vil have anledning til at sige, er Martin Günter fra SF's bemærkninger om, at det, som Økonomiudvalget, da det var til behandling i Økonomiudvalget, gjorde, var, jeg tror, udtrykket var »superulovligt«.

Jeg skal derfor i anledning af denne bemærkning fra Martin Günter fra SF og hele beslutningsprocessen om, hvor der bliver truffet beslutninger og hvad man kan forvente efterfølgende at få dømt om, hvad der er lovligt eller ulovligt, anmode sekretariatet om til vores møde i Økonomiudvalget på tirsdag at udarbejde et notat om, om det var superulovligt, det, Økonomiudvalget foretog sig i den pågældende sag, samt som tilføjelse, hvorfor sekretariatet, som jo, har jeg forstået, er en slags overdommer i de beslutningsprocesser, udvalgene har, hvis det når frem til, at det var superulovligt, ikke har grebet ind og ikke har underrettet om det, inden det kom her i Borgerrepræsentationen.

Jeg går ud fra, et en begæring fra et medlem af Økonomiudvalget kan følges i sekretariatet.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi over til 2. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er jo sådan, når man hører Leslie Arentoft, at så får man altid ligesom den anden luft, fordi Leslie Arentoft kan aldrig rigtig beslutte sig til, hvad han egentlig mener. Han starter med at sige, at det er noget gedigent sludder, jeg har sagt, og lidt efter ender han med, at det er en sludder for en sladder og hvad ved jeg. Det viser denne her mangel på præcision.

Leslie Arentoft har ikke lyttet efter. Han må have forstået, at det er en ret principiel stillingtagen, Enhedslisten har lavet i denne sag, også med de bemærkninger, jeg gav tidligere. Man har gennemført en voldsom, omfattende demokratisk høring, Borgerrepræsentationen har taget en beslutning. Hele dette procesforløb blev faktisk accepteret af lokalområdet, uanset at man ikke var tilfreds med den endelige disponering.

Efterfølgende kommer der så nogle entreprenante mennesker – fint nok, projektet er godt nok, det har jeg sagt – og pludselig kan der rykkes om på brikkerne igen. Det er det, Leslie Arentoft ikke rigtig vil forstå, og derfor tror jeg, han vil have godt af at komme ud til nogle borgermøder i fremtiden med den million, vi nu har skaffet til veje.

Så siger Leslie Arentoft: Jamen de skal jo bare ind i bygning 66. Så kunne man jo tro – Leslie Arentoft er jo en fornuftig mand – at så kan de jo bare flytte ind i bygning 66. Men altså så fornuftig er Leslie Arentoft heller ikke, for bygning 66 er ikke renoveret, så den kan man ikke flytte ind i, hvorimod bygning 80, den bygning, man havde fået tildelt, kan man umiddelbart flytte ind i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jeg går ud fra, at Venstre og Leslie Arentoft kan se en vis forskel i dette forhold. Hvis ikke, så vil jeg gerne høre om det heroppe fra talerstolen.

Til sidst, faktisk lå der i papirerne og i beslutningen fra sidste år, at halvdelen af bygning 66, som Leslie Arentoft nu refererer til, skulle bruges af medborgerhusområdet. Mange af de ideer, hvis Leslie Arentoft husker ret eller overhovedet kan huske det, var eksempelvis værkstedsaktiviteter.

Nu kommer så den her lokalhistoriske forening og arkiv kørende på små ruller og bliver banket foran alle de andre, som i øvrigt står ude i køen og forventer at få plads til deres aktiviteter. Derfor er det et ganske fornuftigt forslag, Enhedslisten har stillet.

Martin Günter (F): Det er kun en ganske lille bemærkning til Enhedslistens forslag.

Altså som konsekvens af, at vi mener, at Byens Lys skal have lov til at rykke ind i bygning 80 og 90, så kan vi selvfølgelig ikke stemme for, at Lokalhistorisk Arkiv skal blive i nr. 80. Det er til at forstå.

Men jeg vil så sige, at Lokalhistorisk Arkiv ikke vil blive ladet i stikken, det ved Jens Kjær Christensen også, og det ved Mikkel Warming også. Hvis der er nogen, der vil sørge for, at Vesterbro Lokalhistorisk Forening og Arkiv vil få de allerbedste forhold, så er det Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming og Martin Günter. Så derfor er det jo helt omsonst at stille et forslag om, at de skal være dér i bagscenen hos Byens Lys. Det vil vi stemme imod.

Så vil jeg sige til Jens Kjær Christensen, at det er rigtigt, at vi ved, at alle dem der gerne vil have værkstedsfaciliteter, alle disse pottemagere og smede og sådan noget, sidder jo udenfor på torvet nu og har ikke tag over hovedet. De sidder og banker på for at komme ind. Var det ikke det, Jens Kjær Christensen sagde? De er jo skuffet over, at Lokalhistorisk Arkiv nu kommer til at springe foran dem.

Jeg tror, at der er plads til både det ene og det andet, som det blev nævnt af borgmester Thustrup Hansen. Der er ikke meget, de har behov for at have plads til, men det vil der komme. Der er meget god lokalhistorie på Vesterbro, og de vil få god plads i bygning 66.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det var nok lidt uhensigtsmæssigt, at Martin Günter kom til at sige alt det her med »ulovligt«, fordi så er der jo straks en hel bunke, der kommer op på dupperne. Bl.a. virker det altid på Lars Hutters, når man siger sådan noget.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at først havde man jo en stor høring om hele disponeringen omkring Brune Kødbø, og man finder så frem til en samlet ordning. Så kommer der en ekstra idé på bordet, nogle parter har talt sammen, der kommer en ekstra idé på bordet. Jeg tror, vi faktisk traf en ganske klog beslutning i Kultur- og Fritidsudvalget, da vi blev enige om, at nu laver vi så en helt ny høring, hvor man skal tage stilling til denne lille ændring. Det gjorde vi så, en helt ny høring én gang til.

Der synes jeg, det er væsentligt, når man læser høringssvarene, som ikke var særlig talrige, at der ikke er nogen alvorlige indvendinger imod denne lille ændring, der kommer i den meget store disponering.

Det har også siden vist sig, at Arkivet og Byens Lys har talt sammen, og jeg tror, de egentlig har fundet ud af, at de kan have fordel af hinanden, fordi i de publikumsfaciliteter, der bliver i tilknytning til den kabarettaktivitet, der skal være, kan der på vægge, i montere og på anden måde være fremlagt og ophængt lokalhistoriske ting.

Jeg tror egentlig, at de lokalhistoriske folk har fundet ud af, at det måske er en meget god idé egentlig at få sådan en publikumstrækker som en Poul Henningsen-kabarettvirksomhed her, og at det også kan være til glæde for dem.

Jeg kan sige, hvad der ikke rigtigt er kommet frem her, at i Kultur- og Fritidsudvalget var holdningen den, at vi vil give endnu mere plads til Arkivet, end det oprindeligt var tiltænkt, nem-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

lig den bygning, de nu kommer ind i. Det er rigtigt, som Martin Günter sagde det, at vi også har stillet nogle krav om, at de skal behandles på en særlig udsøgt måde af Byens Lys.

Jeg tror, det er rigtigt, at på Vesterbro kommer man ikke godt af sted med at begynde at træde en part som et lokalhistorisk arkiv over tæerne. Derfor tror jeg, at der ses lidt spøgelse, i lyset af, at Martin Günter var så uforsigtig på grund af en tidligere sag, der var på dagsordenen her, at komme til at bruge ordet »ulovligt«, hvorved Lars Hutters' blod straks kommer i kog.

Leslie Arentoft (V): Det er Jens Kjær, der bringer mig på talerstolen her. Han anklager mig for at sige, jamen man kan bare placere Vesterbro Lokalhistorisk Forening i bygning 66.

Så begynder han at tale om hukommelse. Jamen hvis Jens Kjær Christensens hukommelse er lige så god som min hukommelse, så kan du ... undskyld ... også huske, at jeg var utilfreds med den placering. Men der er i hvert fald nogle, der bør kunne huske, at jeg kritiserede placeringen, fordi det er rigtigt, den er ikke færdigbygget.

Der er nogle andre ting. Der er fredningsbestemmelser, der gør, at den stort set kun er velegnet til at oplagre ting og sager i, fordi bygningen ikke må ændres radikalt.

Det, jeg foreslog, var, at man så kunne bruge bygning 89 i det, der hedder område A, det er det område, der er udlagt til lokalt funderede aktiviteter, medborgerhuse osv. Der fik Jens Kjær jo et helt elektrisk stød, fordi det var helligt, det måtte man ikke røre ved, det kunne der ikke være tale om. Det var meget mere passende at lægge det i bygning 80, fordi der havde man de 55 m², som man eftersøgte. Det kunne der ikke være tale om, jeg blev stemt ned, jeg stillede forslag. Det var uhørt, de skulle ned i den her lagerbygning og bo.

Så det er ikke, fordi jeg specielt går ind for bygning 66, overhovedet ikke. Det er ikke, fordi det er mig, der har argumenteret for bygning 66. Jeg siger bare, gør opmærksom på, at der er fundet en løsning for dem, de bliver ikke smidt på porten. De bliver flyttet.

Lars Hutters (L): Borgmester Hans Thustrup Hansen har da sikkert ret. Det er da utrolig interessant med alle de spændende muligheder og indfaldsvinkler, som Kultur- og Fritidsudvalget har beskæftiget sig med i denne meget, meget store sag. Det sagde jeg i mit første indlæg, og det står jeg ved. Jeg synes, det er fantastisk, hvad I har gjort i det her, og I kan ikke roses grundigt nok for det.

Men jeg går ud fra, at borgmester Hans Thustrup Hansen trods alt ikke synes særlig godt om det, hvis man bliver stemplet som kupmager, og hvis man bliver stemplet som, at man begår ulovligheder.

Jeg er meget interesseret i at finde ud af, om det der med, at man mener i sekretariatet, at noget er ulovligt, og noget er lovligt, og det ligner sådan set hinanden, bygger på strengt taget juridiske analyser og grundlag og præmisser, eller, og det skal jeg da gerne anføre som min væsentligste begrundelse, om det slet og ret bunder i politiske årsager.

Nu er borgmester Hans Thustrup Hansen også medlem af Økonomiudvalget, og jeg håber, at borgmester Hans Thustrup Hansen er til stede på Økonomiudvalgets møde her på tirsdag, hvor vi jo skal drøfte denne her substans, som ikke kun har betydning for Økonomiudvalget, men som har betydning for samtlige udvalgs beslutninger ... (*Afbrydelse: Hold dig til sagen*). Jamen sagen er, at jeg har fået at vide af Martin Günter, hvis juridiske indsigt jeg værdsætter, at Økonomiudvalget har truffet en, og det var ikke en ulovlig beslutning; det var ifølge Martin Günter fra SF en »superulovlig« beslutning.

Der må jeg sige, at jeg føler mig svigtet som medlem af Økonomiudvalget og med i det udvalg, som åbenbart traf en superulovlig beslutning. Jeg har ikke fået en vejledning, heller ikke på mødet, hvor jeg erindrer, at Hans Thustrup Hansen var med. Jeg tror, borgmester Hans Thustrup Hansen kan bekræfte mig i, at jeg ikke fik noget at vide om, at det var en superulovlig be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

slutning. Den ligner sådan set den anden beslutning, som sekretariatet har stemplet ikke som superulovlig, men som ulovlig.

Så derfor synes jeg, at nu, når vi i øvrigt skal drøfte, hvordan og hvorledes Økonomiudvalget behandler sager, som også vedrører andre udvalg, vil jeg godt bede om, og jeg mener det helt seriøst ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi er langt uden for sagens område, Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Nu synes jeg ikke, formanden skal udfordre undertegnede, for det her er meget seriøst fra min side.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg tror nok lige, det er den anden vej rundt.

Lars Hutters (L): Ellers tror jeg nok, formanden får en meget lang aften i aften, fordi formanden er derhenne, hvor jeg ikke vil acceptere, at vi har et sekretariat, der politisk går ind og er overdommer ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Lars Hutters, jeg vil bede dig om at stoppe nu.

Lars Hutters (L): Nej.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen så er jeg bange for, at vi bliver nødt til at afbryde mødet.

Lars Hutters (L): Ja værsgo.

Mødet suspenderedes kl. 21.57

Mødet genoptoges kl. 22.00

Mona Heiberg (A): Den sag, vi behandler, er jo sagen om Den Brune Kødbý, og det har været en lang, lang og sej og træg vej at komme derhen, hvor vi kom.

Da vi havde taget beslutningen, så er det ganske korrekt, så kom der et nyt foretagende på banen, som var kvalitativt og godt. De havde oven i købet penge med på lommen, og det synes vi jo er dejligt også. Jeg tror, der er mange, der synes, det er dejligt, når det gælder de kulturelle sager, at der er nogle, der også selv vil yde en indsats.

Jeg kan ikke helt forstå hr. Jens Kjær Christensen i denne sag, det må jeg sige, fordi kvaliteten i Byens Lys er der i hvert fald ingen, der kritiserer. De har oven i købet stillet sig til rådighed for et meget godt samarbejde med det lokale arkiv på Vesterbro og sagt: Vi stiller da meget gerne vores lokaliteter til rådighed, hvis der skal være udstillinger og lignende.

Så helt alvorligt, hr. Jens Kjær Christensen, så kan jeg ikke rigtig se problemet. Derfor kan vi heller ikke stemme for det pågældende forslag, som Enhedslisten kommer med. Jeg synes, det er sådan lidt, jeg hørte godt Jens Kjær Christensens argumentation ... det er lidt svært at trænge igennem, formand ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, det er rigtigt, de taler for meget rundt omkring i kroge-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Mona Heiberg (A): Men helt alvorligt, Enhedslistens argumentation synes jeg er lidt langt ude i denne sammenhæng. Jeg synes, hr. Martin Günter har beskrevet det ganske flot, at der er altså plads til alle i Den Brune Kødby.

Efter den beslutning, vi har taget, efter det nye, der er kommet på banen, efter det samarbejde, der ønskes af begge parter, og efter den nye pågældende bygning, der er stillet til rådighed, så tror jeg, at problemerne er løst. Jeg tror ikke, det er vesterbroerne eller Lokalarkivet eller Byens Lys, der laver problemer. Jeg tror tværtimod, det er Enhedslisten, der står og problematiserer det.

Jeg må sige, at løsningen er fundet, beslutningen er taget både i det ene og det andet udvalg, og vi kan kun sige, at vi synes, det er nogle gode beslutninger. Og lad os nu komme videre med Den Brune Kødby, lad os få fred dernede, efter alt det, vi har haft af høringsrunder osv., placeringer i de pågældende bygninger. Enhedslisten har stillet nogle forslag også om andre, der kunne komme ind og være med dernede.

Jeg tror, vesterbroerne og byen som helhed er interesseret i, at nu kommer det i gang, nu kommer det til at fungere, og så kan vi alle komme ned i Den Brune Kødby og nyde godt af det fantastiske område, der er dernede, både med kabaret og med Lokalhistorisk Arkiv.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 3. runde.

Martin Günter (F): Jamen det var bare det der med det superulovlige, som jeg godt ville ... (*Munterhed*). Nej, det var det sådan set ikke, men nu er Lars Hutters her ikke.

Jeg vil godt for god ordens skyld sige til min udvalgsformand, borgmester Thustrup Hansen, at det ikke var det, udvalget traf beslutning om, på trods af at der havde været en beslutning sidste år, at man ville foreslå Borgerrepræsentationen, at man lukkede Byens Lys ind. Det var ikke det, jeg mente, at der var noget forkert i. Det var det, at da sagen kom i et andet udvalg, så fjøede dette udvalg noget helt nyt til Kulturudvalgets beslutning. Det er det, der var sådan lidt problematisk, det har vi jo sådan forstået efterfølgende.

Så vil jeg bare tilføje, at jeg tror, at den slags ting skal man forsøge at ordne lidt stille og roligt, hvis de optræder. Det er jo bl.a. det, vi gør her i aften, at nu kommer både Kulturudvalgets forslag og Enhedslistens forslag fra Økonomiudvalget, som blev tilføjet, jo her i Borgerrepræsentationen, og så er der jo repareret på det. Og så er der jo ingen grund til at løbe nogen steder hen og få verificeret, om nu det var det ene eller det andet, fordi et højere niveau har jo repareret på den ting.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, Günter har i hvert fald ret i en ting, at vi vil fortsætte, det er klart.

Thustrup, formanden, holdt et utrolig – det er sjældent, jeg roser formanden – afbalanceret, roligt indlæg, ros for det.

Så går vi til Mona Heiberg, der ligesom ikke rigtig kan forstå noget og ligesom mener, at Enhedslisten forhindrer noget. Vi har ikke forhindret noget som helst. Vi kunne bare udføre den disponeringsplan, vi havde sidste år. Nu siger Mona Heiberg, at nu skal vi rigtig i gang og sådan noget. Ja, det har vi hele tiden skullet. Vi har truffet en beslutning før.

Så vil jeg altså lige gøre Mona Heiberg opmærksom på, at dette forhold, at Teaterbutikken og Musikskolen og Billedskolen nu får lov til at få noget tid inde i bygning 90, det kan de jo også få med Enhedslistens forslag, for så er hele bygning 90 til rådighed.

Det var jo sådan ved disponeringsplanen sidste år, at vi kom til at miste det fælles fremførselsareal, og det diskuterede vi, hvis nogen kan huske tilbage til julen. Det kan vi erobre tilbage, hvis man støtter vores forslag. Så der er ingen problemer, og vi kan gå i gang lige med det samme, for lokalerne er færdigrenoverede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Til sidst til Leslie Arentoft, som appellerer til min hukommelse – tak for det, jeg har altså sådan en. Det fremgår jo ikke af forhandlingerne, at vi har stemt om et forslag, men jeg vil gerne tro Leslie Arentoft, at Leslie Arentoft har ment, at Lokalthistorisk Forening og Arkiv skulle ind i bygning 89.

Jeg kan sådan set også godt forstå, at jeg fik elektrisk stød, for her er tale om en ruin med en bredde på 3 m. Det kan jeg nok sige, det er noget af et tilbud at komme med, når man i forvejen havde på hånden en bygning, der var færdigrenoveret, som man lige kunne flytte ind i. Men sådan er der så meget i verden.

Jeg vil sige afslutningsvis, at Leslie Arentoft heller ikke har ret, når han ligesom siger, at de ikke bliver smidt på porten. Nej, det gør de ikke. De er nemlig slet ikke kommet ind ad døren endnu – men det skal Enhedslisten nok sørge for, at de kommer.

Man gik først til afstemning vedr. BR 119/01:

Indstillingen blev godkendt.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 118/01:

Jens Kjær Christensen (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

”Borgerrepræsentationens tidligere beslutning om, at Vesterbro Lokalthistoriske Forening og Arkiv indplaceres i bygning 80, fastholdes.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 14.

For stemte: Ø, O, B og P.

Imod stemte: A, V, F, C, D og U.

Herefter blev indstillingen godkendt.

Mødet var suspenderet fra kl. 21.57 – kl. 22.00 (under behandlingen af sagerne 119/01 og 118/01).

29) BR 103/01. Dispensation fra Lov om butikstid

Indstilling om, at der gives dispensation til at holde butikkerne i City åbne fra kl. 10.00 til 18.00 søndag den 13. maj 2001.

(Kultur- og Fritidsudvalget) (Standsningsret)

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg har såmænd ikke tænkt mig at holde et langt indlæg i den her anledning. Vi har også i denne her Borgerrepræsentation været igennem den samme diskussion før i virkeligheden.

Dog er der denne her forskel denne her gang, at forvaltningen har lavet et stykke gedigent arbejde, hvor de indstiller, at de ikke mener, at der skal være åbent i forretningerne inde i City fra kl. 10 til 18. Man kan såmænd bare læse deres argumenter, der er ingen grund til at referere dem igen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Det er selvfølgelig dejligt at vide, at vi var et mindretal i udvalget, der faktisk var enige i, at der ikke skal brydes lukkelov her. Selv om vi var et mindretal, fordi der var nogle, der var fraværende, så var partier repræsenterende et flertal her i salen enige i: Nej, nu holder vi søreme fast i lukkeloven og følger den fornuftige forvaltningsindstilling. Så der er såmænd ikke meget andet at gøre i første omgang end bare at bide til bollen.

Mona Heiberg (A): Nu er der jo mange forvaltninger, der har mange fornuftige indstillinger, må man jo sige, men det er jo ikke, fordi de altid bliver fulgt. Det er jo ikke en lov i sig selv.

Jeg vil sige, at vi har selvfølgelig i vores gruppe diskuteret det meget indgående. Der er ikke den helt store enighed om dette punkt, ej heller denne gang, som vi også har diskuteret tilsvarende tidligere.

Ét synspunkt er, at det er meget godt med det her store Grand Prix i byen, og det ville være godt, at der er flere i København, der nyder godt af, nemlig erhvervslivet og butikkerne, så vi er nogle, der synes, at de bør holde åbent den pågældende dag.

Et andet synspunkt, som også gjorde sig gældende – nu kan man jo ikke være herre over sygdom, hr. Jens Kjær Christensen. Der er jo nogle gange, man ikke deltager i udvalgsmøder, fordi man ikke kan, fordi man ligger derhjemme. Sådan er det nu engang. Men vores medlem af udvalget den pågældende dag mener ikke og flere med ham mener ikke, at denne begivenhed skal gøre, at man åbner butikkerne den pågældende dag.

Det, der vil finde sted i Den Socialdemokratiske Gruppe lige på dette punkt, er selvfølgelig med det demokrati, vi har, og med de forskellige synspunkter, at der er gruppemedlemmer, der har besluttet sig for at stemme for, og der er gruppemedlemmer, der har besluttet sig for at stemme imod dette forslag. Sådan er vores demokrati nu engang, og det skal der også være plads til. Så sådan vil Den Socialdemokratiske Gruppe stemme til det pågældende punkt nu her i aften.

Leslie Arentoft (V): Så står vi her igen. Nok engang skal vi diskutere lukkeloven. Det er vi sådan set glade for i Venstre, fordi vi blev jo ikke rigtig færdige sidste gang. I hvert fald fik jeg ikke svar på mit meget, meget centrale spørgsmål, der gik på: Hvorfor må danskere ikke købe kaffefiltre efter kl. 18? Der var lukket land, der var tavshed. Jeg er ved at gå til i spænding over svaret.

Jeg glæder mig i øvrigt til at høre om lukkelovens øvrige rationaliteter, fordi jeg kan forstå, at det her er noget, som virkelig ligger Enhedslisten på hjerte. De har stoppet sagen, vi må diskutere.

Jens Kjær Christensen har indbudt til en dyst på dette område. Det er jo altid interessant at lære lidt om planøkonomisk teori. Altså den planøkonomiske doktrin har jo mange fascinerende resultater bag sig. Den praktiseres såmænd stadig væk den dag i dag både på Cuba og i Nordkorea. Jeg ser frem til at få forklaringen fra Jens Kjær Christensen.

Så forventer jeg i øvrigt, at ridderne af den planøkonomiske orden, lukkelovens vogtere, redegør for, hvorfor vi bør have det her stykke lovgivning. Hvad er det, det skal nytte? Det glæder jeg mig til. Det er selvfølgelig en direkte opfordring til Jens Kjær Christensen, men andre må selvfølgelig gerne sekundere, det er klart. Jeg kan forstå, at den altid trofaste væbner på dette område her, den frygtløse Martin Günter, også har nogle indvendinger.

Personligt er jeg af den opfattelse, at lukkeloven er på toptilisten over fuldstændig tåbelig og overflødig lovgivning, som vi danskere nogen sinde har formået at formulere. Men det er muligt, at nogle i løbet af aftenen kan overbevise mig om lukkelovens indre logik. Jeg skal ikke udelukke noget som helst.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Men lov er lov, og vi bliver bedt om at tage konkret stilling til i aften, hvorvidt vi i anledning af det internationale Melodi Grand Prix skal benytte den dispensationsmulighed, som lukkeloven indeholder. Det er § 1, stk. 1, i lukkeloven, der siger, at man skal holde lukket om søndagen. Men der er altså en klausul, der siger, at ved særlige lejligheder kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på opfordring fra kommunalbestyrelsen dispensere fra denne her lov. Det er det, vi skal tage stilling til i dag.

Der kan jeg så forstå, at Kultur- og Fritidsudvalget har ment, at det internationale Melodi Grand Prix ikke er af en karakter, der retfærdiggør sådan en dispensation. Så er det, jeg må spørge mig selv: Hvad skal der egentlig til? Hvad er det, de forlanger?

Det Europæiske Melodi Grand Prix er uden sammenligning det største fælleseuropæiske kulturarrangement, vi overhovedet har. Vi taler om en mediebegivenhed i megaklassen, 500 mill. potentielle fjernsynsseere dækket af 800 journalister fra hele verden så langt væk som Japan. Vi får en eksponering af København, vi aldrig nogen sinde tidligere har oplevet.

Men det er ikke tilstrækkeligt for Kultur- og Fritidsforvaltningen. Jeg kan ikke forstå de embedsmænd, der har siddet og skullet vurdere denne sag. De må have glemt deres proportionsans, da de gik på arbejde den pågældende dag ... (*Afbrydelse*). Undskyld, jeg må ikke kritisere embedsmænd, får jeg at vide.

Men hvad er det så, der skal til? Og hvis man ser på de dispensationer, der tidligere er givet, jamen hvad er det så, vi har med at gøre? Jamen vi kan tage en mellemstor dansk provinsby, der holder fødselsdag. Det er noget, vi danskere kan forstå. Det kan vi forstå, det kan vi forholde os til. Det er rød-hvide flag på torvet, og der er en borgmester, der kommer og taler om, hvor god han selv er, og hvor god byen er. Se, det giver anledning til en dispensation. Så kan vi godt give los for frit salg af kaffefiltre og andet. Så slår vi virkelig i bolledejen.

Jeg synes, det uden sammenligning er helt forvrænget, at vi i den situation, København er i, ikke siger til vores gæster – og der er 2.000 prominente gæster og aktører: Jamen vi ved godt, at I også er her om søndagen. I skal selvfølgelig have lov til at opleve København.

Jeg ved ikke, hvordan afstemningstemaet bliver, fordi det er jo en standsningsret for et forslag, som standsningsretten i virkeligheden støtter. Så hvad er det, vi skal stemme om? Men jeg garanterer for, at Venstre er at finde på den side, der siger, at selvfølgelig skal vi dispensere fra lukkeloven på den her dag.

Martin Günter (F): Det er fristende at svinge sig lidt i lianerne i denne sag. Det vil jeg undlade.

Jeg vil blot minde om, at da grundlovsdagsåbningen her for et par år siden fandt sted, ville Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke give tilladelse til, at man holdt åben på Vesterbro. Vesterbro lå simpelt hen for langt fra begivenhedernes centrum.

Her er der tale om nogle begivenheder, som finder sted på en lørdag i en helt anden bydel end der, hvor man søger om tilladelse til at holde åbent. Det vil sige, at begivenheden både finder sted på en anden dag og i en anden bydel. Derfor ville det jo være fuldstændig hul i hovedet og inkonsekvent, hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen gav tilladelse til, at der blev holdt åbent denne dag, hvor der ansøges om det.

For SF's vedkommende vil vi stemme imod, at der gives den dispensation, og det tror jeg også, at de vil i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Karin Storgaard (O): København vil gerne have et så stort arrangement som Grand Prix her i byen. København vil gerne bruge masser af penge på at overdække Parken. København vil gerne have masser af turister i København, men de samme, der har disse ønsker, glemmer, at så mange mennesker i byen, 2.000 prominente gæster, blev der nævnt af Leslie Arentoft, men der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

er jo mange, mange flere, der kommer til byen, Københavns City Center forventer omkring 80.000-90.000.

De vil da gerne have mulighed for at handle i byen om søndagen, om ikke andet så bare nogle timer. Men nej, det er der ikke behov for, lyder det fra SF og Enhedslisten og en del af Socialdemokratiet. Dermed siges der også nej til en omsætning på ca. 100 mill. kr.

København er en storby, en metropol, men vi følger da ikke udviklingen rundt omkring i Europa. Der vil man hellere end gerne holde åbent en søndag for arrangementer, der er endnu mindre end dette. Her i landet har vi jo også haft åbent, fået dispensation for forskellige arrangementer.

Jeg troede, der var en opblødning på vej, men det ser det ikke rigtig ud til, at der er det alligevel. Men Dansk Folkeparti er i hvert fald ikke enig i den holdning, der bliver givet udtryk for. Vi mener, vi skal holde åbent den søndag.

Borgmester H. Thustrup Hansen: I denne sag vil et flertal, nemlig 6 ud af 10 medlemmer i Kultur- og Fritidsudvalget, anbefale Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at der gives dispensation til Københavns City Center til at holde butikkerne åbne søndag den 13. maj i år i forbindelse med afholdelse af Det Europæiske Melodi Grand Prix dagen før.

Jeg håber, at der er et lignende flertal her i forsamlingen, men efter at have hørt Socialdemokratiets ordfører tale her, så bliver vi jo alle sammen holdt i spænding til det sidste, fordi vi jo ikke ved, hvordan fordelingen er i den store socialdemokratiske gruppe ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jo.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Ved vi?

København skal være vært for Det Europæiske Melodi Grand Prix, der afholdes i Parken med et forventet samlet publikumsantal på 80.000-90.000 og et stort presseopbud, i størrelsesordenen 1.000 journalister.

På baggrund af erfaringerne fra Det Europæiske Melodi Grand Prix i Stockholm i 2000 vil en dispensation ikke alene skabe en gunstig omsætningsmulighed for medlemmerne af Københavns City Center, men også medvirke til, at alle, der gæster København denne dag, oplever København som en spændende, levende og attraktiv by.

Jeg finder det derfor helt naturligt, at butikkerne får mulighed for at holde åbent netop denne dag, hvor så mange vil finde vej til København. Jeg skal derfor varmt og forhåbningsfuldt anmode forsamlingen om at bakke op om dispensationsansøgningen.

A. Ben Haddou (D): Jeg tror, alle medlemmer her kan give mig ret i, at det ikke er hvert år Danmark vinder et Melodi Grand Prix, og netop derfor er der tale om en meget speciel begivenhed. Og når der er tale om specielle begivenheder, så skal der også være plads til, at vi går ind og dispenserer specielt.

Man skal tænke på, at Melodi Grand Prixet vil foregå lørdag aften. Derved formoder jeg også, at langt de fleste af de turister, der kommer her til landet eller til byen, og som vil benytte lejligheden til at se Melodi Grand Prixet, også vil overnatte i vores by.

Så hvorfor ikke tilbyde de her turister, der kommer i den forbindelse, lejlighed og give dem en chance til at gå ud og handle en søndag formiddag? Det er en enestående chance for vores by for at få en større indtjening.

Så ikke for at holde en lang tale vil jeg kort og godt sige, at selvfølgelig støtter CD op omkring en dispensation til, at der holdes åbent søndagen efter Melodi Grand Prixet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Jens Kjær Christensen (Ø): Ganske kort. Altså det handler om, at der kommer nogle sange, utroligt interessante sange, der fortæller om det kulturelle særpræg i en masse europæiske lande, det ved vi jo.

Vi har f.eks. en dansk sang, der handler om noget med, at »Der står et billede af dig på mit bord« – det er hverken Mona Heiberg eller Leslie Arentoft, der hermed refereres til – en meget fantastisk god sang, en god melodi, og rigtig fortæller en god historie.

Jeg tror, virkeligheden er, at mange mennesker, når de har oplevet det her Melodi Grand Prix, både dem, der har været i Parken, og dem, der har siddet foran storskærmene eller de små skærme i hjemmene, vil få en søndagsopvågning med en mægtig hovedpine, og det forstår jeg sgu godt, for at sige det ligeud. Der skal søreme noget med ned for at få den der musik ind i ørerne.

Derfor tror jeg faktisk, at det er en ganske uklog disposition at holde de der stormagasiner åbent om søndagen. Og i øvrigt, hvad er det for et udtryk for en kulturel mangel på fantasi at sige, at det eneste, vi kan, er at åbne stormagasinerne? Ja, osteforretninger er osteforretninger, og det er de søreme også andre steder i Europa, og de er ikke specielt interessante i Københavns City, det kan jeg godt sige jer.

Så hvorfor skulle man gå ind og købe et par underbukser om søndagen? Ja, det kunne der selvfølgelig være årsager til, det skal jeg ikke blande mig i, men hvorfor skulle man specielt det i København dagen efter, hvad er der særligt interessant?

Hvorfor bruger man ikke de kulturelle institutioner, som vi har så mange dejlige af her i København? Det er da det, de der weekendturister skal benytte anledningen til at stifte bekendtskab med, det er da klart. Kom ind og se et folkebibliotek, der er åbent om søndagen. »Diamanten« kommer også til at holde åbent, vi har mange dejlige museer. Der er musikarrangementer overalt, både indendørs og udendørs i byen.

Kom nu til fadet, se lidt kulturpolitisk på det. Det er ikke bare omsætning, det handler om, det er ikke det allervigtigste i kultur.

Mona Heiberg (A): Det var dog interessant, hr. Jens Kjær Christensen, det må jeg sige, at sætte sig til dommer over en sang, det var dog utroligt. Det var smagsdommeren Enhedslisten. Det er ikke kvalitet det her. Det er det argeste skidt, kan jeg forstå på Enhedslisten.

Alle de billetter, der er solgt til at komme ind og se det her foretagende, puha-puha, det var dog ikke godt. Nej, lad dem komme og se »Diamanten« om søndagen. Åh, åh, finkulturen, fin-kulturen, hr. Jens Kjær Christensen, det er der, det gælder, det er der, det gælder, det må jeg nok sige. Det havde jeg dog ikke ventet fra denne her side.

Men jeg er lige blevet belært af et af de konservative medlemmer, nemlig fru Grete Henius, og det er ganske rigtigt. Man kan godt gå ind og købe blomster om søndagen. Man må bare ikke købe vasen, fordi der er ikke åbent.

Nu gør vi det en søndag på grund af at byen er fyldt med turister, og jeg synes, det er flot, hvis de også kommer på »Diamanten«. Jeg synes, det er dejligt, hvis et af de biblioteker, der har søndagsåbent, også modtager turisterne. De skal være hjertelig, hjertelig velkomne.

Erhvervslivet og butikkerne må også meget gerne holde åbent. Sådan er det, men smagsdommer havde jeg dog ikke troet, hr. Jens Kjær Christensen ville være i denne sammenhæng.

Helle Sjelle (C): Jeg skal gøre det ganske kort.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi i modsætning til hr. Jens Kjær Christensen gerne ser, at lukkeloven bliver om ikke afskaffet, så i hvert fald langt friere, end den er i dag. Vi synes, det er vanvittigt, at vi her i BR, hver gang der er en større begivenhed i København, f.eks. Det Europæiske Melodi Grand Prix, skal drøfte, om vi skal anbefale Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at Københavns City Centers medlemmer får dispensation til at holde åbent.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Selvfølgelig skal København fremstå som en levende by, når der afholdes Melodi Grand Prix, og derfor bør medlemmerne af Københavns City Center naturligvis også have mulighed for at holde åbent, hvis de ønsker det den 13. maj.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det 3. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal nok lade være med at synge nogen af sangene. Næh, først til, jeg glemte nemlig noget, det var selvfølgelig til Leslie Arentoft.

Til Mona Heiberg vil jeg sige, ja, hvis f.eks. museer og den slags er finkultur, så går vi meget ind for finkultur i Enhedslisten. Jeg synes også, jeg prøvede at nævne alle mulige folkelige aktiviteter, som man kunne forestille sig. Man kan f.eks. sætte sig på bolværket i Nyhavn, hvis man anser det for folkeligt. Man kan tage på Bakken, den er åben. Der er masser af muligheder her i Københavnsområdet.

Det, jeg ville sige til Leslie Arentoft, der spurgte, hvorfor man ikke måtte købe kaffefiltre om søndagen, er: Jamen vi mener, at Venstres Gruppe bør give ham en belæring om, hvor man uden denne her dispensation faktisk godt kan købe kaffefiltre om søndagen.

Det her handler grundlæggende uanset alle argumenterne om, at der eksisterer en lovgivning, der hedder lukkeloven, og at der er nogle partier herinde, som er uenige i den lov, og det er da også i orden. Derved vil man selvfølgelig prøve at gennemhulle den og omgå den ved at anbefale Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at den giver en dispensation. Det er da også fint.

Men så er det det, det handler om, og åbenbart også det, nogle af socialdemokraterne går ind for. For jeg forstår på Mona Heiberg, at hver fugl synger med sit næb i denne sag. Det bliver spændende at se. Det blev sagt, at der pludselig var indført demokrati i Socialdemokratiet ... (*Afbrydelser*). O.k., der gik jeg for langt, så har jeg misforstået noget, jeg trækker det helt tilbage – der er ikke indført demokrati.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nej men det gælder også i Enhedslisten omkring Grand Prixet, forstår vi.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Der eksisterer en lukkelov, men der eksisterer også en dispensationsmulighed.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak. Således oplyst kan vi skride til afstemning.

Kultur- og Fritidsudvalgets beslutning om, at det anbefales Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at der meddeles Københavns City Centers medlemmer dispensation som ansøgt, blev godkendt med 32 stemmer imod 19.

For stemte: A med undtagelse af 3 medlemmer (Winnie Berndtson, Finn Rudaizky og Manja Sand), V, O, C, B, P og D.

Imod stemte: 3 medlemmer af A (Winnie Berndtson, Finn Rudaizky og Manja Sand), F, Ø, L og U.

=====

30) BR 120/01. Fonden Kulturfabrikken

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Indstilling om udpegning af ét medlem til bestyrelsen for Fonden Kulturfabrikken for perioden 1. januar til 31. december 2001, samt at der meddeles afslag på ansøgning om ekstraordinært tilskud på 0,9 mill. kr.

(Kultur- og Fritidsudvalget) (Standsningsret)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal for god ordens skyld præcisere, at da forslaget i Kultur- og Fritidsudvalget om at yde ekstraordinært tilskud bortfaldt, er det indstillingens 2. »at«, altså forvaltningens indstilling, der er afstemningstemaet. Jeg går ud fra, at en repræsentant for et af de partier, der ønskede anvendt standsningsretten, ønsker ordet.

Finn Rudaizky (A): (*Mikrofonen afbrudt*) ... standsningsretten også fra Socialdemokratiet i denne sag er ønsket, så er anledningen ikke kun spørgsmålet om en ekstraordinær bevilling på de 900.000 kr., som vi i Socialdemokratiet bestemt kan gå ind for. Men det er fra vores side også en meget tydelig markering af, at vi ikke alene ønsker, at det er finkulturen, hr. Thustrup Hansen, der skal støttes, men vi lægger megen vægt på, at også kunstnere, i dette tilfælde billedkunstnerne, som er på vej frem, selvfølgelig skal have rimelige vilkår og værksteder i København. De ikke-professionelle kunstnere er efter vores opfattelse også værd at støtte.

Kulturfabrikken og Københavns Kommune tog i fællesskab for et års tid siden stilling til, at Kulturfabrikken skulle fortsætte og altså ikke lukkes, hvad f.eks. De Konservative, herunder kulturborgmesteren, og Venstre ønskede. Det har de for øvrigt ønsket i mange år. Man kan jo sige, at heldigvis har de ikke haft magt, som de har agt.

En fortsættelse af Kulturfabrikken har i hvert fald til dato medført, at de 25 værksteder, der oprindeligt var på fabrikken, nu er blevet til 50 værksteder, hvis man ikke er klar over det. Der er 50 kunstnere, og der er for øvrigt mange billedkunstnere, som står på venteliste til at få en værkstedsplads.

I Socialdemokratiet er vi meget overbevist om, at Kulturfabrikken i sin nye konstruktion foreløbig på i hvert fald det kunstneriske område har vist sin berettigelse. Derfor støtter vi ikke alene bevillingen, men vi støtter også og vil gerne bakke op omkring de gode aktiviteter, der foregår på Kulturfabrikken.

Leslie Arentoft (V): Socialdemokratiet har jo tidligere tilkendegivet, at principielt mener de, at Kulturfabrikken bør kunne fungere som en indtægtsdækket virksomhed. Det er der jo fornuft i, al den stund Kulturfabrikken kun er én institution ud af måske flere hundrede, vi har i Københavns Kommune, hvor kunstnere slår sig sammen for at dele en huslejudgift.

Al respekt for den beslutning, og den mener jeg er rigtig, og den støttede Venstre også. Så vi fandt ud af i fællesskab, at de 2,6 mill. kr., vi gav i tilskud til de her udvalgte folk, som vi ikke engang selv havde mulighed for at udvælge, men som der sad en bestyrelse og inviterede ind til, at de skulle lære fremover at klare sig for egne midler.

Så langt, så godt. Så sker det jo hverken værre eller bedre, end at de finder ud af, at det kan de ikke helt klare, og så kommer vi og giver dem 1,2 mill. kr. til at redde sig gennem skærene. Men der blev også dengang fra Socialdemokratiets side gjort opmærksom på, at det her er et overgangsbetøb, det er en mellemfasesituation.

Så langt, så godt, igen. Nu kommer de igen og beder om yderligere 1 mill. kr., fordi de stadig væk ikke har fået omstillet sig. Jeg må stille Socialdemokratiet det spørgsmål: Hvornår mener I, at Kulturfabrikken er en indtægtsdækket virksomhed? Hvornår skal vi holde op med at støtte denne ene organisation? Fordi hvis vi skal støtte dem, så er der så mange andre, vi kunne støtte ude i byen. Det skulle jeg hilse og sige fra min kæreste, som selv er med i sådan et kooperativ af kunstnere, hvor man betaler en klat penge, og så deles man om værkstedsfaciliteter. Dem eksisterer der utroligt mange af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Hvorfor er det, at vi lige akkurat på én lokalitet i København har sagt: Jamen de skal have vores særlige begunstigelse? Hvad er logikken, forklar mig logikken, forklar mig, hvorfor I mener i princippet, at den her type virksomhed bør være indtægtsdækket virksomhed. Det vil jeg gerne have svar på.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Lad mig ligesom forsamlingens formand slå fast, at Borgerrepræsentationen kun skal tage stilling til afslaget på ansøgning om det ekstraordinære tilskud. Der var nemlig i Kultur- og Fritidsudvalget enighed om at genudpege Finn Rudaizky til medlem af bestyrelsen.

Det var der derimod mildest talt ikke om det ekstraordinære tilskud på de 900.000 kr. Her stod stemmerne 5-5, og jeg var, som det fremgår af indstillingen, blandt nejsigerne.

Jeg ved ikke, om Finn Rudaizky har glemt det, men lad mig så minde om, at Kultur- og Fritidsudvalget besluttede at ophøre med at yde driftstilskud til Kulturfabrikken med virkning fra 1. januar 2000. Det besluttede man i meget stor enighed. Men så er det rigtigt, at udvalget ikke mindre end 3 gange senere alligevel har bevilget nogle tilskud til Kulturfabrikken, og det har vel at mærke ikke været småbeløb, hvilket må være mere end rigeligt set i lyset af beslutningen om at ophøre med driftstilskud.

Det er altid svært at ændre en organisation, og det har det også været for Kulturfabrikken, da driftstilskuddet stoppede og der skulle tænkes i nye baner. Men jeg mener fortsat, det var en rigtig beslutning at ophøre med at give Kulturfabrikken et fast årligt tilskud. Den beslutning synes jeg – valg eller ikke valg – at udvalget skal stå ved og ikke gang på gang underminere ved at bevilge tilskud, når det kniber på Kulturfabrikken. Så er der nemlig ingen konsekvens i de beslutninger, politikere træffer.

De 900.000 kr., der søges om, skal anvendes til dækning af en fordyret ombygning samt dækning af et driftsunderskud. Det er præcis aktiviteter, udvalget allerede har støttet eller specifikt har meldt ud, at man ikke længere vil støtte.

Hvis der skal være konsekvens i de beslutninger, der træffes her i Borgerrepræsentationen, jamen så Borgerrepræsentationen stemme nej til endnu et ekstraordinært tilskud til Kulturfabrikken.

Karin Storgaard (O): Jamen jeg er da ganske enig i det, borgmester Thustrup Hansen siger heroppefra, for det er jo rigtigt, at efter at driftstilskuddet til Kulturfabrikken er ophørt, så er der udbetalt 3 gange. Og i alt er der udbetalt 3,2 mill. kr. Det er rimeligt mange penge, og det er inden for det sidste halvandet år, at man har bevilget de penge.

Først bevilgede man penge som engangsudgift ved overgangen til den nye Kulturfabrik, og derefter også en engangsudgift til ombygningsbevilling, og til sidst i forbindelse med budgettet her i efteråret fik de 1,2 mill. kr. til renovering af taget.

Det er også derfor Dansk Folkeparti har stemt imod forslaget om et ekstraordinært tilskud på 0,9 mill. kr. til dækning af Kulturfabrikkens underskud i år 2000. Dansk Folkeparti finder det helt urimeligt at give yderligere tilskud til Kulturfabrikken. Vi mener, der er områder, vi kan bruge pengene bedre på.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 2. runde.

Finn Rudaizky (A): Leslie Arentoft bragte en hilsen fra sin kæreste. Den skal jeg nok gengælde ved at fortælle Leslie Arentoft, at når han kommer hjem, så skal han fortælle, at der er meget stor forskel på den måde, som Leslie Arentoft og Venstre ser på kulturpolitikken, og den måde, som jeg selv og Socialdemokratiet ser på den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Det er jo ikke således, at vi laver kultur med den overordnede målsætning, at der absolut skal være tale om indtægtsdækket virksomhed, som Leslie Arentoft kalder det. De skal klare sig for egne midler. Ja, det skal de, hvis det er muligt, og det er rent faktisk også således, hr. Thustrup Hansen, at vores målsætning med hensyn til, at Kulturfabrikken skal være selvfinansierende, stadig væk gælder.

Men det, som hverken Leslie Arentoft eller borgmester Thustrup Hansen nævner her i dag, og de ved det godt, er jo det forhold, at en del af den udgift, der nu søges om her, skyldes jo simpelt hen, at man efterfølgende har fået nogle myndighedskrav, som man på det tidspunkt, hvor man lavede budgettet over ombygningen, overhovedet ikke var bekendt med, heller ikke kunne være bekendt med, og derfor naturligvis ikke kunne tage højde for det. Det er blevet lavet af folk, som ikke er på Kulturfabrikken mere, folk som er holdt op, folk som måske på det sidste tog lidt let på det, men i hvert fald ikke var klar over disse ting. Det er det, vi lægger frem her som en af de ting, der er årsagen til det.

En anden ting er, at det simpelt hen har været sådan en stor succes, at man er altså nødsaget til at lave flere aktiviteter og flere rum. Det synes jeg faktisk vi skal anskue positivt, også set i relation til de i virkeligheden for kommunen og også for kulturbudgettet relativt små beløb.

Så jeg vil gerne både med hilsen til Leslie Arentofts kæreste og til forsamlingen her på Socialdemokratiets vegne – jeg går ud fra, jeg også kan gøre det på de øvrige, der har bedt om standsningsret – stille forslag om et tilskud på 900.000 kr. til Kulturfabrikken.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil bare sige, at jeg synes da, det er et godt forslag, og jeg synes da ikke, man skal skose Socialdemokraterne for, at de er blevet fornuftigere. Vi har jo hele tiden været imod, at man overhovedet tog det her driftstilskud fra Kulturfabrikken.

Det, man skal se i øjnene, er, at de faciliteter, de aktivitetsmuligheder, der er lokalemæssigt i byen i forhold til billedkunstnere og andre, ikke er særligt gode.

En helt anden ting, der er ret væsentlig, er, at en del af de steder, vi faktisk kender, der eksisterer, er i fare faktisk for at lukke inden for ikke særlig lang tid.

Så derfor giver det faktisk mening, at kommunen som en del af selvfølgelig sin brede kulturpolitik ofrer de ganske få penge, der i øvrigt er tale om i denne forbindelse.

Men i Enhedslisten vil vi ikke afvise, at vi senere hen kommer til at have en sag om Kulturfabrikken i øvrigt på dagsordenen, fordi alle problemer er selvfølgelig ikke løst med denne sag. Vi mener bare, de skal støttes, de har evnet at lave denne her omstruktureringsproces. Der er kommet flere aktivitetsmuligheder ud af det, så der er ikke så meget at tvivle på her.

Standsningsretssagen vedrørte alene indstillingens 2. "at" ("Kultur- og Fritidsudvalget meddeler afslag på ansøgning om ekstraordinært tilskud på 0,9 mio. kr.).

Finn Rudaizky (A) stillede på vegne af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Centrumdemokraterne følgende ændringsforslag til Kultur- og Fritidsudvalgets beslutning:

"Kultur- og Fritidsudvalget yder et ekstraordinært tilskud på 0,9 mio. kr."

Ændringsforslaget blev godkendt med 29 stemmer imod 17.

For stemte: A, F, Ø, L og D.

Imod stemte: V, O, C og U.

Undlod at stemme: B.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. marts 2001**

31) BR 101/01. Strandparken I/S

Indstilling om godkendelse af vedtægtsændring for Strandparken I/S.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

32) BR 131/01. DBC og DBC medier

Indstilling om, at borgmester H. Thustrup Hansen udpeges som kandidat til bestyrelsesposterne i Dansk BiblioteksCenter A/S (DBC) og Dansk BiblioteksCenter medier A/S (DBC medier), at der udpeges en kandidat til suppleantposterne, samt at der gives fuldmagt til borgmester H. Thustrup Hansen til at deltage på Københavns Kommunes vegne på den ordinære generalforsamling i DBC og DBC medier den 8. maj 2001.
(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.**Endvidere blev Kaja Jacobsen (F) udpeget som kandidat til de 2 suppleantposter.**

33) BR 140/01. Ankenævnet for De Københavnske Huslejenævn

Indstilling om udpegning af advokat Jens Anker Hansen til medlem af Ankenævnet for De Københavnske Huslejenævn med virkning fra 1. april 2001.
(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

34) BR 142/01. Ansøgning fra Boldklubben Frem

Indstilling om at der ydes tilskud på op til 146.000 kr. til delvis renovering af et klubhus. Dækning for udgiften anvises på "bufferpuljen" (30 mill. kr. puljen).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Ole Hentzen (C): Jeg skal bare meddele, at jeg som medlem af KI's bestyrelse ser mange ansøgninger fra relevante klubber, der er i nød. Den her behandling, som kommer sådan helt sideværts ind, som ikke giver anledning til en efter min mening saglig vurdering på tværs af det københavnske klubliv, men ensidigt sådan set siger noget med, at de, der kommer til mølle på det tidspunkt, hvor der lige er lidt penge på bordet, også får dem, kan jeg ikke stemme for.

Uanset om jeg anerkender, at Boldklubben Frem trænger til at blive malet, så synes jeg, at de måske ud fra nogle andre hensyn burde have fået nogle andre til at give et tilbud, som man har kunnet bilægge denne ansøgning, frem for fra hovedaktionæren i Frem A/S. Det er altid

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

ubehageligt. Det er noget, forsamlingen selv må tage med hjem og kigge på, om man synes, at det har nogen sammenhæng hermed.

Det er Boldklubben Frem's klubhus, vi her snakker om, men Frem A/S er jo ligesom toppen af det her, og bindingerne mellem Frem A/S og Frem Boldklub synes jeg nødig skulle blive forplumret af det her, så derfor synes jeg egentlig, det er lidt ubehageligt, at der ikke er andre tilbudsgivere i denne sag.

Finn Rudaizky (A): Det er jo lidt svært at vide, hvad Ole Hentzen i virkeligheden vil med de sidste bemærkninger, han er kommet med, om han synes, det er en god idé, at der bliver givet mere til idrætten, eller han synes det, han godt ved i forvejen, at den konstruktion, der er ude i Frem, jo er så tæt forbundet, så at de tilbud eksempelvis, som jeg ikke kender til, men som jeg har hørt om, blev beskrevet, at det selvfølgelig skulle ligge langt, langt i underkanten af, hvad der normalt kan opnås på markedet.

Men Ole Hentzen og andre, der vil det, kan selvfølgelig koncentrere sig om at indhente alternative tilbud efterfølgende og få en dokumentation for, at det i virkeligheden for det malerfirma er ret mange penge, der sættes til for i det hele taget at lave det arbejde. Men det kender jeg ikke til i detaljer, det har jeg kun hørt, så det svar ville jeg bare lige nævne her, således at man også har det med inde i billedet.

Det er jo således, at vi fra Socialdemokratiets side i dag, ligesom vi gjorde i Kultur- og Fritidsudvalget, støtter bevillingen til renoveringen af Boldklubben Frem's klubhus.

For øvrigt er det måske interessant, at istandsættelsen allerede er gået i gang, og det er sket på basis af en skriftlig meddelelse fra kultur- og fritidsforvaltningen til Frem om, at pengene er bevilget.

Jeg tror faktisk, der er behov for, at Borgerrepræsentationens sekretariat – jeg har lavet en forespørgsel om det her i aften – giver os en redegørelse for, hvilke konsekvenser det har for politikerne, når der bevilges penge fra en såkaldt bufferpulje.

Det mærkelige er, at de penge, som Frem allerede har malet sit gode, gamle klubhus for, jo er indeholdt i de 30 mill. kr.s idrætspulje, hvor Borgerrepræsentationen besluttede, at Kultur- og Fritidsudvalget helt alene skulle kunne bevilge penge, uden at det skulle forelægges i Borgerrepræsentationen. Alligevel behandler vi denne sag i dag, uden at nogen af de politikere, som jeg har talt med, kan svare mig rimeligt fornuftigt på, hvorfor vi nu gør det. Men det får vi svar på.

Men det, der imidlertid er vigtigt, er jo, at idrætsklubber – det går jeg ud fra, at også Ole Hentzen går ind for – som Frem og andre lignende, der laver et stort sportsligt og socialt arbejde med ungdommen, er nogle, som vi gerne vil støtte, det er nogle, som vi gerne vil hjælpe. Jeg vil i hvert fald understrege, at det vil vi fra Socialdemokratiets side meget gerne gøre.

Vi er meget glade for den opbakning, der er blandt Borgerrepræsentationens medlemmer i de senere år til at give mere til idrætten. Det her er ganske vist ikke nogen stor sag, men det betyder meget for den klub, som jo kan skabe nogle rammer for de unge mennesker, som nu skal være i idrætten.

Derfor vil vi gerne anbefale det til Borgerrepræsentationen, og til trods for benspændet fra Ole Hentzen vil vi gerne sige, at vi synes ikke, der er nogen særlig store problemer i det her, ud over om man kan lide det eller ikke lide det.

Jens Kjær Christensen (Ø): Man må selvfølgelig give Ole Hentzen det, og det ved medlemmerne af Kultur- og Fritidsudvalget også ganske udmærket, at den eftermiddag gik det lige pludselig meget hurtigt, det sagde bum, bum, bum, bum med de her småklatbeløb. Der er også den sandhed, at de, der var kvikke, fik pludselig lidt penge i kassen i modsætning til dem, som slet ikke havde opdaget, at man kunne indsende en ansøgning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Hvad angår Frem rent konkret, må vi sige, at vi har været ude og besøge klubben i forbindelse med en turné til de store fodboldklubber her i området, og det var allerede sidste år. Vi var rundt for at besigtige også deres klubfaciliteter. Så det er ikke på den måde helt ukendte ting, der er tale om i denne forbindelse, heller ikke i forbindelse med det, vi har givet til Fremad Amager, som et andet eksempel et andet sted i byen.

Men Ole Hentzen har jo ret i det synspunkt alligevel, at man må prøve at strukturere fremover, at det ikke er sådan en tilfældighedsforretning, fordi der pludselig er en stor kage, der skal uddeles.

Det andet, Ole Hentzen er inde på, er det, der egentlig står beskrevet i »at«'et, at pengene skal bruges til at renovere klubhuset. Det kommer selvfølgelig også ungdommen til gode derude, det kommer også andre til gode. Vi formoder selvfølgelig, at det er det, pengene skal bruges til, fordi det er de oplysninger, vi har, vi har ikke andre oplysninger. Så hvis pengene skal bruges til noget helt andet, mener jeg, at de, der måtte have den viden, må lægge den frem heroppe.

Jeg kan godt se sammenfaldet, uden at nævne her for åben skærm, i malerarbejde og relationer osv., det kan jeg da godt se, spørgsmålet, om det i sig selv er det kriminelle i denne forbindelse, hvis man altså forudsætter – og det mener jeg er det, der er udgangspunktet – at pengene skulle bruges til en reovering, og det er de regninger, der skal betales. Pengene skal ikke anvendes til at lukke et andet hul et eller andet sted inden for firmaregnskabet.

Så derfor vil jeg gerne have, at Ole Hentzen – jeg har set, han har tegnet sig på til 2. runde – delagtiggør os andre i den viden, så vi dog kan blive klogere, for den oplysning har vi i hvert fald ikke siddet inde med.

Kaja Jacobsen (F): I SF støtter vi, at sagen bliver gennemført i aften, fordi man for et relativt lille beløb får en forbedring, som er til at have med at gøre for de mennesker, der færdes ude i Frem.

Men vi vil også gerne bede om, at vores forvaltning finder ud af, om der er noget som helst fiddelifut, om der er noget som helst i det, som Ole Hentzen rejser, i den videre sagsbehandling. Det synes jeg er rimeligt at få opklaret. Det er det.

Karin Storgaard (O): I København har vi jo mange idrætsanlæg, som er dårligt vedligeholdt, og det er jo så rart at høre Socialdemokraterne udtale, at de nu vil vedligeholde vores idrætsfaciliteter, klubhuse osv. Det er ikke det, vi har været vant til før. Man har bygget nyt, det er også fint, men der skal altså også sættes nogle penge af til at renovere.

Men så vil jeg gerne sige, at når man nu undrer sig over, at Dansk Folkeparti har lavet en protokolbemærkning, så er det jo ikke, fordi vi ikke vil støtte idrætten, det vil vi meget gerne. Men vi har noget imod den fremgangsmåde, der foregik på udvalgmødet. Vi har ikke noget imod Boldklubben Frem. Tværtimod synes vi, det er i orden, at de får nogle penge. Men vi har noget imod, at man pludselig finder ud af, at de 3 klubber, der er på dagsordenen lige tilfældigt den dag, så bliver dem, der får de penge, som vi ikke bruger til musikarrangementet nede på Rådhuspladsen. Det synes jeg er under al kritik.

Jeg synes, det havde været rigtigst, at man havde lavet et nyt udvalgmøde, hvor man så havde sat de forskellige emner op, fordi der er jo mange steder i byen, der er mange klubber, som ønsker tilskud, og de har ikke fået en chance for at være med i opløbet. Jens Kjær sagde noget om, at de, der var kvikke, havde fået. Ja, jeg ved sgu ikke ... undskyld, man må ikke bande, men jeg ved ikke, om det er rigtigt, at de, der er kvikke i den forbindelse, at de lige tilfældigvis har ansøgningerne inde den dag, skal have pengene, og at de andre ikke får noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

I efteråret var vi ude og se på en hel masse, eller i hvert fald flere idrætsklubber, som alle sammen ønskede at få tilskud til netop deres klub, og så går vi alligevel hen og uden videre bevilger bare til de 3, der er på den dag.

Det synes Dansk Folkeparti er en dårlig måde at gøre tingene på. Vi vil selvfølgelig gerne bevilge pengene, men vi vil gerne have protokolbemærkningen fra udvalget med. Jeg skal nok lade være at læse den op, den står i indstillingen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den bliver naturligvis føjet til.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Lad mig straks indlede med at anbefale, at endnu et projekt fra 30 mill. kr.s. puljen til forbedring af kommunens kultur- og idrætsfaciliteter støttes, nemlig renovering af Boldklubben Frem's klubhus for de 146.000 kr.

Det er rigtigt, som det blev nævnt af, jeg tror, det var Jens Kjær Christensen, at den 13. november sidste år var Kultur- og Fritidsudvalget på foreningsbesøg. Vi besøgte en stribe idrætsforeninger, og Frem var en af dem. Vi blev her opmærksom på det renoveringsproblem, man havde ved klubhuset. Derfor var vi sådan set bekendt med et påtrængende behov, da vi skulle se på ansøgningen.

Lad mig straks sige, at Frem har ved en fejltagelse allerede fået et bevillingsbrev på baggrund af beslutningen i Kultur- og Fritidsudvalget, da man ikke i første omgang – og »man« er altså forvaltningen – var opmærksom på, at da de 146.000 kr. var anvist af 30 mill. kr.s puljen, skulle sagen for i Borgerrepræsentationen. Frem er senere orienteret om, at beløbet først er bevilget ved en beslutning i Borgerrepræsentationen.

Der er ikke grund til at sætte nogen større undersøgelser i gang omkring det. Jeg har et papir her fra forvaltningen, der siger, at dette var en svips.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ekstern, uvildig ...? Det er 2. runde.

Ole Hentzen (C): Jeg ved godt, at Finn Rudaizky har prøvet at finde en platform, hvor han kan markedsføre sig som den store idrætselsker og den store idrætsbeskytter her i landet, ikke mindst hvis der er huller i banerne og bruserne ligesom er kalket til og lignende. Det er virkelig det, der rykker for idrætslivet her.

Nu har han så i denne sag selvfølgelig syntes, at nu skulle Frem promoveres voldsomt. Lad mig starte med at sige, at Boldklubben Frem gør et glimrende stykke arbejde i Valby. Det gør Fremad Valby også, selv om Boldklubben Frem A/S nægtede, at Fremad Valby overhovedet skulle have lov til at eksistere i Valby, fordi der var kun Frem A/S og Frem. Men det lykkedes dog på tværs af Finn Rudaizkys ønsker, at et flertal i Borgerrepræsentationen syntes, at der var andre i denne verden, der burde eksistere i Valby, ud over Frem A/S og Boldklubben Frem. Men de gør et godt stykke arbejde begge to.

Men de nære forbindelser til Frem er kendte også herinde, så dem behøver vi ikke at skjule, Finn Rudaizky. Det er helt fint, jeg synes, det er helt legitimt, at man er medlem, og at ens arbejdsgiver er hovedsponsor og alt det andet, det er helt fint, det synes jeg er fremragende, og sidder i bestyrelsen, det er flot.

Hvad jeg siger her fra talerstolen, er, at jeg synes, det er forkert, at man på et tilfældigt møde tager lige denne klub ud og giver 146.000 kr., hvor arbejdet er beskrevet som værende 146.000 kr. fra en af hovedaktionærerne i Frem A/S. Det er jo offentligt kendt, at der er dette spil mellem en økonomisk dårligt fungerende klub, Frem, og et A/S, der ligesom har nogle penge.

Derfor ville det være rart, hvis der havde været en anden økonomisk sammenhæng i dette tilbud end det, der ligger beskrevet her, for umiddelbart er det ikke tilfredsstillende for mig, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

rejser for mange spørgsmål, og det kan rejse for mange spørgsmål om, hvad det er for økonomiske sammenhænge, der er mellem Boldklubben Frem og Frem A/S.

Jeg ser, at et af medlemmerne af Klub Danmarks Hallen jo også sidder og lytter med, og vi har begge måttet sande, at der har været tilgodehavender til Klub Danmarks Hallen fra de 2 institutioner, jeg her har omtalt, som måtte trues med at gå til inkasso, men som endte med ikke at gå til inkasso, men som blev betalt af den samme beløbsmodtager, nemlig Frem A/S. At så boldklubben Frem i samme moment mistede sine aktier i Frem A/S, ja, det hører med til deres mellemværende.

Men det er ubehageligt, synes jeg, for Borgerrepræsentationen at skulle støtte en klub, som sikkert gør et godt stykke arbejde, uden at have sammenligningen med alle de øvrige klubber, som gør et godt stykke arbejde, og hvor beløb, hvis de var kommet op til sammenligning, måske var faldet et andet sted.

Det er min pointe, og det er den, jeg har gentaget her, og det er den, jeg står ved. Det er derfor, jeg som person og medlem af KI's bestyrelse ikke kan stemme for denne bevilling, men afholder mig fra at stemme.

Jens Kjær Christensen (Ø): Hvad Ole Hentzens indvendinger angående hurtigheden, og pludselig er der mange penge i kassen og ja ja hopsa, hopsa, over stok og sten, det har jeg sagt, det er jeg fuldkommen enig i, men det er til fremtiden.

Der er truffet en beslutning, og der er muligvis blevet begået en fejl, forstår jeg på det hele. Det er i hvert fald noget, der er lidt diskutabelt, hvis der faktisk er sendt en meddelelse ud til boldklubben om, at der er bevilget nogle penge. Hvis sammenhængen er den, som Finn Rudai-zky lægger frem, at så har man iværksat arbejdet. Om man er færdig eller ej, ved jeg ikke engang noget om – jeg siger: Hvis dette er sammenhængen.

Jeg spurgte i første omgang, om der var problemer med denne bevilling, at den slet ikke skulle bruges til dette formål, som beskrevet er. Jeg har ikke fået nogen indikationer på, at pengene ikke skal bruges til det, så jeg formoder, at forvaltningen selvfølgelig vil sikre i den egentlige udførelse af denne beslutning, som bliver foretaget om ikke længe, at pengene faktisk anvendes til det ansøgte og til det beskrevne.

Så er der en diskussion tilbage omkring selvfølgelig at undgå sådan nogle smuttere, at man begynder at sende breve ud. Jeg har nemlig også godt set et eller andet stykke papir i et eller andet lokalblad. Jeg tænkte også: Hvad pokker er det for noget, det er jo slet ikke vedtaget endnu? Men det er altså forvaltningen selv, der har meddelt ud til klubben og dermed vel i en eller anden udstrækning givet dem den overvejelse, at de kunne være i god tro, så derfor var det bare med at klø på, for det var et enigt Kultur- og Fritidsudvalg.

I denne konkrete sag synes jeg ikke, man skal lave mere ud af det, end at det klart ligger som forudsætning, at forvaltningen med vores jastemmer sikrer, at pengene bruges til det, der er beskrevet.

Og så mener jeg, at diskussionen selvfølgelig giver anledning til, at vi ikke fremover klatter penge ud, uden at der har været mulighed for alle typer af aktiviteter og klubber i at have budt ind på ledige midler.

Det må dog tilføjes, at enhver klub hele året rundt faktisk kan henvende sig til Kultur- og Fritidsudvalget og få en sag på dagsordenen, og sådan er det altså også. Det kender vi jo også fra andre udvalg, at der er nogle, der hele tiden kan. Det er altså en reel og legal mulighed. Det kan udvalget gøre ved, hvad de vil. Jeg mener nok også i den organiserede idrætsverden, at man kan dette, må være bekendt langt ud i alle specialforbundene allerede i dag. Det er bestemt ikke hver gang der kommer en sådan ansøgning, kan jeg vist roligt afsløre, at man så bare får penge. Sådan fungerer det jo heller ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Det var den store udlodning, kan man sige, de små klubforslag om forbedring af huse kom ind her. Det må vel siges, at den kritik, som lyder fra Ole Hentzen, har den substans i sig, at den slags midler også bør prioriteres i en sammenhæng. Det kan godt være, at der er nogle udvalgsmedlemmer, der mener, at de har gjort det, men det var ikke sådan, det fandt sted. Så den har vi dog fået til at arbejde videre med.

Men jeg har ikke fået nogen substantielle indvendinger mod, at man kører denne bevilling igennem nu.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det gælder ved denne bevilling, som det gælder ved alle andre bevillinger, at de skal bruges til det, de er bevilget til. Så enkelt er det i virkeligheden.

Finn Rudaizky (A): Jeg synes, at det var en grov undervurdering af de øvrige medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget, når Ole Hentzen mener, at det er mig, der har skaffet Frem den bevilling. Så ved Ole Hentzen slet ikke, hvordan det foregår i Kultur- og Fritidsudvalget. Man ved faktisk ikke, hvordan tingene ender, før man sidder ved bordet. Så der tror jeg, at Ole Hentzen skal snakke lidt med Thustrup Hansen, som sikkert kan bekræfte det, som jeg siger i denne anledning.

Men på en eller anden måde må det jo have gjort indtryk, når Ole Hentzen gerne vil ligesom lave en slags valgaften ud af ved komme med ord som »platform«, »huller i banerne« og »brusere, der ikke duer«. Men jeg konstaterer bare, at det har altså gjort et vist indtryk på Ole Hentzen, siden han nu husker alle de ting, som er påpeget, og som ikke har været særlig gode for idrætsudøverne.

Men det er jo så godt, at Ole Hentzen sidder i KI og er med til at ændre på de ting, som der i mange år ikke er blevet gjort noget ved, og det skal Ole Hentzen have meget tak for. Jeg ved, han nu er begyndt at støtte de ting, så det er fint; han har også siddet der i mange år.

Jeg vil da ikke lægge skjul på, at det har man da lov til, vi som er medlem af forskellige klubber. Jeg er medlem af Boldklubben Frem, men jeg er ikke inhabil i den henseende.

Men når jeg egentlig er gået herop nu, så er det ikke for at fortsætte i Ole Hentzens valgformstema, så er det faktisk én ting, som var meget kedelig, som Ole Hentzen nævnte. Også af hensyn til, at der sidder en hel Borgerrepræsentation, og der bliver jo trods alt taget referat, osv., osv., så vil jeg bare have lov til at fortælle, at Ole Hentzens påstand om, at min arbejdsgiver er hovedsponsor for Frem, er det rene, pure opspind fra Ole Hentzens side og kun et udtryk for, at han ønsker at mistænkeliggøre noget, der ikke er sandt.

Hvis man endelig vil høre, hvem min arbejdsgiver er hovedsponsor for, så kan jeg godt fortælle, så er det i hvert fald ikke Frem, tværtimod. Han er sponsor for FCK, og det vil sikkert glæde rigtig mange i denne forsamling, men han har aldrig nogen sinde mig bekendt givet en krone til Frem.

Jeg synes faktisk, at det var en temmelig underlødige bemærkning at hive denne her debat ned på det niveau. Så jeg går ud fra, at Ole Hentzen kommer med en eller anden tilkendegivelse.

Karin Storgaard (O): Det er bare en kort bemærkning. Som Jens Kjær nævner, så kan klubberne henvende sig året rundt. Jamen det kan da godt være, at de kan det, men jeg er da bange for, at klubberne ikke er klar over det, og det må vi så se at få en ordning på, så de er klar over, at de kan henvende sig året rundt.

Så vil jeg sige til Finn Rudaizky, når Finn Rudaizky står her og siger, at man ikke ved, hvordan det ender i Kultur- og Fritidsudvalget, at det vel er en sandhed med modifikationer. Jeg husker noget om en sag med Røde Kro Teater og Rock Amager.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Men det, jeg oprindeligt gik herop for at sige, var, at Dansk Folkeparti undlader at stemme i denne sag.

Ole Hentzen (C): Jeg skal da gerne beklage over for forsamlingen, at jeg har udtrykt, at Finn Rudaizkys arbejdsgiver er hovedsponsor for Frem. Den beklagelse vil jeg gerne komme med. Der er jo, som man nu har forstået på Finn Rudaizky, overhovedet ingen forbindelser derimellem, og det tager jeg selvfølgelig som god tro. Tak for det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Men der ingen tvivl om, at Frem ville være glade for det.

Kultur- og Fritidsudvalgets indstilling blev godkendt med 43 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, C med undtagelse af 2 medlemmer (Grete Henius og Ole Hentzen), B, L, D og U.

Undlod at stemme: O og 2 medlemmer af C (Grete Henius og Ole Hentzen).

Karin Storgaard (O) ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Dansk Folkeparti vil gerne støtte vedligeholdelse af idrætsfaciliteter i København men mener, at proceduren i denne sag er forkert og har derfor undladt at stemme. Der er flere klubber m. m., der har ønske om tilskud, men som ikke har en chance for at være med i denne beslutning, som udelukkende tilgodeser de 3 klubber, der tilfældigt er på dagsordenen til mødet den 22. februar 2001 og indstillet til afslag."

=====

35) BR 134/01. Ombygning af Heibergskolen

Indstilling om kapitalbevilling på 6.285.000 kr. til ombygning af Randersgade 10 i forbindelse med midlertidig genhusning af 6 klasser og udvidelse af eksisterende midlertidig fritidsordning fra 4 til 8 grupper.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

36) BR 138/01. Midlertidig skole på Sjællandsgades Skole

Indstilling om kapitalbevilling på i alt 4.950.000 kr. til indretning af midlertidig skole og fritidshjem til 40 elever med gennemgribende udviklingsforstyrrelser på Sjællandsgades Skole.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

37) BR 133/01. Ungdomsklub i Heimdalsgade 39

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Indstilling om kapitalbevilling på 3.174.000 kr. til indretning af ungdomsklub i Heimdalsgade 39.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

38) BR 132/01. Indretning af to fritidshjem

Indstilling om kapitalbevilling på 170.890 kr. til indretning af et opholdsrum i fritidshjemmet Saxoly, samt at der gives kapitalbevilling på 1.100.000 kr. til etablering af juniorklub og udvidelse af eksisterende fritidshjem i Ungdomshuset Thomas P. Hejle.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

39) BR 98/01. Deltagerbetaling på voksenuddannelse

Indstilling om, at deltagerbetalingen for selvstuderende fastsættes til 200 kr. pr. fag på almen voksenuddannelse og 300 kr. pr. fag på studieforberedende enkeltfagsundervisning (hf).

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: I denne her sag kan man sige, at en konsekvens af finanslovsaftalen og en af Enhedslistens sager i den er, at man får sænket gebyret på de enkeltfag, som man betaler for. Men principielt mener vi, at det bør være gratis at deltage i undervisning og ikke mindst på dette niveau. Så derfor stiller SF og Enhedslisten forslag om, at deltagerbetalingen på fagene ophæves.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Det er lige værd at lægge mærke til, hvor hurtigt en række sager egentlig kan gå. Vi har åbenbart et udvalg, som forstår at lave udvalgsbehandlingen der, hvor den rigtig hører hjemme.

Så det her skal bare være ganske kort. Vi har også et princip om, at uddannelse skal være gratis. Det her et godt nok et skridt i den rigtige retning, men det er ikke stort nok. På et tidspunkt, hvor man også taler om det store efteruddannelsesbehov, synes vi også, at det er fuldstændig vanvittigt at tage penge for det.

Og sidst, men ikke mindst, har vi i udvalget diskuteret, hvordan denne her ordning er bureaukratisk, for så vidt man kan få sine penge tilbage, hvis man tager en fuld, og så bliver det i det hele taget noget rod.

Men altså borgmester Per Bregengaard har afleveret et ændringsforslag fra begge partier.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kunne man jo have stillet i udvalget, hvis man havde gjort udvalgsarbejdet færdigt, kan vi sige. Men jeg forstår, at det er man ikke blevet færdig med, og derfor føler man trang til at afsløre det her i salen.

Hanne Nielsen (A): Jeg må jo sige, at der kom overborgmesteren mig i forkøbet, fordi jeg er da helt enig i, at det er jo tankevækkende, at det forslag først kommer på bordet i aften. Indstillingen fra udvalget var jo ellers enig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Men egentlig er det jo et meget sympatisk forslag, og vi ville egentlig gerne støtte det. Det gør vi ikke af den grund, at vi synes, det er vigtigt, at vi ... forvaltningen har jo gjort sig stor umage med at have forhandlinger med amtet og med Frederiksberg Kommune om, at vi har ens takster for at sikre, at vi ikke flytter rundt på eleverne i uhensigtsmæssig grad. Så af den årsag fastholder vi udvalgets indstilling.

Bente Frost (V): Jeg skal ikke tilføje meget til det, fru Hanne Nielsen har sagt heroppefra. Jeg er lige så overrasket over forslaget, som hun er. Men Venstre vil i hvert fald ikke stemme for forslaget og kan da tilføje til de argumenter, der kom fra fru Hanne Nielsen, at kommunen faktisk allerede har betalt pengene, fordi det er en del af DUT-systemet.

Charlotte Wieth - Klitgaard (F) og Per Bregengaard (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

"Deltagerbetalingen på fagene ophæves."

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, O, C, D og U.

Herefter blev indstillingen godkendt.

=====

40) BR 122/01. Forsøgsperioden for tre enkeltfagskurser

Indstilling om, at forsøgsperioden vedrørende samarbejdet mellem HFC-Efterslægten, Vesterbro Enkeltfags-hf og VUC-København forlænges, indtil der er fundet en permanent ordning for strukturen for voksenundervisningen i København.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

41) BR 100/01. Flytning af Fritidsklubben Teaterbutikken

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på i alt 1.704.000 kr. til de afsluttende bygningsarbejder i bygning 69 i Brune Kødby.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

42) BR 136/01. Styrelsesvedtægten for folkeskolen

Indstilling om, at nyt bilag III til Vedtægt for styrelse af Folkeskolen under Uddannelses- og Ungdomsudvalget godkendes.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Indstillingen blev godkendt.

=====

43) BR 109/01. Budget 2001 - Overførsel til 2002

Indstilling om tilsagn om overførsel fra 2001 til 2002 af 3,5 mill. kr. vedrørende udvikling af samarbejde mellem skole og fritidshjem.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

44) BR 123/01. Det Centrale Udvalg om specialundervisning

Indstilling om, at Københavns Kommune udpeger vicedirektør i Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, Benny Blak, som Københavns og Frederiksberg Kommuner fælles medlem i Det Centrale Udvalg vedrørende specialundervisning, og at kontorchef Lise Poulsen udpeges som ligestillingsalternativ.

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Borgmester **Per Bregengaard**: Nu er der jo nogle, der mener, at vi ikke er færdige med udvalgsbehandlingen, men denne sag har faktisk ikke været udvalgsbehandlet, hvis medlemmerne ellers havde læst teksten ordentligt. Det er en forvaltningsindstilling.

Det, der jo er faldet Socialdemokratiet og SF og Enhedslisten for brystet, er ligesom den ligestillingsholdning, der kommer til udtryk ved, at forvaltningen indstiller, at man udpeger vicedirektør i Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, Benny Blak, og så foreslår man, at kontorchef Lise Poulsen udpeges som et ligestillingsalternativ.

Det mener vi ikke er god skik og brug. Det er måske heller ikke i overensstemmelse med loven. Så derfor foreslår vi, at formuleringen ændres til, at Københavns Kommune udpeger vicedirektør Benny Blak og kontorchef Lise Poulsen som Københavns og Frederiksbergs osv. vedrørende specialundervisningen – punktum. Det er nøjagtig den samme formulering, som bliver brugt af økonomiforvaltningen i indstillingen om ATP, og vi mener, at sådan bør indstillingen lyde.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om der er bemærkninger til sagen på baggrund af det ændringsforslag, der er stillet? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Sagen vil – med en ny indstilling – på ny blive forelagt i Borgerrepræsentationens møde den 26. april 2001.

=====

45) BR 139/01. Center for Specialundervisning for Voksne

Indstilling om udpegning af 2 medlemmer til bestyrelsen for Center for Specialundervisning for Voksne for perioden fra den 1. april 2001 og indtil den 31. december 2001, samt udpegning af 2 stedfortrædere for medlemmerne for samme periode.

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Efter indstilling fra den "lille" valggruppe udpegede Borgerrepræsentationen som det ene medlem og suppleanten for denne henholdsvis Karin Storgard (O) og Bente Frost (V).

Overborgmesteren fik bemyndigelse til fra den "store" valggruppe at modtage navnene på det andet medlem og suppleanten for denne.

=====

46) BR 114/01. Tomme pladser på Amagerbro

Indstilling om, at driftsoverenskomsten med børnehaven Thorshavnsgade 28 opsiges, samt at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen iværksætter de i indstillingen nævnte tiltag til nedbringelse af tomme pladser på Amagerbro.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Hellen Hedemann (F): Jeg tror ikke, det er nogen overraskelse for nogen her i salen, at det ikke er specielt nemt at finde ledige byggegrunde i Københavns Kommune til opførelse af daginstitutioner. Det er i hvert fald den besked, som Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget får af forvaltningen, og det tror jeg også godt, man kan gå ud fra, når man ser, hvor mange penge der stadig væk er på anlægskontoen. Så vi går helt ud fra, at det er sandt.

Derfor virker det også umiddelbart mærkværdigt, at forvaltningen kommer med et forslag til nedlæggelse af en daginstitution. Institutionen ligger på Bryggen, og det er en lille institution, der er normeret til 20 børn. I indstillingen skriver forvaltningen, at søgningen til institutionen har været vigende. I år 2000 var der i gennemsnit lidt over 6 tomme pladser, hvilket svarer til en belægningsprocent på 70. Videre skriver forvaltningen, at institutionen ligger på 1. sal, og at institutionen ikke har nogen legeplads.

Det er sådan set ikke så mærkeligt, at belægningsprocenten kun har været 70 i 2000, for allerede i maj måned stoppede forvaltningen med at henvise børn til Græshoppen. Og som følge deraf er det jo nemt at sige, at der ikke er søgning til en institution. Jeg mener, det giver jo sig selv.

Med hensyn til de fysiske rammer har jeg altså ved selvsyn konstateret, at Græshoppen ligger på den nederste etage. Det er det, vi andre kalder stueetagen. Og om end det er en lille legeplads, så er der dog en legeplads, og så er der meget kort vej hen til en spejderhytte, som Græshoppen benytter sig meget af.

At den er slidt, kan der ikke være to meninger om, men hvis Borgerrepræsentationen skulle lukke alt, hvad der var slidt i Københavns Kommune, så ville der altså ikke være ret meget tilbage ... (*Afbrydelse*). Ja, ja, men vi har dog lige fået nye stole, Søren Pind.

O.k., jeg medgiver, at der er mange tomme pladser på Amagerbro, men det er SF's opfattelse, at Græshoppen med fordel kan indrettes som institution for en lille gruppe, om så man kan kalde dem sårbare børn, der vil profitere af at være i en lille institution i et trygt miljø, hvor alle kender hinanden, og hvor man ser de samme pædagoger hver dag. Det er jo ikke forbudt at komme nogle penge i en institution.

I øvrigt er der mange andre børn end sårbare børn, der vil trives godt i en mindre institution. I øjeblikket ser vi en tendens til, at der bygges megainstitutioner med plads til 80-100 børn, og det er altså ikke alle børn, der synes, det er så sjovt at være én blandt mange.

Derfor kan SF ikke stemme for indstillingens 1. »at«, så vi kræver delt afstemning i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg vil gerne supplere de oplysninger, som Hellen Hedemann kommer med. Fordi i selve diskussionen i udvalget fik vi også yderligere oplysninger om, hvordan det så ud med denne belægningsstatistik. Hellen Hedemann var jo så desværre ikke til stede, men så vil jeg da gerne oplyse det både for hende og for andre.

Der var pr. 1. februar 2000 indskrevet 7 børn. De 2 af de børn går formentlig i fritidshjem til sommer. Så er vi nede på 5 børn. Det synes jeg er dyrt, når der samlet set i hele pladsanvisningsdistriktet er 90 ledige pladser.

Vi var jo nogle stykker fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, som i går var til børnefamiliehøring i Øksnehallen, og hvor det meget tydeligt kom frem, at forældrene vil have lov til at bestemme, hvad det er for en institution, deres barn skal gå i.

Så hvis man kigger på belægningsprocenten og læser de oplysninger, der er, om, hvorfor den har været helt oppe på 80 og 68 pct., så hænger det bl.a. sammen med, at Københavns Kommune i en periode tilbød, at de flygtningebørn, som boede midlertidigt på hotel på Islands Brygge, kom derned for at få et dagtilbud, ikke for, ja undskyld udtrykket, at vimse rundt eller tosse rundt på et hotel, som ikke er beregnet til småbørn. Det var for at give de børn en god oplevelse af at komme til Danmark, og derfor blev denne her institution brugt.

Nu står vi i en situation med som sagt 90 pladser i lokalområdet, som ikke er besat, fordi der er ganske mange københavnere, der ikke ønsker at tage over broerne. Det er vi jo nogle, der ikke kan forstå, men sådan er det. Vi har oven i købet prøvet i forbindelse med de ledige pladser at sige til samtlige: Jamen I kan få plads væsentligt tidligere, hvis I vil tage til Amagerbro Pladsanvisningsdistrikt; der har vi pladser.

Derfor er der for mig at se ingen fremtid for denne her institution. Lokalerne kan måske bruges til et eller andet, men de ligger i en høj stue, og de ligger i lejede lokaler, som Københavns Kommune ikke disponerer over.

Så derfor synes jeg, det er en ganske fornuftig beslutning. Det er aldrig nemt, men jeg synes, det er vanskeligt at sige, at når vi når til sommer, så er der 5 børn tilbage i en institution, når vi også har tomme pladser andre steder. Derfor skal de her børn og deres forældre og for den sags skyld også medarbejderne behandles godt, og der skal lyttes til deres ønsker om, hvordan de skal komme videre et andet sted hen. Men jeg synes, det er for dyrt at have en hel institution åben til 5 børn.

Som sagt, det er meget, meget tydeligt, især oven på den børnefamiliehøring, som var i går, at vi er nødt til at følge forældrenes ønsker. Det er deres børn og deres guldklumper, det kom også meget tydeligt frem, og hvis ikke de ønsker det frivilligt, så synes jeg ikke, vi skal tvinge dem for at fastholde en børnehave, som der ikke er søgning til.

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 15.

For stemte: A, 1 medlem af F (Marlene Krogh), Ø, O med undtagelse af 1 medlem (Birthe Nødgaard), C, B og U.

Imod stemte: V, F med undtagelse af 1 medlem (Marlene Krogh), L og D.

Undlod at stemme: 1 medlem af O (Birthe Nødgaard).

=====

47) BR 99/01. Voksne med særlige behov m.fl.

Indstilling om, at der gives de i indstillingens afsnit: ØKONOMI anførte tekniske tillægsbevillinger til budgetområde 4, Voksne med særlige behov, budgetområde 5, Stofafhængige og budgetområde 6 Handicappede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

48) BR 117/01. Medlemsforslag som følge af ARTE-sagen

(Stillet af Lars Rimfalk Jensen (B)):

Borgerrepræsentationen tager - med baggrund i den nye ARTE - ordning, hvor kun de ti store teatre indgår i sæsonmagasinet/nytegningsmagasinet - et eller flere af de i medlemsforslaget anførte initiativer.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg skal anmode om en direkte henvisning til Kultur- og Fritidsudvalget.

På forslag af H. Thustrup Hansen (C) blev medlemsforslaget - uden forudgående forhandling - henvist til Kultur- og Fritidsudvalget.

=====

49) BR 113/01. Medlemsforslag om eliteidræt

(Stillet af Mona Heiberg, Lars Engberg og Finn Rudaizky (alle A)):

Det pålægges Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget i fællesskab at udarbejde en redegørelse om eliteidræt i Københavns Kommune, som forelægges Borgerrepræsentationen.

Mona Heiberg (A): Vi ønsker sagen henvist til Kultur- og Fritidsudvalget.

På forslag af Mona Heiberg (A) blev medlemsforslaget - uden forudgående forhandling - henvist til Kultur- og Fritidsudvalget.

=====

50) BR 141/01. Medlemsforslag om Comet-sagen

(Stillet af Lars Hutters (L)):

Borgerrepræsentationen retter kritik af, at det ikke har været muligt at få rejst anklage mod Comet på grund af forældelse.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters. Der står, at det er en kort bemærkning.

Lars Hutters (L): En kort bemærkning, som overborgmesteren siger. Anledningen til, at jeg har bragt den op i Borgerrepræsentationen, er, at jeg synes, det er meget vanskeligt for Københavns Kommune med sine miljømyndigheder at leve med, at når man ganske klart overtræder de bestemmelser, som vi har givet, kan Københavns Kommune efterfølgende rent faktisk ikke gøre noget ved det, fordi tiden ved politiet er så lang, så der overskrides en forældelsesfrist. Det mener jeg, at Borgerrepræsentationen må markere, ved at udtrykke en kritik af en så lang sagsbehandling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg må sige, at jeg har meget svært ved at se, hvad det er vi kan gøre mere i denne sag, fordi i hele sagsforløbet har vores holdning været klar:

Der blev stillet miljøkrav til Comet om, at de skulle bygningsregistrere nogle ejendomme på Islands Brygge. Det gjorde de ikke, og efter en debat her i Borgerrepræsentationen meldte vi dem til politiet. Det blev så rejst ved statsadvokaten, og sagen faldt dér på grund af forældelse. Der var gået 2 år. Det var vi i Miljø- og Forsyningsudvalget utilfredse med, og derfor ankede vi sagen til Rigsadvokaten, som bekræftede forældelsen.

Det syntes vi i Miljø- og Forsyningsudvalget var urimeligt, og derfor skrev vi til Miljøstyrelsen, at vi mener, at loven bør laves om, så forældelsesfristen bliver 5 år, ligesom den er i miljøbeskyttelsesloven. Vi har fra Miljøstyrelsen fået en positiv tilkendegivelse om, at man vil se på det her, når loven revideres.

Så jeg har lidt svært ved at forstå forslaget, fordi Miljø- og Forsyningsudvalget har i denne sag udtalt sig på vegne af Københavns Kommune. Der har ikke på noget tidspunkt været tvivl om vores holdning. Vi har meldt Comet til politiet, vi har rejst sagen, vi har protesteret mod, at forældelsesfristen var så kort. Vi har i hele forløbet udtalt os til pressen om, at det er vores holdning.

Så jeg synes, det vil være lidt et tomt slag i luften, hvis vi skulle – jeg ved ikke, om vi skulle gentage det, eller hvad vi skulle, men vi har i alt fald udtrykt vores klare holdning i Miljø- og Forsyningsudvalget, og i denne sag repræsenterer udvalget kommunen.

Medlemsforslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 5.

Før stemte: O og L.

Imod stemte: A, V, F, C, B, D og U.

Undlod at stemme: Ø.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så skal jeg oplyse, at Ben Haddou har meddelt, at han er blevet fejlregistreret afstemningsmæssigt og ønsker at få rettet sin stemme til »for« i sag 114/01 vedrørende tomme pladser på Amagerbro. Det bliver tilføjet protokollen.

51) BR 145/01. Medlemsforslag om retningslinier for anbringelse af unge

(Stillet af Lars Hutters (L):

Borgerrepræsentationen forstår kritikken, der bl.a. er fremkommet fra pædagoger, psykiatere og børneorganisationer, at det ikke er hensigtsmæssigt at anbringe drenge, som har udført voldtægt, blandt svage unge piger, som har været udsat for sædelighedsforbrydelser.

Borgerrepræsentationen beslutter derfor at opfordre Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til at drøfte retningslinierne for anbringelse af unge og herunder alternative placeringer.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har talt med Lars Hutters og har forstået på Lars Hutters, at han foreslår sagen direkte henvist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget efter reglerne i forretningsordenen herom, og udvalget vil så tilkalde interesserede medlemmer af forsamlingen blandt de partier, der ikke er udvalgsberettiget, til at overvære den generelle drøftelse af anbringelsespolitikken. Såfremt man er interesseret i at overvære udvalgsbehandlingen, så kan man rette henvendelse herom til familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

På forslag af Lars Hutters (L) blev medlemsforslaget - uden forudgående forhandling - henvist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

52) BR 135/01. Medlemsforespørgsel om detailhandel

(Stillet af Mikkel Warming (Ø)):

Hvad kan overborgmesteren oplyse om Naturklagenævnets underkendelse af dele af Københavns kommuneplans tillæg nr. 13 om detailhandel, samt hvilke konsekvenser denne underkendelse vil have for planlægningsarbejdet?

Mikkel Warming (Ø): Det er ikke hver dag, Københavns Kommune bliver underkendt i Naturklagenævnet. Særlig interessant er det, når det er en hjørnesten for kommunens politiske flertal, detailhandelsstrategien, storcenterudbygningen i Ørestaden, som kommer lidt i klemme i Naturklagenævnet.

Det er jo første generation af disse planer, som overborgmesteren sagde fra Borgerrepræsentationens talerstol, da de blev diskuteret første gang 18. november 1999. Da afviste han Enhedslistens kritik af, at kommuneplantillæggene ikke overholdt planloven, med, at hvis det var sådan, måtte man jo finde ud af det i samarbejde med ministeren.

Netop fordi det er første generation af denne type planer, er det vel hamrende vigtigt, at planerne er i orden, at kommunen overholder planloven, at kommunen sikrer de bedste betingelser for en ordentlig offentlig debat om detailhandelens fremtid i vores by.

Men tydeligvis var flertallet og overborgmesteren mere interesseret i at skaffe Ørestaden et storcenter end i, at kommuneplantillæggene var i orden. Det har givet kritik fra Naturklagenævnet, som har fundet, at kommunen, når det gælder Ørestadscentret, har forsømt, som det hedder, at iagttage planlovens regler om de særlige planlægningsmæssige begrundelser for større butikker end lovens maksimum.

Naturklagenævnet vil dog ikke gøre noget. Det er jo en fodfejl, som formanden sagde. Det viser nok noget om Naturklagenævnet, og at man har ligget lidt under for det massive politiske pres, som ministeren, overborgmesteren og Søren Pind – hvis han er i stand til at lave et massivt politisk pres – har lagt på nævnet.

Det har betydet, at kommunen er blevet direkte underkendt, fordi kommunen ikke har givet de særlige planlægningsmæssige begrundelser, når det gælder større butikker i bydelscentrene.

Miljøministerens rolle har nu heller ikke været for køn. Han har løbet så stærkt, som det er muligt, fra den lov, han selv stod bag, om ikke at tillade flere storcentre uden for cityområderne. Han er oven i købet en af bagmændene bag de formuleringer, som Naturklagenævnet har underkendt.

I Folketinget i dag – vil jeg sige som en indskudt bemærkning – stod ministeren til den afklapsning, han rigeligt havde fortjent, men blev reddet af et af de, når det gælder Ørestaden, mest inkonsekvente partier, vi har i Danmark, nemlig SF, der som en abeunge klyngede sig til Auken og reddede ham. Men nå ja, det er jo kun en fodfejl, som ikke nødvendigvis skal have konsekvenser, mente Naturklagenævnets flertal jo.

Men hvad er det nu, planloven siger? At de særlige planmæssige begrundelser er helt afgørende for den offentlige debat, helt afgørende, og de har ikke været der. Kommunen har under behandlingen af klagerne i Naturklagenævnet henvist til Auken, hvis begrundelser er blevet underkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Nu har kommunen så, og det er jo det, forespørgslen i virkeligheden går på, 2 valgmuligheder: Enten om igen med det hele, med storcentret, med detailhandelsstrategien, det hele. Det ville være det rigtige at gøre, så der var orden i tingene. Eller kommunens flertal kan gamble, afvente en ombudsmandssag, afvente en formodentlig retssag, der kommer, med den store risiko, at hvis projektet, som det burde, blev underkendt, at bygherren er kommet godt i gang og har ret til en kæmpeerstatning.

Nu er denne sag med det her Ørestadscenter ret speciel. Sjældent har man vel oplevet en sådan sammenroding af de forskellige interesser, der skal give mulighed for, har økonomisk interesse i og bagefter også skal vurdere, om tingene er gjort ordentligt.

Ørestadsselskabets økonomi er forholdsvis anstrengt. Gennemførelsen af det grundsalg, der er knyttet til storcentret, er afgørende. Det har central betydning for selskabet. Det har selskabet i øvrigt heller ikke lagt skjul på.

Ørestadsselskabet ejes af Københavns Kommune med 55 pct. Det er her plangrundlaget for det storcenter, der skal bygges, skal laves. Den anden ejer er staten med 45 pct. Staten har forhandlet med Københavns Kommune om, hvordan plangrundlaget skal udarbejdes. Den ansvarlige minister, Svend Auken, som nu er underkendt af Naturklagenævnet, har accepteret regionplantillæggets formuleringer.

Naturklagenævnet er sammensat politisk af medlemmer, der har ret forskellige holdninger til den lovgivning, der er. Miljøministeren er samtidig Naturklagenævnets politiske chef. Det behøver ikke at være et problem, men sagsforløbet gør, at det tyder på, der har været det.

På den måde kan jeg vel så lidt polemisk, inden taletiden løber helt ud, spørge, om ikke overborgmesteren er enig i, at denne sag er et krystalklart eksempel på, at når der står penge på spil, giver magt ret.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det har jeg ikke så meget erfaring i.

Må jeg sige, nu kalder Mikkkel Warming Martin Günter og hans partifæller for »abeunge«, Henrik Morgen, det var næsten det, abeunge og abekat. Det var mere det, jeg tænkte på før.

Jeg vil allerførst prøve at dæmme lidt op for nogle af de misforståelser, der ligger i den forespørgsel og det indhold, der er i Mikkkel Warmings grundelse.

Det er sådan, at Naturklagenævnet har truffet 2 afgørelser, 2 beslutninger om vores kommuneplantillæg nr. 13 om detailhandel, én om butiksstørrelserne i Ørestad City Center, én om butiksstørrelserne i Københavns City og i bydelscentrene. I begge afgørelser har hovedspørgsmålet været, om der i kommuneplantillægget var givet det, som Mikkkel Warming rigtigt siger, en særlig planlægningsmæssig grundelse for de store enkeltbutikker, som planloven kræver for at overskride lovens maksimale størrelse på 1.000 m² for udvalgsbutikker og 3.000 etagemeter for detailhandelsbutikker.

Der har Naturklagenævnet i afgørelserne om Ørestad City Center og Københavns City fastslået, at der er givet særlige planlægningsmæssige grundelser for overskridelsen af lovens maksimale butiksstørrelser. Nævnet har påtalt som en retlig fejl, at de særlige planlægningsmæssige grundelser ikke tydeligt er anført i redegørelsen i forbindelse med den vedtagne plan, men der var i stedet en henvisning til den redegørelse, der fulgte med planforslaget. Her stod grundelserne for de store butikker udtrykkeligt.

Så har Naturklagenævnet fundet, at det forhold, at redegørelsen var med i planforslaget, var det vigtigste, fordi grundelserne har indgået i den offentlige høring og debat inden planens endelige vedtagelse. Nævnet har derfor ikke tillagt den fejl, der er en rent formel fejl, ugyldighedsvirkning.

I afgørelsen om bydelscentrene har Naturklagenævnet derimod tilsidesat kommunens planlægningsmæssige grundelse for at overskride lovens krav om maksimale butiksstørrelser. Der har nævnet fundet, at grundelsen, det vil sige ønsket om at opnå større fleksibilitet i den ad-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

ministrative praksis, ikke opfylder planlovens krav til særlig planlægningsmæssig begrundelse. Derfor har nævnet besluttet, at bestemmelserne i kommuneplantillægget om butiksstørrelser i bydelscentrene ikke er gyldige.

Så begrundelsen om det med at opnå større fleksibilitet var ikke anført i kommunens oprindelige planforslag, men blev indføjet efter forhandling med Miljø- og Energiministeriet om ophævelse af ministeriets veto.

Den måde, kommunen i sit oprindelige forslag havde valgt at tackle spørgsmålet på, var simpelt hen at fastholde planlovens hovedregel om de 1.000 m², indtil der senere i kommuneplantillægget kunne gives særlige begrundelser for fravigelsen.

Det er derfor ikke korrekt, når Mikkel Warming i sin motivering antyder, at kommunen har været på kant med planloven eller på tynd is, da man lavede forslaget. Men den diskussion har vi jo så også haft tidligere, og den synes jeg ikke, der er nogen grund til at genoptage på nuværende tidspunkt.

Det, jeg siger, er selvfølgelig af interesse for Mikkel Warming, men nok så meget af hensyn til referatet. Derfor læser jeg hurtigt, og jeg ved, at Mikkel Warming kan høre det.

Mikkel Warming spørger så, hvilke konsekvenser nævnets afgørelse vil have for planlægningsarbejdet. Der kan jeg sige kort, at efter min opfattelse vedrørende City og Ørestad City Center mener jeg ikke, der er og vil være nogen konsekvenser. De vedtagne planer er som nævnt gyldige, og planerne er o.k.

Så betyder nævnets afgørelse om bydelscentrene, at der ikke som forudsat af forsamlingen kan vedtages bestemmelser om nye udvalgswarebutikker i hver af bydelscentrene på op til 1.500 etagemeter. Den mulighed er det min opfattelse, at vi skal søge at fastholde. Som bekendt er HUR nu den myndighed, der har ansvaret for detailhandelsplanlægningen i Regionplan 2001 og er i gang med at færdigbehandle regionplanen.

Derfor er min tanke, at vi – det vil sige økonomiforvaltningen – anmoder rådet om inden vedtagelse af Københavns Kommunes del af regionplan 2001 at indarbejde ændrede lovlige begrundelser for bydelscentrene i planforslagets redegørelsesdel, herunder for Valby, hvor der jo er offentliggjort et planforslag, der muliggør en udvalgswarebutik på op til 1.500 etagemeter. På den måde tror jeg, tingene kan falde på plads i overensstemmelse med det, et flertal her i forsamlingen besluttede i juni måned sidste år.

Så er det Lars Hutters, og Mikkel Warming må godt få kopi af mit manuskript.

Lars Hutters (L): Med den interesse, Borgerrepræsentationen har for detailhandelen i den by – jeg henviser til den tidligere store interesse, der var for dispensation fra lukkelov m.m. – synes jeg, det er et emne, som man trænger til at gå i dybden med.

Tidspunktet i aften er måske ikke det bedste. Og nu når jeg i øvrigt på vej herop til talerstolen hørte det, som jeg egentlig ville have bedt om, at de interesserede med henblik på drøftelser de relevante steder kunne få kopi af overborgmesterens skrevne manuskript for at studere, hvordan måske strategien skal være omkring det spørgsmål, så skal jeg undlade at sige mere, bortset fra at jeg også vil begære en kopi af overborgmesterens manuskript.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, alle kan få det.

Mikkel Warming (Ø): Altså overborgmesteren, jeg ved ikke, om man kan sige, at han snakkede udenom, men altså når man hører overborgmesteren, er det ligesom at høre miljøministeren: Der er ikke gået noget galt, det fungerer smadder godt alt sammen, planloven kører bare derudad, og vi stopper alle de storcentre, bortset lige fra dem, vi godt vil have. At de så måske ikke er helt i overensstemmelse med lovgivningen, i hvert fald ikke intentionerne i loven, er så bare ærgerligt, det er ligegyldigt, det skal vi nok ordne alt sammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Overborgmesteren synes jeg ikke helt forholder sig til, at de særlige planlægningsmæssige begrundelser, der har været eller ikke været, faktisk er blevet voldsomt kritiseret, også når det gælder Ørestaden, af Naturklagenævnet.

Man anser det dog ikke for en graverende nok fejl. Det er det, man skriver. Man siger ikke, det er i orden, det, man har lavet; man synes bare ikke, det er slemt nok. Det kan man jo have nogle formodninger om, hvorfor Naturklagenævnets politisk udpegede flertal ikke synes. Det kan måske hænge sammen med, at 2 dage før de skulle træffe afgørelsen, gik ministeren meget voldsomt ud i pressen og sagde stort set, at det måtte de ikke. Han er chef for det. Det er bare én mulighed.

Jeg synes ikke, det klæder kommuneplantillæggenes førstemand, nemlig overborgmesteren, ikke for alvor at tage til sig, at faktisk er ret vigtige dele af detailhandelsstrategien, nemlig den, der handler om bydelscentrene, blevet underkendt, er ikke gyldig. Det ordner man, det får man lige HUR til at ordne. Det synes jeg ikke er godt nok, hvis jeg nu skal sige min ærlige mening.

Men som overborgmesteren også antydede, så handler det måske også om, at for overborgmesteren har det helt centrale – nej, overborgmesteren antydede det ikke, det var mig, der gjorde det, i denne sag været at få det storcenter igennem i Ørestaden. Det er det, der har været det helt centrale.

Det lykkedes med en god gang gammeldags politisk armvridning. Miljøministeren overlever takket være SF, det kan han så være glad for, og vi får det storcenter, som vil trække mange tænder ud på detailhandelen på Amager og i resten af byen. Vorherre bevares.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror også, SF egentlig er med, egentlig er for det. Er vi færdige? Jeg tror, vi er færdige, Jens ... (*Jens Johansen*: Nej, vi er ikke færdige). O.k., Jens Johansen, værsgo.

Jens Johansen (F): Jamen jeg vil da gerne tage overborgmesterens uforbeholdne undskyldning til efterretning, fordi vi er bestemt ikke kede af den afgørelse, som Naturklagenævnet er kommet med. Det er jo bl.a. vores egne medlemmer, der har iværksat initiativet.

Vi synes, der er grund til, at vi i de planenheder, der er i kommunen, får gennemtænkt, at vi også på skrift får at vide, hvad det er kommunen har gjort forkert, og hvilke konsekvenser det har for det fremtidige arbejde. Det har været rejst i Bygge- og Teknikudvalget, og nu har det så i forespørgselsform været stillet over for overborgmesteren, og der må være nogle, der har meget røde ører.

Det er rigtigt, som Enhedslistens forespørger siger, at det her center har en central betydning for Ørestadsselskabets økonomi. Den skal jo gå til at finansiere metroen, og nu er borgerne færdige, og nu skal der lægges skinner, og vi skal have købt de sidste tog ind, og så skal vi have dem til at køre. Og hvis det hele falder sammen, således at økonomien ikke bæres af grundsalg, ja, så må vi jo klare det over skatten, for metroen skal vi have.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var godt, Jens Johansen kom op på talerstolen.

Sagen blev drøftet.

=====

53) BR 105/01. Vurderingsformand Sundby Østre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Meddelelse fra Dansk Folkepartis gruppe om, at der til Told og Skat indstilles følgende 3 personer til posten som vurderingsformand for Sundby Østre vurderingskreds for perioden indtil 30. april 2002 i stedet for Yvette Espersen: Arvin Gunnar Storgaard, Allan Tornøe Knudsen og Gunhild Legaard.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

54) BR 148/01. Midlertidig udvidelse af funktionerne som administrerende direktør

Indstilling om godkendelse af, at administrerende direktør under Miljø- og Forsyningsudvalget, Niels Juul Jensen, i en periode på maksimalt 1 år også kan varetage funktionen som direktør for Københavns Energi.
(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den 1. marts besluttede vi jo her i forsamlingen at sammenlægge Københavns Energi og Københavns Vand til én virksomhed, og at den nye virksomhed for det skulle ledes af én direktør, var utvivlsomt. Derimod var det ikke klart, hvem der skulle besætte direktørposten.

Ved mødet den 6. marts har repræsentanter for miljø- og forsyningsforvaltningen orienteret økonomiforvaltningen om, at man ønskede, at administrerende direktør Niels Juul Jensen i en indkøringsperiode skulle varetage direktørposten i den nye virksomhed ved siden af sine normale funktioner.

Der har man i miljø- og forsyningsforvaltningen bl.a. lagt vægt på, at Niels Juul har været den centrale person i sammenlægningen af de 2 virksomheder, og at han derfor som punkt 2 også bør have den ledende rolle i opbygningen af den nye virksomhed.

Jeg deler vurderingen af, at sammenfaldet af funktionerne kan være hensigtsmæssig i en indkøringsperiode. Det forudsætter naturligvis, at Niels Juul Jensen forstår at lægge sine kræfter i varetagelsen af begge funktioner, herunder i betjeningen af Miljø- og Forsyningsudvalget.

Derudover er jeg enig, når borgmesteren for miljø- og forsyningsforvaltningen har lagt vægt på, at indkøringsperioden bliver på maksimalt 1 år, og det skal forstås bogstaveligt.

Der har været den oplevelse, at der har været noget støj på ledningen omkring de formelle kompetenceregler. Der må jeg sige, at den diskussion må ikke forhindre, at vi nu får besluttet og har fået valgt den rigtige indkøringsløsning, og det tror jeg, vi har fundet nu.

Lars Hutters (L): I overborgmesterens anbefaling over for Borgerrepræsentationen, at man helt unikt i vores forvaltninger skulle have den samme direktør i 2 meget betydningsfulde stillinger, sagde overborgmesteren, at det var fordi det var mest hensigtsmæssigt.

Jeg vil gerne bede overborgmesteren om at uddybe, hvorfor det er mest hensigtsmæssigt. Ordet »hensigtsmæssigt« kan man jo altid bruge, når man er på lidt tynd is, og det er jeg bekymret for, at overborgmesteren er i denne sag.

Jeg tror, Borgerrepræsentationen udmærket godt ved, at der med hensyn til miljø- og forsyningsforvaltningen er flere problemer, som jeg desværre tror efterfølgende vil komme op her i Borgerrepræsentationen.

Min opfattelse som medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget er, at det måske kan skyldes, at den åbenhed, som burde være omkring problemerne, den forberedelse til skitsering af problemerne, hænger sammen med, at Miljø- og Forsyningsudvalget ikke har haft den hjælp fra en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

direktør for vores sekretariat, for vores forvaltning, idet direktøren har været optaget af en lang række andre sager.

Jeg siger altså hermed, at hvis man fortsætter, i øvrigt uden at dokumentere, hvorfor det skulle være særlig hensigtsmæssigt at have en person hængt op på nogle meget, meget, meget afgørende punkter med hensyn til udviklingen inden for så væsentlige områder som miljø og energi såvel som hele den økonomiske belastning, det har på Københavns Kommunes budget, så tror jeg, at Borgerrepræsentationen i aften skal trække i nødbremsen.

Hvis Borgerrepræsentationen til trods for de advarsler, jeg nu fremsætter, alligevel beslutter det, så skal man ikke efterfølgende komme, især når jeg understreger en totalt meget lille mulighed for åbenhed, muligvis fordi den pågældende direktør ikke er så vant med at være i vores system, at så skal man også efterfølgende tage det politiske ansvar, der kommer omkring, at der altså er store problemer på miljø- og forsyningsforvaltningens område. Det gælder økonomi, det gælder hele udviklingen.

Det er korrekt, at man den 1. marts vedtog at fusionere, men så vidt jeg erindrer, så vedtog Borgerrepræsentationen også, at Miljø- og Forsyningsudvalget skulle være, om man så må sige en slags bestyrelse for det pågældende område. Ligesåvel som man i maj sidste år vedtog, at Miljø- og Forsyningsudvalget skulle være bestyrelse for hele energiområdet. Og det fungerer ikke.

Miljø- og Forsyningsudvalgets medlemmer ved udmærket godt, at stort set har vi ikke fået nogen som helst informationer eller oplysninger eller noget som helst, og det hænger sammen med, skal vi sige strukturelle problemer.

Så jeg vil stærkt anbefale, at man kommer disse strukturelle problemer til livs, og at vi påbegynder i aften ved, at der kommer en selvstændig stilling for det fusionerede forsyningselskab. Det er den vej, hvis vi skal have løst op for det og vi skal have skabt en bedre udvikling både med hensyn til økonomien og med hensyn til udvikling af miljø og energi.

Jeg kan ikke kraftigt nok advare Borgerrepræsentationen mod at fortsætte det her. Det kan blive ret skæbnesvangert, om ikke andet for det økonomiske underskud, som vi kan risikere at blive præsenteret for.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Det er ikke, fordi jeg vil gøre en lang debat ud af det her, vi har haft den i pressen et par gange, men jeg vil godt kort opsummere, at der er 2 aspekter i denne sag. Der er dels proceduren, dels substansen.

Hvad angår proceduren, så er der sket en fejl. Vi troede først, at den administrerende direktør, Niels Juul, kunne gøre fusionen færdig med sin nuværende stillingsbeskrivelse. Det viste sig ikke at være rigtigt. Vi fik at vide, da vi fik det undersøgt grundigt, at den skal behandles i Borgerrepræsentationen, og straks jeg fik det at vide, fik jeg sat den procedure i gang, og det er den procedure, vi følger nu.

Jeg har undskyldt offentligt, at jeg ikke var klar over det fra starten, og det vil jeg godt gentage her.

Til substansen af sagen vil jeg sige, jeg mener, at det på alle måder er bedst, at Niels Juul Jensen gør den sag færdig, den fusion færdig, som vi står midt i. Niels Juul Jensen har forberedt fusionen de sidste 9 måneder, og det vil sætte hele processen i stå, hvis vi på nuværende tidspunkt skal ud og finde en ny direktør, lave stillingsopslag, som vil tage flere måneder.

I indstillingen står, at der er tale om en periode på maksimalt et år, og det mener jeg, det er vigtigt at holde fast i, så vi i god tid, før året er gået, får lavet en evaluering og udarbejdet en indstilling til stillingsbesættelse i det videre forløb. Indstillingen skal, når den er lavet, behandles både i Økonomiudvalget og i Borgerrepræsentationen.

Jeg tror, det for Miljø- og Forsyningsudvalget er væsentligt at have den administrerende direktør meget, meget tæt på, fordi det er væsentligt for Miljø- og Forsyningsudvalget at følge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

med i, hvordan fusionen foregår. Jeg mener faktisk, det er den måde, udvalget bedst kan blive orienteret på.

Så lige en enkelt bemærkning til det, Lars Hutters siger, om, at der skulle være store problemer på miljø- og forsyningsforvaltningens område. Det mener jeg ikke rigtigt, men jeg mener, at hvis man ser på de forandringer, der er sket, så er det jo en kæmpeproces, Miljø- og Forsyningsudvalget og hele forvaltningen har været igennem, med den elreform, som Folketinget har vedtaget, de selskabsdannelser, som vi er blevet tvunget ud i at lave, og nu den fusion, som vi finder meget, meget hensigtsmæssig og det eneste fornuftige for Københavns Kommune.

Jeg mener ikke, det er rigtigt, at der skulle være store problemer, men vi har truffet nogle meget store beslutninger, som også har haft meget store organisatoriske konsekvenser, og det er klart, at det er en stor proces, som har mange, mange aspekter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 2. runde.

Lars Hutters (L): Jeg synes ikke, det er urimeligt, jeg synes ikke, det er urimeligt, når jeg anmoder om at få uddybet og begrundet fra overborgmesterens side, hvorfor en så utraditionel måde at gribe det her an på skulle være hensigtsmæssig. Kunne overborgmesteren ikke løfte lidt af sløret for, hvorfor det skulle være så fantastisk hensigtsmæssigt?

Så vil jeg i afventen på det i øvrigt gå ind på noget af det, som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard var inde på, idet det blev nævnt, at den pågældende direktør var tæt på Miljø- og Forsyningsudvalget.

Jeg må konstatere, at jeg ikke har mærket nogen som helst tæthed. På en lang række spørgsmål, jeg har stillet, bl.a. om besættelsen af den pågældende direktørpost, har jeg intet som helst svar fået. Jeg fik heller ikke svar den 1. marts her i Borgerrepræsentationen, da jeg efterlyste netop det problem. De pågældende partier, som har båret denne her sag igennem, stemte ned i det samråd, der var mellem Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget, at man overhovedet skulle prøve at finde ud af det.

Jeg har efterfølgende fået oplyst, at allerede i december 2000 drøftede man imellem miljø- og forsyningsforvaltningen med direktør Niels Juul Jensen og økonomiforvaltningen, at den pågældende, Niels Juul Jensen, skulle være direktør, når beslutningen blev truffet her i Borgerrepræsentationen om det fusionerede selskab.

Der blev holdt adskillige møder i Miljø- og Forsyningsudvalget, hvor jeg stort set hver eneste gang stillede det spørgsmål: Hvem skal være direktør? Til trods for at vi nu har fået oplyst, at allerede i december måned 2000 havde man drøftet det, så kan det godt være, der er sket nogle procedurefejl, men man har i hvert fald drøftet det, man har i hvert fald vidst det, og alligevel, alligevel bliver der ikke svaret på de spørgsmål.

Det kalder jeg ikke for en tæthed, en nærhed over for Miljø- og Forsyningsudvalget. Jeg må indrømme, at jeg undrer mig kolossalt. Det kunne da være meget nemt at svare på, jamen vi har altså opfattelser af, og så kunne vi have drøftet igennem i Miljø- og Forsyningsudvalget, hvorfor det skulle være hensigtsmæssigt, eller om der måske kunne findes en anden løsning.

Jeg har en opfattelse af, at man åbenbart et eller andet sted har besluttet, at det skulle være på den her måde, og at man også i denne sag har shuntet fuldstændig Miljø- og Forsyningsudvalget ud af muligheden for politisk at fordybe sig i denne sag og agere.

Som sagt, når det ses i sammenhæng med, og det tror jeg godt, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard kender til, at der er områder, der er blevet forsømt i miljø- og forsyningsforvaltningen, der har medført, at der er i størrelsesordenen 600 mill. kr., som er meget svære at redegøre for, hvordan og hvorledes det er opstået, og hvad det er der sker med det, som det jo kom frem på det sidste økonomiudvalgsmøde belaster vores likviditet og vores kasse og måske vores øko-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

nomi fremover, så vi ikke har mulighed for at gøre noget som helst ud fra kassen, ene og alene fordi det efter min opfattelse ikke har været kørt godt nok i miljø- og forsyningsforvaltningen.

Jeg vil senere komme tilbage med et forslag om de pågældende selskaber, fordi det, der blev lagt op til fra forvaltningen, gør stort set heller ikke, at Miljø- og Forsyningsudvalget kan agere som den form for bestyrelse, som man har givet indtryk over for Borgerrepræsentationen, at man kan. Vi får stort set intet at vide. Vi bliver holdt hen. Direkte og konkrete spørgsmål bliver ikke besvaret. Oven i købet får vi nogle gange, når vi spørger, at vide, at det vil man ikke svare på.

Det er ikke hensigtsmæssigt, så jeg skal stille det ændringsforslag til Borgerrepræsentationen, at stillingen bliver besat med 2 forskellige personer, med en anmodning om, at stillingen som direktør for det fusionerede selskab slås op. Det vil jeg godt have som ændringsforslag.

Borgmester Søren Pind: Jeg blev helt bekymret, da jeg hørte, at Lars Hutters ville vende tilbage igen senere, oven i købet med et forslag. Det skal ikke skille os ad.

Først og fremmest vil jeg godt starte med at rose venstrefløjens og Socialdemokratiet for, at man nu har indset værdien af dobbeltmandater. Det har vi altid syntes var meget fornuftigt i Venstre, og vi noterer os selvfølgelig det her, det hilser vi velkommen, det er godt. Det er godt, at man har indset fornuften i, at tingene drives bedst ved, at der er en fælles kommunikation om tingene på de her måder, man kan række ud. Så det er vi sådan set utroligt tilfredse med i Venstre.

Så vil jeg sige, at da man nu afholdt et økonomiudvalgsmøde her den 27. marts, hvor man traf bl.a. ulovlige beslutninger og hvad ved jeg, så fremgår det bl.a. her, kan jeg se, at en Jens Kramer Mikkelsen fra liste A ønskede følgende bemærkning tilføjet til protokollen:

»Repræsentanter for forvaltningerne, som deltager ved møderne i de stående udvalg og Økonomiudvalget, skal naturligvis besvare spørgsmål, som medlemmerne af udvalgene stiller under møderne til belysning af sagerne.«

Det er jeg selvfølgelig meget enig i, men jeg undrer mig over, at det er tilføjet denne her sag, for det turde da være en helt, jeg mener, det turde være en selvfølge.

Så derfor ville jeg godt bede denne Jens Kramer Mikkelsen fra liste A om at forklare mig, hvorfor det her er tilføjet. Hvad går denne her sag ud på? Er der noget, der er skjult, er der noget, vi ikke ved noget om? For så sætter Borgerrepræsentationen som bekendt stor pris på at vide det, den ikke ved. Nu beder jeg ikke om et helaftensforedrag, når jeg siger, at Borgerrepræsentationen gerne vil vide, hvad den ikke ved, men blot et svar på dette.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg ved godt, det er svært, når man ikke har været til møderne ... (Borgmester Søren Pind: Man er på efteruddannelse). Ja, eller hvad man nu vil kalde det, når man ikke er til møderne, og så læser man, det kender jeg godt, et referat, og så har man ikke billedet af, hvad der er foregået.

Jeg vil godt fortælle Søren Pind bagefter, hvad der er foregået, og det er helt udramatisk, og man kan sige, at den protokolbemærkning fra den pågældende person var et led i en hensigtsmæssig afvikling af mødet, kan man sige. Jeg tror, der er flere tilstedeværende fra Økonomiudvalget, som nikker, og Lars Hutters skriver.

Må jeg så sige til Lars Hutters, som var årsag til og baggrund for, at jeg bad om at få den protokolbemærkning, at det jo ikke er noget, man kan gøre op, og noget, man kan måle, det der med, når man møder en argumentation for noget bestemt, det kan man ikke gøre op rigtigt.

Men for mig, og sådan har det også været for økonomiforvaltningen, som jeg naturligvis har drøftet denne sag med og talt indgående med her i denne fase, som det er beskrevet, med miljø- og forsyningsforvaltningen, har jeg ladet mig overbevise om, at den person, som har haft det administrativt-ledelsesmæssige ansvar for de ganske omfattende strukturændringer, der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

sket i og omkring miljø- og forsyningsforvaltningen her de seneste år, og ham, der har været den centrale figur, bl.a. i den her fusion af de 2 store virksomheder, også bør have den ledende rolle, som jeg sagde i mit første indlæg.

Det er svært at gøre det op på millimeter. Jeg tror, det er rigtigt og har ladet mig overbevise om, at det er rigtigt i en indkøringsperiode, at det er ham, der varetager det.

Så er det jo helt afgørende, at de funktioner, dels som chef for den store butik, dels det at være ansvarlig for betjeningen af Miljø- og Forsyningsudvalget, kommer til at foregå på en ordentlig måde ... (*En hosten høres*). Der er også noget med rygeafvænnning som et af de næste punkter. Det, Lars Hutters, er helt oprigtigt, som jeg har haft det med denne sag i denne fase.

O.k., ikke yderligere. Men Lars Hutters vil jeg næsten foreslå bare at aflevere sit skriftlige forslag heroppe, og så læser jeg det højt, når vi stemmer.

Lars Hutters (L): Jeg kan forstå, at overborgmesterens argumentation for hensigtsmæssigheden i, at de to stillinger bliver besat med samme person, bygger på, at økonomiforvaltningen har bedømt, at det skal være sådan. Det er selvfølgelig interessant.

De praktiske oplevelser, jeg som udvalgsmedlem har haft, spiller selvfølgelig ikke nogen rolle, det spiller ikke nogen rolle. At der opstår problemer, hvor jeg bedømmer, at det måske kunne være hensigtsmæssigt, at den pågældende direktør ene og alene interesserede sig for at få løst de problemer og brugte al sin tid på det, kan jeg forstå, at det har Socialdemokratiet og en lang række andre partier her i Borgerrepræsentationen aftalt ikke spiller nogen rolle.

At 600 mill. kr. sådan kommer ind og giver et problem, og at jeg synes, at det måske kunne være hensigtsmæssigt, at der var en person, der koncentrerede sig om vitterlig at forsøge at få løst det, spiller åbenbart ikke nogen som helst rolle. De pågældende partier, Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten, så ved jeg ikke, om der er andre af de partier, siger på nuværende tidspunkt, at der er goodwill for det. Det er så deres sag.

Jeg kan kun sige, at jeg ønsker ikke at deltage i det. Jeg tror, at der kommer meget store problemer ud af det her. Jeg skal selvfølgelig ikke undlade, hvis Borgerrepræsentationen til trods for mine advarsler vedtager, at man ikke skal koncentrere sig om at få løst en lang række af de her problemer, men give frit løb for, at den pågældende person skal besætte 2 utrolig meget krævende ... jeg ved ikke, om vi lige ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jo, det er rigtigt. Hovedbegivenheden foregår faktisk på denne her side af døren. Derfor vil jeg henstille til de medlemmer, som har været ved siden af, at de ikke bliver ved med at være ved siden af, men når de kommer herind, så aflytter det, der bliver sagt i god ro og orden.

Lars Hutters (L): Nå, men hvis ikke de var færdige med at samtale, så synes jeg bare, de skal gå ud igen i stedet for at forstyrre os andre herinde.

Men altså som sagt, hvis man træffer en sådan beslutning om, at 2 meget tidkrævende, arbejdskrævende direktørposter skal besættes med den samme person, så håber jeg, at de politiske partier, der stemmer for det, efterfølgende punkt for punkt, 600 mill. kr., der mangler, hvordan og hvorledes energi- og forsyningselskaberne har af problemer, så efterfølgende kommer og giver en redegørelse her i Borgerrepræsentationen for, hvorfor det egentlig var så hensigtsmæssigt.

Jeg betragter det som ualmindelig ansvarsløst og uhensigtsmæssigt og anbefaler, at man besætter dem med 2 kompetente mennesker på de poster.

Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

"Stillingen som direktør for forvaltningen og direktør for det fusionerede forsyningsselskab skal holdes adskilt og være 2 stillinger.

Stillingen som direktør for det fusionerede forsyningsselskab skal slås op."

Ændringsforslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 10.

For stemte: O, C, L og U.

Imod stemte: A, V, F, Ø og B.

Indstillingen blev herefter godkendt med 43 stemmer imod 5.

For stemte: A, V, F, Ø, O, B og U.

Imod stemte: C og L.

=====

55) BR 146/01. Forebyggelsesaftale om sundhedsfremme

Indstilling om godkendelse af, at Sundhedsforvaltningen sammen med Sønderjyllands Amt indgår en forebyggelsesaftale med Sundhedsministeriet om sundhedsfremme på arbejdspladsen gældende fra 1. april 2001.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget) (Standsningsret)

Marlene Krogh (F): Jeg skal gøre det kort. Det her handler om noget meget principielt. Sundheds- og Omsorgsudvalget står jo over for nogle store økonomiske problemer, som vi nok alle har bemærket. Samtidig redegør vi for Økonomiudvalget og for Borgerrepræsentationen løbende om, hvordan vores økonomiske situation er.

Derfor bliver jeg som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget også godt træt, når vi i en indstilling fra forvaltningen skal se, at man indstiller de her 2 forebyggelsesaftaler med Sundhedsministeriet og med Sønderjyllands Amt, som i princippet er udmærkede. Men når man så ser på, hvad forslaget har af økonomiske konsekvenser, ja, så kan man altså ikke se noget som helst, men at der på et tidspunkt vil være en styregruppe, som tager stilling til de økonomiske konsekvenser omkring de her ting.

SF mener ikke det kan være rimeligt, at vi i udvalg skal behandle den her slags sager på den her måde, og at vi mundtligt bagefter får en kort redegørelse for, hvordan det økonomisk hænger sammen. Jeg synes, vi i Sundheds- og Omsorgsudvalget har set, at det er vigtigt, at vi har strammet op på dette område, og Borgerrepræsentationen har jo også bekræftet det, i og med at vi nu redegør over for Borgerrepræsentationen for, hvordan vores økonomiske situation er.

På den baggrund og med den indstilling kan SF ikke stemme for denne indstilling, så længe det ligger på den her måde.

Borgmester **Peter Martinussen:** Jeg skal nok også gøre det kort på nuværende tidspunkt, men må sige til Marlene Krogh, at det her var en meget tynd forklaring på et meget mærkværdigt standpunkt, som SF da heldigvis også var helt alene om at indtage i Sundhedsudvalget i mandags.

Må jeg om selve sagen bare sige, inden jeg kommer tilbage til Marlene Kroghs argumentation, at her er der faktisk noget at være stolt af i København, det kan vi også trænge til. På et lille forebyggelsesområde, som måske ikke tæller så meget i dagligdagen, men egentlig burde tælle noget alligevel – tænk engang, at ved regeringens første 2 udbud, kan man næsten kalde det,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

ja undskyld, Martin Geertsen, at jeg kom til at bruge et frækt ord, men det er det jo sådan set aligevel – udbud om samarbejdsaftaler på forebyggelsesområdet får man 17 ansøgninger til den ene og 10 til den anden. Og så lykkes det faktisk Københavns Kommune i begge tilfælde at blive valgt til at være blandt dem, der skal prøve at øge kompetencen andre steder i landet på dette område, fordi vi faktisk er gode til det med forebyggelse i København, både når det gælder rygeafvænnelse, og når det gælder sundhedsfremme på arbejdspladsen. Det bør vi for det første være stolte af.

Så siger Marlene Krogh, ja, men økonomien er ikke rigtig klart beskrevet i sagen, og derfor stiller Marlene Krogh spørgsmål på udvalgs møder. Det er jo fuldkommen legitimt og i orden. Det, jeg så bare ikke forstår, er, at når man får det krystalklare svar, der egentlig også står i sagen, så kan vi diskutere, om det står klart nok eller ej, men når man så får det svar, at det her er, og sådan er det jo, fuldt finansieret gennem tilskud fra staten, fra Sundhedsministeriet, selvfølgelig først når de ser, hvilke udgifter der reelt er blevet afholdt, men inden for en udgiftsramme, der står i sagen, så forstår jeg ikke, at man ikke bare siger, at det griber vi i farten.

Men det kan nås endnu, og lad os nu gribe det alle sammen her i aften.

Bente Møller (Ø): Altså for Enhedslisten kunne det være ret interessant at finde ud af, om det er økonomi, det her handler om for SF, eller det handler om forebyggelse i det hele taget.

I det forløb, vi har haft med folkesundhedsplanen og dens behandling, var SF enig hele vejen igennem høringsfasen. Der kom i hvert fald ikke nogen konkrete ændringsforslag. Først da vi skulle til at afslutte aftalen, så var der lige pludselig ikke flertal i udvalget, og ingen af dem, der var imod, kunne præcisere, hvad det var, de var uenige i, eller kunne sige, vi vil slet ikke have sådan noget, så lad os droppe det.

Det har vi så haft hængende nu som et tungt efterslæb i lang tid. Jeg har også forsøgt via pressen at få nogle udmeldinger fra SF, som jeg mener, det her må være en hjertesag for. Det er det i hvert fald, når man snakker med dem på folketingsplan. Det har jeg heller ikke kunnet få. Fordi hvis vi bare kunne finde egentlig ud af, hvad vi var uenige om, så kunne vi også finde ud af, om vi kunne nå et kompromis. Det er ikke lykkedes.

Nu griber denne her totale forvirring så over i noget, som jeg synes er ærgerligt. Altså der er ikke ret meget i sundhedsforvaltningen, man kan blære sig med, og der er heller ikke ret meget, man som københavnsk politiker og ordfører på dette område kan blære sig med, hverken indenlands eller udenlands, fordi vi har fået sådan et kedeligt stempel. Fordi jeg tror faktisk, der er ret meget, vi kan blære os ved i virkeligheden, men det kan vi ikke overbevise nogen om.

Hvorimod virkeligheden er, at uanset hvor man diskuterer henne, om man, som jeg nogle gange gør, lige pludselig sidder som embedsmand ovre i Sundhedsministeriet sammen med min folketingspolitiker, eller jeg møder nogle, der interesserer sig for det her i andre sammenhænge, uanset om det er på værtshus eller hvor det er, så siger de hver gang: Hvor er I bare dygtige, og I kan bare lave så meget for næsten ingen penge. Det er alt fra bycykler og hele viften rundt og alle forvaltningsområder, hvor jeg nogle gange tænker: Ja, ja, helt så fedt synes jeg måske ikke det er. Men det er da dejligt, at nogle synes, vi er dygtige.

Her er vi så i en situation, hvor regeringen som udløber af sin folkesundhedsplan, regeringens folkesundhedsprogram 1999-2008, har nogle initiativer, de gerne vil sætte i gang, og hvor de jo faktisk siger det, jeg lige har sagt: I er godt nok dygtige i Københavns Kommune. Vi kunne godt tænke os, at I hjælp os med det her.

Økonomien var beskrevet på nøjagtig samme måde, som den er i det, der er blevet sendt ud til tillægsdagsordenen på udvalgs mødet. Der stod klart og tydeligt, at det blev finansieret med 2 mill. kr. fra Sundhedsministeriets pulje. Så er det rigtigt, at der stod senere, at en styringsgruppe skulle udmønte det, fordi inde i Sundhedsministeriet er de jo ikke idioter, de udbetaler jo ikke 2 mill. kr., hvis nu det skulle vise sig, at udgifterne var noget helt andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 29. marts 2001

Ud over, at det her kunne give os lidt prestige, så kunne det også give os nogle erfaringer, nogle nye samarbejdsflader, mulighed for nogle af de faste medarbejdere, vi har, for at få nogle udfordringer og samarbejde med nogle andre. Måske kan vi på den måde også fastholde nogle af de dygtige medarbejdere, fordi nu kan vi give dem udfordringer dér, hvor de er. Samtidig kan vi ansætte nogle andre for de midler, vi får til vikardækning, som vi både kan lære noget, og som vi måske kan få gavn af på sigt, når vi engang forhåbentlig får råd til at gøre meget mere ud af forebyggelsen i den her kommune.

Så i Enhedslisten forstår vi simpelt hen ikke, hvad det er, SF vil. Men altså konklusionen hos os er indtil nu, at SF vil ikke forebyggelse.

Lars Hutter (L): Jamen der er da ingen som helst tvivl om, at en væsentlig vej frem mod større sundhed og måske også mere ligelig fordeling af sundhed er da forebyggelse. Det tror jeg da ikke, der er nogen som helst, der er uenige i i Borgerrepræsentationen.

SOL sidder ikke i Sundheds- og Omsorgsudvalget, så jeg skal spørge borgmester Peter Martinussen, når der i dette forslag står under økonomi:

»Sundhedsministeriet finansierer aftalen med et årligt driftstilskud, der maksimalt udgør 2 mill. kr.«

Kunne jeg få borgmesteren til at komme på talerstolen og give en garanti for, at det ikke kommer til at koste Københavns Kommune en krone, men at det bliver holdt inden for det, som Sundhedsministeriet her giver udtryk for? Det vil jeg godt bede om. Hvis borgmesteren giver den garanti, så stemmer SOL for.

Borgmester **Peter Martinussen:** Så tager vi det én gang til. Det står faktisk i sagen, det er det, der er meningen med det. Det er finansieret via tilskud fra ministeriet i forhold til de faktiske udgifter, der bliver afholdt. Så ja, der er ikke noget kommunalt indskud i det her, men der er til gengæld masser af kommunal gevinst i det.

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 7.

For stemte: A, V, Ø, O, C, B, L og U.

Imod stemte: F.

Marlene Krogh (F) ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"SF kan ikke tilslutte sig indstillingen, da der ikke i redegørelsen/indstillingen er opgjort de økonomiske konsekvenser af projekterne."

=====

56) BR 147/01. Forebyggelsesaftale om rygeafvænnning

Indstilling om godkendelse af, at Sundhedsforvaltningen indgår forebyggelsesaftale om »opbygning af rygeafvænningsstilbud til befolkningen« med Sundhedsministeriet og Tobaksskaderådet gældende fra 1. april 2001.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget) (Standsningsret)

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 7.

For stemte: A, V, Ø, O, C, B, L og U.

Imod stemte: F.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlingerMødet 29. marts 2001

Marlene Krogh (F) ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"SF kan ikke tilslutte sig indstillingen, da der ikke i redegørelsen/indstillingen er opgjort de økonomiske konsekvenser af projekterne."

=====

Dørene lukkedes kl. 00.35.

Disse sager behandlede for lukkede døre:

57) BR 94/01. Valg af omsorgssystem
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer imod 5.
For stemte: A, V, F, Ø, C, B med undtagelse af 1 medlem (Henrik Morgen) og U.
Imod stemte: O og L.
Undlod at stemme: 1 medlem af B (Henrik Morgen).**

=====

58) BR 107/01. Godkendelse af rappport
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

59) BR 125/01. Salg af ejendom
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

60) BR 129/01. Indgåelse af lejemål
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 29. marts 2001**

Mødet sluttede kl. 00.40